EB- 85741

நாயு மந்திரி
நாடகம்

ம-,892 M90,2
N18
85741

T.N.A. LIBRARY: MENDING SLIP

Author : [illegible]

Title : [illegible]

Acc. No. 85741 Year of Publication:

			Pages	Sheets
Preliminary Pages:	1 to 4	=	4	2
Main Book :	1 to 132	=	132	66
Supplementary: pages	to	=		
	Total		136	68
Missing pages ( )		=		
Net pages		=	136	68

Date sent for Mending:

Mended by:

Checked by:

Date of Return:

Lib. Asst/ ~~A.L.~~

En/

318

ஸ்ரீ

பராசக்தி துணை.

நாகு மந்திரி நாடகம்.

இஃது

பல்லடம் தாலுக்கா பாப்பம்பட்டி

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ வித்வான்

ந. பொன்னையாசாரியார்

அவர்களால் இயற்றியது.

கோயமுத்தூர் விஸ்வபிரம்ம

குலாபிமானிகளால்

கோயமுத்தூர்

எலெக்டிரிக் பிரிண்டிங் ஒர்க்ஸ் அச்சாபீசில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1918.

10 DEC 1918

O-,892MPO2N
N18
85741

வே. சுப்பிரமணியன்
செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட நவம்பர் மாதம் 1989 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த நவம்பர் மாதம் 1989 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளரின் கையொப்பம்

முகவுரை.

இந் நாலு மந்திரி நாடகம், நாலு மந்திரி கும்மியாக இருந்ததை கற்றோர்களும், மற்றோர்களும் எளிதிலுணரத் தக்க பாடல்களாலும், வசனங்களாலும் நாடகமாகப் பாடி நடத்தி வந்தேன். எப்போதும் இந்நாடகம் வித்வ சிகாமணிகளால் நடத்திவரவேண்டுமென்றும், படிக்கவேண்டுமென்றே இதை அச்சிட்டுப் பிரசித்தி செய்யத் துணிந்தேன்.

இதைப்படிக்கிறவர்களுக்கும் நாடகமாக நடத்துகிறவர்களுக்கும் அதைக்கேட்டு ஆனந்திக்கிறவர்களுக்கும் இருக்கிற குறைகள் தானே நீங்கி, இம்மை மறுமைப்பயன்களை பெறுவார்கள்.

இங்ஙனம்,

ந. பொன்னையாசாரியார்.

உ

OFFICE OF TH... 10 DEC 1918 MADRAS.

கடவுள் துணை.

நாலுமந்திரி நாடகம்.

விருத்தம்.

சீர்பெருகும் தமிழ்க்கிலகும் ஐங்கரத்தோன் றன்னை
சிந்தை தனிலனுதினமும் தியானமாக
கார்பெருகும் திருமால் தன்னடியை வாழ்த்தி
கலைகள் பொருள்மதிதரவே காக்கப் பெற்றேன்
பார்பெருகும் மயிர்தமெனும் சரிதை தன்னை
பகருள் காமாக்ஷி தனைப்பணிந் தென்றனும்
பேர்பெருகும் நாலுமந்திரி கதைதனை
பிரியமுடன் நாடகமாய்ப் பேசினேனே.

இதுவுமது.

பாருலகில்பாணிதனைத்தெய்வமென்றுபணிவார்கள்
சிலதுபேர்பாசமுற்று
பேரிளமைசெல்வமதுவருகும்போகும்பிறப்பதுவு
மிறப்பதுவும்பெரிதல்லவென்று
கோரினேன்தமிழிதனைக்கூரிணலேகுடியிருக்கு
மென்றுயான்கூர்ந்துநெஞ்சம்
தேரினேன்நாலுமந்திரிகதைதனைவாழ்த்த
திடமருளும்திவ்யகரிமுகனே போற்றி.

0-892 MPO
N12

விருத்தம்.

திருவருள்சேர்மகாபுரியின்மேவும்செழித்தஅழகேசன்
செங்கோல்செலுத்தும்நாளில்
வரும்பிணிகளமுந்தனைவிலக்கவென்றுவனபத்ர
காளியுமேவுமிடந்தக்கேட்டு
ஒருவருக்குமிடர்களனுகாமற்காத்தயோர்மையுள்ள
நாலுமந்திரிகதைதனைக்கூற
அரிவயர்க்குமபெருமைதரும்தமிழைப்பாட
அம்பிகையேயெனக்கனுக்கருள்செய்தாயே.

விருத்தம்.

அரியெனுமக்ஷரத்திலமைந்திடும்பொருளைகற்ற
பெரியவர்பொருத்துநீங்கள்பெருமையாய்மனதில்வெண்ணி
சிறியபாலகன்புன்சொல்லைசெவிதனிற்கேட்டுநன்றாய்
பரிவுடனுலகந்தன்னில்பாவலர்காத்திடுமே

விருத்தம்.

...மகளை...மந்திரிகதைதனையான்பாடியாட
...லகினில்மனதாரநாட்டியமுறைதவறாற்றப்பினாலும்
நலம்பெறும்...தாளம்காலநாவதுகுன்றினாலும்
...லமுள்ளதமி... வல்லோரேபெரியவர்பொருத்திடுவீரே.

8574

விருத்தம்.

...யுமிகுந்தவிவேகமுள்ளவேளாள
குலத்தில்கன்குளாயகோத்திரம்
சாத்தனும்தமிழ்க்கிலகுமையனேந்திரன்
தன்மையுள்ளகாம்பிலியின்பதத்தைப்போற்றும்
பேதகமேயில்லாதபெருமையுள்ளபிரபலனே
இதன்கருத்தைப்பிரியமாக
போதனையும்மந்திரிகதைதன்னைக்கூற
புகழ்ந்திட்டவேயெந்தனக்குப்புகன்றிட்டாரே.

4

விருத்தம்.

பொன்னுமதிதமிழ்க்கிலகும்குளாயகோத்திரன்
புகழ்பெரியகணபதிக்கவுண்டர்தானே
தன்னுயிர்போல்காத்துஇந்தசரிதைதன்னை
தரணிதனில்விளக்கமதுசெய்யவேண்டி
உன்னிதமாய்வனபத்திரகாளிபூசை
யுகந்திடவேசெய்துமவளருளுதிகொண்டு
நன்னயமாய்நாலுமந்திரிசரிதைதன்னை
நடனமதுசெய்துமவர்நலங்கொண்டாரே.

விருத்தம்.

தொடுத்திடாதமிழ்தன்னைதுலைத்துயிர்காத்தமந்திரி
வடிப்படாதிலங்குகின்றவளம்பெறும்சரிதைதன்னை
தடுத்துமேயிகழ்ந்துகூறும்சண்டாளர்தனையகற்றி
இடுக்கமணுகாமல்காரும்காளியுன்யிணையடிசரணம்போற்றி.

விருத்தம்.

செந்திருவுமருகனெனுமேகமூர்த்திசெழுத்திடும்கங்கை
சுதன்றன்தான்வேண்டி
தொந்திவயரும்குலுங்கச்சுகித்தோன்றன்னை
தொல்புவியிலனைவோரும்தோத்ரம்செய்ய
சந்ததமும்பாக்கியங்கள்தருகவேண்டி
சதுராட்டனேமுருவாகனத்திலேறி
கந்தன்வடிவேலவர்க்குமுன்னேனைக்கணபதியும்
களரிதனில்தான்வந்தாரே.

இராகம் - காட்டை. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

ஆனைமுகவர் வந்தார் ஓம் ஹரஹர சிவனருள் (ஆனை)

அநுபல்லவி.

ஆனைமுகவர் வந்தார் ஓங்காரம் தன்னவே
ஞானபோத மிகுந்த ராஜன் சபைக்கு நன்றாய் (ஆனை)

சரணங்கள்.

சோதி மணவயறு அலங்கிப் பளிரென
நீதிமண்டலம் தன்னி லாதியாம னுகூலன் (ஆனை)

வெண்ணிமலர் மலரும் வெல்லம் தேன் பழம் கொண்டு
விண்டலம் தன்னிலாரும் கொண்டல்போல் சிறந்தேற்ற. (ஆனை)

மார்பிலணிந்திய வீபூதியும் அலங்கவே
சீர்பெரும் குண்டலங்கள் சிறந்த தசமிலங்க. (ஆனை)

விருத்தம்.

அரனருள்பாலனென்ற ஆனையின்முகத்தோன் றன்னை
அரிதமாய்ப்பூசைசெய்யச்செம்புதேன்கனியுங்கொண்டு
விரதமாய்கேமநிஷ்டைவிதமுடன்சோமன் கட்டி
காமநில்மலர்களேந்தி அய்யர்களரியிற்றோன் றினரே.

பல்லவி:

அய்யர் வந்தாரே மறையவர் அய்யர் வந்தாரே.

அநுபல்லவி.

அய்யரும் வந்தாரே மெய்யரான் பூசைக்கு
அன்புடன் பிள்ளையாரை அனுதினம் போற்றியே. (அய்யர்)

சரணங்கள்.

அந்த மிகுந்த செந்தாமரை மலர்கொண்டு
தொந்தி வயிற்றோனைத் தோத்திரம் செய்திட. (அய்யர்)

சந்தனம் கஸ்தூரி சவ்வாது குங்குமம்.
விந்தை பொரி பயறு வேண்டும் தேன் பழமுடன். (அய்யர்)

பஞ்சாங்கம் கையிற்கொண்டு பட்டைநாமம் தரித்து
அஞ்செழுத் தன்னியே அரஹர நம. (அய்யர்)

அன்புடன் பூசைக்கு முன்பதாய் நான் வந்தேன்
பைங்கர வுந்தன் பாதம் சரணமென்றே துதித்து. (அய்யர்)

விருத்தம்.

அய்யர்தானவரும்வந்து அன்புடன் கரிமுகற்கு
செய்யவேகிர்மம்தன்னை சேமமாய்முடித்தபின்பு
வையகம்புகழ்ந்துபோற்றும்மழகேந்திரன்வாசற்கார்க்கும்
கைதனிற்பிரம்புகொண்டுகட்டியக்காரனும்வருகின்றனே.

இராகம் - சங்கராபரணம். தாளம் - அடதாளம்.

பல்லவி.

கட்டியக்காரனும் வந்தானே சிங்காரமாக
கட்டியக்காரனும் வந்தானே. (கட்டி)

அநுபல்லவி.

கட்டியக்காரனும் வந்தான் காதினிற் குண்டலமின்ன
மட்டில்லா பணிகள்மின்ன மன்னவன் கொலுவிற்கின்னம். (கட்)

சட்டமுடனே வெகு திட்டமாயழகேந்திரன்
பட்டணம் தனிலுள்ள கட்டளை தன்னைப்பார்க்க. (கட்டி)

அஷ்டதிசையோர் புகழும் அம்மரன் கொலுவின் முன்னே
துஷ்ட மதியைத் தாத்தி இஷ்ட மதியை திருத்தி. (கட்டி)

கெண்டை தலைப்பாகுடன் கேடையமாயுதம் கொண்டு
வண்டர் தலையுதைக்கக் கண்டோர் தகைமதிக்க. (கட்டி)

வசனம்.

அதாவது எப்படியென்றால் ராஜாதி ராஜன் ராஜமார்த்தண்டன் ராஜகெம்பீரன் ராஜவுத்தண்டன் அழகாபுரியை அரசாக்ஷி செய்கின்ற அழகேந்திர மகாராஜன் தமது ரத்தின சிம்மாசனத்திற்கு வருகின்றார் எச்சரிக்கை.

விருத்தம்.

மன்னனும்பம்பியன்றனேமனமகிழ்ந்துநன்றாய்
செம்மையாய்யுலகந்தன்னைச்செழிக்கவேயாண்டுகொண்டு
அன்னியர்தமோதனர்க்குஅனைவர்க்குமேன்மையாக
கன்னனும்புலிமையாழன்களுடன்வருகின்றனே.

இராகம் - ஆரபி. தாளம் - ஆதி.

(தருவு) பல்லவி.

ராஜாதி ராஜன் வந்தான் அழகேந்திர
ராஜமார்த்தண்டன் வந்தான்.

அனுபல்லவி.

ராஜாதி ராஜன் வந்தான் ராஜ கெம்பீரன் வந்தான்
தேசம் புகழு மளகாபுரி தன்னைக் காக்கும். (ராஜ)

சரணங்கள்.

தீவட்டி பகல்வத்தி சிறப்பாய் முளங்கிட
தேவ தாசிகளெல்லாம் திமிர்த மென்றாடிட. (ராஜ)

அனைவோரை ரக்ஷித்து அதிக மேன்மை தந்து
கனமுடனறிவொன்று மனமுடனே சிறந்து. (ராஜ)

முத்தாபரணங்கள் முழுதும் பளீரென்ன
ரத்தினப் பதக்கங்கள் ரஞ்சிதத்துடன் மின்ன. (ராஜ)

விருத்தம்.

ராஜர்தானவரும்வந்தாரத்தினசிம்மாசனத்தில்
மாசிலாதிருந்துகொண்டுமாதக்கிதனைத்துதித்து
வாசமாய்மலர்கள்சூழ்ந்தவனப்புரும்பதிவளங்கள்
நேசமாம்மந்திரியைக்கேழ்க்கநினைவின்முன்னழைத்திட்டாரே.

வசனம்.

அகோ வாரும் பிள்ளாய் மந்திரி.

விருத்தம்.

நன்னகர்நாடுசேனைகளினமாம்திவ்வியதீர்த்தம்
பண்ணியப்பயிர்புரோர் தர்ப்சுவுடனாலயங்கள்
தன்மையாயுலகமீதினக்கொருகுறைவிலாத
உண்மையையெனக்குநன்றாயுரைசெய்யவேணுமந்திரி.

வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி நமது அழகாபுரியைச்சேர்ந்த தேவாலயங்களும் பிரம்மாலயங்களும் மற்றுமுள்ள குடிபடைகள் யாவரும் சுகமடைந்திருக்கின்றார்களா சொல்லும் பிள்ளாய் மந்திரி. அப்படியே சுகத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள் அய்யா சுவாமி.

விருத்தம்.

பதிவழுமுரைக்கக்கேட்டுபார்த்திபன்மனமகிழ்ந்து
சதிரவனொளியைப்போலேகனகசிம்மாசனத்தில்
துதிபெருமகிடமன்னர்துலங்கிடவிருக்கும்போது
சதுருடனொட்டகந்தான்சபைதனில்வந்ததன்றே.

பொது வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகத்தானே ராஜானவர் கொலு சிம்மாசனத்திலே இருந்துகொண்டு தன்னுடைய மந்திரியை அழைத்து சகல சேமத்தையும் விசாரித்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் அழகாபுரிப்பட்டணத்தில் வாசம் செய்யாநின்ற வேந்தம்செட்டியாரிட ஒட்டகமானது வழி தப்பி வருகிற விதம் காண்க.

இராகம் - சங்கராபரணம். தாளம் - அடதாளம்.

பல்லவி.

ஒட்டகம் வந்ததுவே சபைதனில் ஒட்டகம் வந்ததுவே.

அநுபல்லவி.

ஒட்டகம் வந்தது திட்டமதாகவே
கெட்டியான வேங்கன் செட்டியார் தன்னிட. (ஒட்)

கூட்டமிருந்த இடம் தேட்டமுடனே கூவி
ஆட்டைப்போலும் தலையை நீட்டி நீட்டிக்கொண்டு. (ஒட்)

உண்ணக்கண்களில் நீரு பூளையிருந்திடவே
நீளமுதுகு கூனும் கூனே வாலுடனே. (ஒட்)

பாரந்தனைச் சுமந்து வீரமது குறைந்து
ஊருமினம் பிரிந்து ஆரவாரி சிரந்து. (ஒட்.)

வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய் மந்திரி இந்த ஒட்டகமானது ஒண்டியாக நம்முடைய சமுகத்திற்கு முன்பாக போகிறதால் இது யாருடையது இது விவரம் தெரியும்படி சொல்லும் பிள்ளாய் மந்திரி.

வசனம்.

அகோ சரணம் சரணமையா ஸ்வாமி தாங்கள் சொன்ன மாத்திரத்திலே பார்க்கும்போது யாருடையதென்று தெரியவில்லையையா ஸ்வாமி.

பொது விருத்தம்.

மந்திரிகாலுரைக்கக்கேட்டுமனமுறாயிழ்ந்தாராஜன்
சிந்தையிற்பகையிடாமல்சிறந்தவரிருக்கும்போது
வேந்தராமுழுதும்சுற்றிஅரும்பசியாலேநொந்து
செந்தனைல்பெரிபாக்கச்செட்டியார்கோன்றினாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் அழகாபுரிப்பட்டணத்தில் வாசம் செய்யும் வேந்தஞ்செட்டியாரென்பவன் ஒட்டகம் பரிபோச்சுதென்று இராஜன் சபைக்கு வருகிற விதம் காண்க.

இராகம் - ஸ்ரீராகம். தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

வண்மையுடனெவர்க்கும் வாள்மை திறமை பெற்ற
வல்லபன் வேந்தஞ்செட்டி வந்தானே.

அநுபல்லவி.

வெண்மை பொருந்தும் வஜ்ர தன்மையுடநகரில்
வேந்தர்க்கெல்லாமதிகயோக்ய நாம் நானே. (வண்)

மண்ணில் பதிவிரதா யென்னைப்போலுண்டோ பாரில்
மங்கையார்தன்னைக்கண்டால் மாதாவென்றிருப்பேனே. (வண்)

வட்டிக்குப்பணங்கேட்டால் சட்டிப்பாகக்கொடுப்பேன்
வஞ்சகம் எள்ளளவும் நெஞ்சில்லையேன் நானே. (வண்)

வசனம்.

சரணம் சரணமையா ஸ்வாமி.

வசனம்.

வாரும் பிள்ளையாய் வர்த்தகா நீரொம்பவும் தர்மத்துக்குடையவனானபடியால் வந்த காரியத்தை சொல்லும் பிள்ளாய் வர்த்தகா.

இராகம் - உசேனி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

ஆருது மீருது தேருது கோருதென்
ஒட்டகந்தன்னைக் காணேனய்யா ஸ்வாமி. (ஆரு)

அநுபல்லவி.

ஆபிரகதிலொரு ஒட்டகந்தன்னிலே
ஆனை குலானதனைக் காணேனையா ஸ்வாமி (ஆரு)

சரணங்கள்.

ஒட்டகம் தன்னிலெவரு கெட்டிக்குரு டொருகண்
ஓடித்தேடியும் பார்த்தேன் காணேனையா ஸ்வாமி. (ஆரு)

காலிலொரு காலது நொண்டி முடமென்றேன்
கனவழி தன்னிலது செல்லாதையா ஸ்வாமி. (ஆரு)

மின்னற்போல் விசரியா பன்றும்வால் கூனையது
மேனியெங்குமதுபோல் காணேனையா ஸ்வாமி. (ஆரு)

வசனம்.

சரணம் சரணமையா ஸ்வாமி என்னுடைய ஒட்டகமானதை யாரோ பிடித்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இந்நாள் சுற்றிப்பார்த்து காணாதபடியால் தங்களிடத்தில் அறிக்கை செய்ய வந்தேனையா ஸ்வாமி.

வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய் வர்த்தகா அனல் நம்முடைய தூதரை அனுப்புகிறேன் அவர்கள் பின்னாலே சென்று எங்கேயிருந்தாலும் உன்னுடைய ஒட்டகத்தைப் பிடித்துக்கொடுப்பதற்காக உத்திரவு செய்கிறேன். நீங்கள் போய் வாரும்பிள்ளாய் வர்த்தகா.

வசனம்.

அப்படியே போய் வருகிறேனையா ஸ்வாமி.

வசனம்.

அகோ வாரும் பிள்ளாய் கட்டியக்காரா நம்முடைய தூதர்களை சீக்கிரத்தில் அழைத்துக்கொண்டு வருவாய் கட்டியக்கார.

வசனம்.

அப்படியே போய் அழைத்து வருகிறேனையா ஸ்வாமி.

வசனம்.

அகோ வாரும் பிள்ளாய் தூதர்களே நமது அரசன் அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார் வாரும் பிள்ளாய் தூதர்களே.

விருத்தம்.

வாருடன் வல்லயங்கள்வாள் தடிகையிலேந்தி
லாருடனதட்டைக்கொண்டு [illegible]
பாருடன்கச்சை பூண்டுபார்மன்னர் நடுங்கவென்று
கூருடன்கார்பரிந்து [illegible] வந்தாரே.

இராகம் - சங்கராபரணம். தாளம் - அடதாளம்.

பருத்த பல்லும் பெருத்த விழியும் உபாயமுடன்
வேக்களையும் கறுத்தில வில்லுமே முறைத்த கல்லுடன்
காவற்காரர் தோன்றினார்.

பூரித்தல்லாக கரிக்குல்லாவு பொங்கமுடன் சிங்கத்தைப்போ
மரித்த வேலங்கை தூக்கி வன்தேக மந்திரமுறைப்போம்

கறுத்த தாடி மீசைதன்னொடி. கண்வெறி கனைத்தலாயி
அரிக்கமீசை முறுக்கியோங்கித் தூதர் வந்து தோன்றினார்

வெரித்தமென்னா தெரித்தசொல்லும் வேகமுடன் பாதைமேல்
பரித்தபக்கே நீர்ச்சிரம்கை பண்புடனே வந்தோம் யாமே.

வசனம்.

சரணம் சரணமையா ஸ்வாமி.

வசனம்.

வாரும்பிள்ளாய் தூதர்களே.

விருத்தம்.

சொல்லலுமிருக்கதிரன் துரைகளுக்காகத்தக்க
வல்லமையுடையநேயன்வணுமையின்வேந்தஞ்செட்டி
பொல்லாதகாலத்திலேபோனதோரொட்டகத்தை
எல்லையில்தேடிப்பார்த்துஇங்குவந்துரைசெய்தானே.

வசனம்.

வாரும்பிள்ளாய் தூதர்களே நம்முடைய பட்டணத்திலிரா நின்ற வேந்தஞ்செட்டியாருடைய ஒட்டகமானது பரிபோச்சுதென்று நம்முடனறிக்கை செய்தபடியால் வர்த்தகனும் நீங்களும் சென்று எங்கேயாகிலும் தேடிக் கொண்டு வாருங்கள் தூதர்களே.

வசனம்.

அப்படியே மகாராஜா பாக்கியமையாச ஸ்வாமி.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி. தாளம் - அடதாளம்.

பல்லவி.

தேடினார் தேடினாரே ஒட்டகந்தனை. (தேடினார்)

அநுபல்லவி.

தேடினார் கூடினார் நாடினாரதை நன்றாய்
வாடினார் வாடினார் வேடனார் விடெங்கும் (தேடினார்)

சரணங்கள்.

தோட்டமடனேமிருந்த தெளிந்த கங்கை
தோட்டமுடனெங்கும் நாட்டையும்
கூட்டமிருந்திடத்தில் வாட்டமில்லாமற்சென்று
பேட்டியவரைக்கண்டு கேட்டுமவரைக்கொண்டு (தேடினார்)

கதலிமாமுலாவியே அப்புரம்சென்று
கலந்த கமுகு தென்னையும்
மதமுடனேமிருந்தோர் மாளிகைதனிற்புக்கி
விதமாயரிந்துமெள்ள எதமாய் வினவிக்கொண்டு (தேடினார்)

தேடவரிதானமாடம் கூடகோபுரம் சேர்ந்த பருமாழிகையும்
கோடானகோடி சேனை அக்ரோணி மிகுந்தவிடம்
மேருமலைமுகில்போல் விளங்கும் கோபுரங்களும். (தேடினார்)

விருத்தம்.

அரசனுமுறைத்தசொல்லை அருமையாய்மனதிலெண்ணி
புருஷமாம்மிருகம்சூழ்ந்தபொருந்தியவனத்தில்வந்தோம்
விர்சுடன்செடிகள்தோறும்விளங்கியகோபுரங்கள்
வரிசையாய்த்தேடிப்பார்த்துவர்த்தகன்புலம்புவானே.

இராகம் - காம்போதி. தாளம் - அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

எந்தனொட்டகந்தன்னை என்றைக்கு காண்பேனோ தூதர்களே
இன்றளப்படியாகிலும் சிக்குமென்றிருந்தேனே தூதர்களே
முன்செய்தவினை இந்தநாளையிற்கண்டேன் தூதர்களே
இப்போபஞ்சையன்போலவே பார்வனந்தன்னில்வந்தோம் தூத
[ர்களே
அன்னமிட்டவரைநான் வின்னப்படசொன்னேனோ தூதர்களே
எந்தன் அரும்பொருள்போயினுன் வருந்தவுஞாயமோ தூதர்
[களே
கல்வியைப்பழித்தேனோ சொல்லைப்பழித்தேனோ தூதர்களே
கனமோசங்கள்செய்தேனோ பாசந்தன்னொடு தூதர்களே
பஞ்சயர்தேடும்பணத்தை பரித்தேனோ தூதர்களே நான்
பாங்குடன்சையோகம் நீங்காயழித்தேனோ தூதர்களே.

போத விருத்தம்.

வர்த்தகனைவிடுத்தெம்வரிசையாய்த்தாதர்சொல்லி
செப்புடனழைத்துக்கொண்டுமெய்ந்தவர்போகும்போது
அக்கணமிருந்தானென்றாய்த்தரந்தனர்மந்திரிமார்கள்
கற்பகமுனிவனத்தில்கனமுடன்வருகின்றாரே.

போத வசனம்.

இப்படியென்றால் வர்த்தகனையவன் அதிக விசனத்துடனே ஒட்டகத்தைக்காணாமல் புலம்பத் தூதர்கள் அநேக பிரிய வசனங்களைச் சொல்லித் தேற்றிக்கொண்டு போகும்போது மதுராபுரியை அரசாட்சி செய்கின்ற மயேந்திர ராஜனுடைய மந்திரிமார்கள் ஏதோவொரு மனச்சங்கடத்தினால் அந்த ராஜனிடத்திலிருக்கக்கூடாதென்று தாங்கள் மனதிலே யோசித்து அந்தப் பட்டணத்தைவிட்டு எங்கேயாகிலும் போய் பிழைத்துக்கொள்வோமென்று இருண்ட வனாந்திரத்தில் நான்கு மந்திரி மார்களென்று பெயர் பெற்றுக்கொண்டு வருகிறவிதம் காண்க.

இராகம் - சங்கராபரணம். தாளம் - அட்டதாளம்.

கண்ணிகள்.

கனைத்துக் கலகலென்று உரைத்து அதட்டுபோல
நற்காலகந்தன்னிற் சேர்ந்திருந்தோம் நாங்
காலின்வேகங்காணாது சாஸ்திரமுறைமைப்படி
நான்குமந்திரிமார்கள் நாங்களே பதிபோல்நாலுமந்திரிமார்கள்
நாங்களே
இந்திரஜாலங்களோடு தந்திரஜாலங்களெல்லாம்
இசைக்கநிகருடிபெற்றோம் நாங்களே பின்னும்
பகுத்தாய்ச்சருடம் பெற்றோம் நாங்களே

மந்திரஜாலமுணர்ந்து மயேந்திரஜாலபுரிந்து
பரிசமுடன்வெகு யோக்யமாம் பின்னும்
இரக்கமுடன்வெகு சிலாக்கியமாம்
மதிக்கமுடியாதெங்கள் கதிக்கச்சம்பிரதாயம்
மன்னனுக்குத்துணை யாகுவோம் நாங்கள்
மனமதனுக்கிணை யாகுவோம்
மதனன்முடிகளாலும் அரிக்கருசனையாலும்
மந்திரிகளெங்களைப் போலுண்டோ பின்னும்
தந்திரிகளெங்களைப் போலுண்டோ
வாலுமைதிறமைபெற்று மனதுக்குகந்து நாங்கள்
வனத்தனில் வந்திட்ட தொல்லையே வேறு
வஞ்சகம் நினைந்திட்ட தில்லையே
வயணத்துடனடந்து வருகத்தலை குனிந்து
வண்மையுடன் நடைகண்டாராம் பின்னும்
தண்மையுடனடி கண்டாராம் (நகைத்து)

விருத்தம்.

விருதுடனாளும்மன்னன்விகடமேவுரைத்தாரென்று
துருசுடன்வனத்தில்நாமள்துயரத்தால்வந்தோமிப்போ
மருவுடனொட்டகந்தான்மயங்கியேவனத்தில்போக
கருவுடனதைக்கண்டேன்கருத்துடன்பாராய்தம்பி.

வசனம்.

கேளும் தம்பி போதசந்திரா மதுராபுரிப் பட்டணத்தை விட்டு சிறிது தூரம் வந்தோமல்லவா இதுவரையிலொன்றையுங் காணோமல்லவா இந்த வழியிலேதோ ஒரு ஒட்டகம் போயிருக்கிறது அந்த ஒட்டகமானது குலென்று என்மனதில் தெரிகிறதேயல்லவா நீ நன்றாய்ப் பார்த்து எனக்குத் தெரியப்படச் சொல்லும் போதசந்திரா.

விருத்தம்.

அண்ணர்தம்பேச்சினைக்கேட்டு அறிஞனில்மிகுந்தசந்திரன்
நன்னயமாகப்பார்க்கவிளைந்ததுசரிதானென்று
மின்னவனருளினாலேவிதமொன்றுஅறிந்தேனிப்போ
மன்றுளோர்மெச்சயிப்போதகுணனேசொல்வேன்கேளீர்.

வசனம்.

கேளும் அண்ணா தாங்கள் சொன்னபாத்திரத்திலே இந்த தாரையைப் பார்க்கும்போது நாங்கள் சொன்ன அடையாளம் சரியாயிருக்கின்றது அல்லவா நான் அதிக ஜாக்கிரதையுடன் பார்க்கும்போது ஒரு கண் பொட்டையென்று சொன்னேன் அண்ணே போதபோதவர்த்தா.

வசனம்.

கேளும் தம்பி போதசந்திரா நான்சொன்ன அடையாளமும் நீ தெரிந்த விபரமும் எவ்விதமாய் அறிந்து சொன்னாய் அது விவரம் எனக்கு நன்றாய் தெரியப்படச் சொல்லவேணும் தம்பி போதசந்திரா.

வசனம்.

அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளுமண்ணே போதவர்த்தா.

இராகம் - உசேனி. தாளம் - அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

அறிந்தலக்கொரு பக்கத்திற்புல்லைமறைந்துமேய்வதும்
வெளிதிறந்து மேய்வதும்
தெரிந்தேதிக்காலில் பின்கால்தன்னை நிரைந்தூன்றின
முன்கால்ரெண்டும் குறைந்தூன்றின
இதுமுகவைகளறிந்ததற்கொரு விழியுங்குருடென்றேன்
வயிற்றில்கருவும்பாரிடென்றேன்
நிஜமுறைத்திட அதிலொருத்தனும் நினைந்துமனதினில்
பின்னும் தெரிந்து மனதினில்.

கவி.

பாதங்கள்நாலும்பருத்தமுத்துப்போலடியும்
வேதனூரமைத்தத்தற்குவிபரிக்கக்கூடுமோதான்.

வசனம்.

கேளுமண்ணே போதசந்திரா அநேகவிதச்சனம் பொருந்தியிருக்கப்பட்ட தாரையில் தானே.

கவி.

வேரேபேதகங்களில்லையொருபின்புறங்கால்குனியென்றேன்
தாபங்களாகவிளிசாற்றினேனிம்மொழியை

வசனம்.

கேளுமண்ணே இந்த ஒட்டகத்திற்கு ஒரு கால் முடமென்று சொன்னேனண்ணே.

போதசந்திரன் வசனம்.

கேளும் தம்பி போதவியாபகா இந்த ஒட்டகமானது எவ்விதத்தினாலே முடமென்று தெரிந்து சொன்னாய் அதை எனக்கு தெரியப்படச் சொல்லும் தம்பி போதவியாபகா.

வசனம்.

அப்படியே சொல்லுகிறேனண்ணே போதசந்திரா.

இராகம் - காம்போதி. தாளம் - ஆதி.

லாவிணி.

தாங்கித்தாங்கியொரு காலையூன்றிக்கொண்டு தவிழ்ந்து நடந்தது
அந்தச்சாடையறிந்தானே தேடிஐம்புலன்கூடி [னல்
சாற்றினேனிம்மொழிதானே

சந்திரனுக்கொரு சாய்மருவைப்போலே தரைதனிலிருக்கவே
அதிசாரமிருந்தாளே யூகந்தனையேயன்னி சதுராயுரைத்தே
[னண்ணனே
சார்ந்தகோன்முகனுக்கோருனம் வந்ததைப்போல் கருமையிதுக்
[கொண்டுச்சதே
நாமள்சகலகலையுணர்ந்து நிகழுங்காலந்தெரிந்து சாற்றுவததி
[னாலே
போதச்சந்திரனேகேள் புதுமையிதுவைக்கண்டு புகழ்ந்துமகிழ்ந்
[துபேசினோம்
இத்தப்புவிதனிலதிசயம் நகருவநரிதென புகழ்ந்துபலவும்பேசி
[னோம்.

வசனம்.

எப்படியென்றால் பூரணசந்திரனது அநேக வெண்மை பொருந்தியிருக்கப்பட்ட முகத்திலேதானே சேறுமாத்திரம் நீலவர்ணமாக களப்பங்கொண்டபடியால் அந்த சந்திரனுக்கு மரு வென்றும் சொல்லப்படும். அதுவுமல்லாமல் பிரமாவுக்கு இந்த சிரசிலேயும் அதெனக்கு சொல்லாதிருந்த சுவரானவர் தன் கை நகத்தினாலே கிள்ளி யெறிந்தாரல்லவா ஆனகையால் அந்த பிரமதேவனுக்கு ஒரு மருவென்று சொல்லப்படும். அதுதன் மைபோல் இந்த ஒட்டகத்தினுடைய தாரையானது மூன்றாம் பிறைச் சந்திரனைப்போல் சுத்த வட்டமில்லாதபடியால் அந்த ஒட்டகத்திற்கு ஒரு கால் முடமென்றும் சொன்னேனண்ணே.

போதவிபூஷணன் விருத்தம்.

வழிதனில்ரத்தமாகவழிந்ததையானேகண்டு
மொழிதனையுங்களுக்குறவரும் அரியவேண்டி
பழியினுபாவந்தானேபமருர்செயலேசவென்று
வளமதில்லினேர்தயானும்தைத் திட்டேனண்ணமாரே

வசனம்.

கேளுங்களண்ணே போதவியாபகா ஆனால் இந்த ஒட்ட கத்தினுடைய குறியானது நான் கண்டேனல்லவா அதெப்படி யென்றால் ஒட்டகமானது போயிருக்கும் வழியை பார்க்குமளவில் இந்த ரத்தமானது தானே பிரிட்டு இருந்தபடியால் இந்த உதிர மானது என் வழிந்திருக்கிறதென்று யோசிக்குமளவில் இந்த ஒட்டகத்திற்கு வால் கூளையாயிருந்தபடியால் ஈக்களானது ரத் தத்தை சாப்பிடுவதற்காக வாயைக் கடித்தபடியால் சுவரையா னது வடிந்துகொண்டிருக்கிறதினால் அதைக்குறித்து வால் கூளை யென்று சொன்னேனண்ணே போதவியாபகா.

பொது விருத்தம்.

இவ்விதமாகத்தானேயிசைந்துநாலுமந்திரிமார்கள்
ஒவ்வியமொழிகளெல்லாம்ஓர்மையாய்யுரைக்கும்போது
கவ்வியேவர்த்தகந்தான்கானகந்தேடிக்கொண்டு
எவ்வியமந்திரிமார்முன்யிதமுடன்வந்துகண்டான்.

வசனம்.

எப்படியென்றால் மதுராபுரிப் பட்டணத்தை யாளாநின்ற மயேந்திர ராஜனுடைய மந்திரிமார்கள் இந்த வனத்திலே வந்து ம் ஒட்டகக் குறிகளைக் கண்டதும் ஒருவர்க்கொருவர் சந்தோ ஷவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு போகும்போது அந்தச் சமய த்தில் வர்த்தகனானவன் தன்னுடைய ஒட்டகத்தை எங்கும் தே டி காணாதபடியால் துக்கக்கிரந்தனை மந்திரிமார்கள் முன் வரு கிற விதம் காண்க.

இராகம் — செஞ்சுருட்டி. தாளம் — ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆரோ வழிபோராரிதுதோ அன்பாயவரைக் கண்டே.

அநுபல்லவி.

ஊரேதுங்கள் பேரென்னவென்று மற்று சொல்லெனவிங்கே
நேரேவழி போனவொட்டகை நீங்களுந்தான் அறிவீரோ
நீரேகனவாரே நீங்கள் நின்றதுதானென்ன கூறீர்
நிரையாமுனதாலே நுரையே பொழியாலே
பெரவேவுனதாலே மறவேனிதனாலே. (ஊரே)

மந்திரிமார்கள் வசனம்.

ஏசருங்களேய்யா ஒட்டகக்காரர்களே ஆனால் எங்களை எந்த ஊரென்றும் என்ன பேரென்றும் ஏன் நின்றதென்றும் இப்படிக் கேழ்க்கிறீர்களே ஆனால் நாங்களிருக்கின்றது மதுராபுரிப் பட்டணம் அப்பட்டணத்தை அரசு செய்யாநின்ற மயேந்திர ராஜனிடத்திலிருக்கப்பட்ட மந்திரிமார்கள் ஒரு மனச்சங்கடத்தினாலே அந்த ராஜனிடத்திலிருக்கக்கூடாதென்று வேறே ஒரு பட்டணம் போய்ச் சேரலாமென்று இந்த வனாந்திரத்தின் வழியாய் வந்தோம் ஆகையால்

கருவு.

வேரேயொருபேதங்கள்வேறுமோளங்களுக்கின்னம்
வீரமுடன்போனவொட்டகைக்கொருவிழியதுவின்னம்
விரகாலதுகிறைகூலதுகுறைகால்துமாவாலது (வேரே)

பாராவனந்தாரையிருந்ததால்பண்புடனதைநாங்கள்கண்டு
திராமன்னர்நாலுபேருநாங்கள்நிங்காய்வுரைத்ததுவுண்டு
திரபாரொருகுருவானதைபொருவானதைமாவானதை . திர

விருத்தம்.

இடமுட்டினங்கள்முன்னோநியங்கியேகேட்டீர்நீங்கள்
தடமதுகன்னிற்சென்றதாரையைநாங்கள்கண்டோம்.
முடமதுகால்தானென்றுமுயற்சியாயுரைத்தோமிப்போ
விடமதுவொட்டகந்தான்விழியிலைகாணோம்பிள்ளாய்.

வசனம்.

ஆனால் சொல்லுகிறோம் கேளும் ஒட்டகக்காரர்களே இந்த வழியைப்பற்றி ஏதோ ஒரு வொட்டகம் போயிருக்கிறது. அந்த வொட்டகத்தினிட தாரையைப் பார்க்கும்போது ஒரு கால் முடமென்றும் வயற்றில் கருவென்றும் வால். கூழையென்றும் நாங்களொருவருக்கொருவர் சந்தோஷவார்த்தைகளை பேசிக்கொண்டு வந்தோம் இவ்விடத்தில் நீங்கள் ஒட்டகத்தை காணீர்களாவென்று கேட்டீர்கள் அந்த வொட்டகத்தினுடைய தாரை மாத்திரம் கண்டோமேயல்லாமல் ஒட்டகத்தை காணோம் பிள்ளாய் ஒட்டகக்காரர்களே.

இராகம் - சங்கராபரணம் தாளம் - அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

மந்திரிமார்களே இந்தத்தந்திர வுபாயமெல்லாம்
மார்க்கமே இதுவுங்களுக்கு சொல்வதுவார்த்த
யேர்க்குமே இதுவுங்களுக்கு

அந்தமுடனேநீங்க ளுங்கள் நகரந்தனில்
அரசுசெய்தது போய் குலகளவு
தொருசுடன் செய்தது மெய்

அந்தரமாகவே நீங்கள் அரசன் பட்டணம்விட்டு
ஆரண்யந்தனில் வந்தீரே வந்ததட்டாத
காரியந்தனை நினைந்தீரே.

இந்திரன் முதலனேயோர்கள் தந்திர முடனுரைத்தால்
வினிவிடுவது மில்லையே வுங்களை நாங்கள்
வழிவிடுவது மில்லையே.

மந்திரிகள் வசனம்

அகோ வாரும் பிள்ளாய் ஒட்டகக்காரர்களே எங்களை அடாத காரியம் செய்தீர்களென்று கேட்டீர்களே உங்கள் மச்சு வீட்டைத்திறந்து மாணிக்கப்பைகளை எடுத்தோமோ, குச்சு வீட்டைத்திறந்து குமரர்களைப் பிடித்தோமோ, மலைமேல் செல்லும் கிழவிக்கு தலைமேல் சுமை வைத்தாப்போல் நாங்கள் வரவும் இந்த மார்க்கத்தைப் பற்றி ஒரு ஒட்டகம் போயிருந்தது அந்த ஒட்டகத்திற்கு சண்டையிருந்த தொண்டிக்கு கொண்டையிருந்த பூவென்று நான்குவிதமாக யிருக்கவும் அது கண்டு ஒண்டியிருந்த திருடனை கண்டவுடன் போடென்று நாங்களுரைக்கவும் அந்தச் சமயத்தில் வண்டைப்பயலுக்கு தண்டலல்லித்தாப் போல் நீங்கள் வரவும் இப்படியாகத்தானே நாங்கள் செய்த காரியங்களே யல்லாமல் வேறே வொன்றுமில்லை ஒட்டகக்காரர்களே.

இராகம் - சங்கராபரணம். தாளம் - அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

இந்தத் தந்திரமெல்லா மிங்கே டைவாறிப்போ
யிதுவோ பரியாசந்தானோ வுங்கள்மனதில்
பெறவே பிரயாசந்தானோ

வந்து கானகந்தன்னில் வளைந்து பெருமைநன்றாய்
வகைமோசம் செய்தீர்களே செய்ததல்லாமல்
மதிமோசம் போனீர்களே

சேர்ந்தீர் கானகந்தன்னில் லாங்கியுடனே நால்வர்
செய்த அனியாயத்தைப்பார் வேகுவிடத்தில்
கைதிகுன் ஞாயத்தைப்பார்

சுந்திரமிருந்தளகேந்திர ராஜன் முன்சென்று
சொல்வோம் வாருங்களிப்போதே யில்லையென்றாலும்
வெல்வோமுங்களையிப்போதே.

விருத்தம்.

வெல்லுவோமென்றுசொல்லிவீரமாய்ப்பேசினின்றீர்
வல்லவர்தானேயுங்கள்வலுமையையறிந்திருப்போம்
சொல்லினால்பெரியோராமோசொரூபத்தையறிந்தாலல்லோ
கல்லின்மேலெதிர்த்துப்போர்கள்கனமுடன்செய்யலாமே.

வசனம்.

ஆனால் கேளும் ஒட்டகக்காரர்களே சர்வகாரியங்களாலே யிருந்த பெரியோர்கள் ஆனபோதிலும் சமுதாயத்தினாலல்லவோ ஜெயிக்கவேணும் அல்லாமல் சரசரவென்று நாகம் சீறினாற்போலே செய்கின்ற காரியங்கள் தானே நீர்க்குமிழிக்கு சமானமென்று சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள் அதுவுமல்லாமல் கசடருக்கு சமானமாகிய கல்லானது அநேக பல்லோடு கூடியிருக்கப்பட்டதை ஒரு சார்வுகொண்டு ஜெயித்தால் ஜெயிக்கப்படும் இல்லாவிட்டால் கல்லடித்த கொத்தனும் கெட்டான் கடைபிடித்த கோமிட்டியும் கெட்டான் வில்லெடுத்த குருடனுங்கெட்டான் விழிபோன திருடனுங்கெட்டானென்று சொல்வதுபோலாகிவிடும் ஆகையால் நீங்கள் நன்றாய் எங்களுடைய நடத்தியை அறியவேண்டுமேயல்லாமல் பித்தம் பிடித்தவன் பிராணனுக்கு அஞ்சானென்று சொல்வதுபோல் பெலங்களாலும் சௌரியங்களாலும் ஜெயித்துப்போடுவோமென்றும் சொல்லுகிறது உங்களுக்கு தகுதியல்லவே ஆனால் எங்களுடைய பராக்கிரமங்களை பார்க்கவேணுமே என்றால் அநேகவிதங்களாக இருக்கின்றது ஆனால் உங்களுடைய புஜபலமானது புல்லுக்கு சமானம் போம்பிள்ளாய் ஒட்டகக்காரர்களே.

விருத்தம்.

போவென்றமந்திரிசொல்லபொருந்தியேதூதர்களும்
வாவென்றுமடிபிடித்துவளக்கையுமொட்டிக்கொண்டு
காவென்றுகதறிக்கூவிகனத்ததோர்ராஜன்முன்னே
ஈவென்றுஅரிந்தோமிப்பேஇணையடிசரணம்போற்றி,

வசனம்.

அகோ சரணம் சரணமையா ஸ்வாமி தங்களுடைய உத்தரவுப் பிரகாரம் வனம் வனாந்திரங்களெல்லாம் தேடிக்கொண்டு போகும்போது வழியில் எதிர்ப்பட்டார்கள் நீங்களாரய்யாவென்று கேட்டோம் அதற்கு இவர்கள் மதுராபுரிப் பட்டணத்திலிருக்கப்பட்ட மந்திரிமார்களென்று சொன்னார்கள் அதையறிந்து எங்களுடைய ஒட்டகத்தை கண்டீர்களாவென்று கேட்டோம் அதற்கு இவர்கள் உங்களுடைய ஒட்டகத்திற்கு வால் கூழையென்றும் வயிற்றில் கருவு என்றும் ஒரு கால் முடமென்றும் ஒரு கண் குருடென்றும் நான்குபேரும் நான்குவிதமாக சொன்னார்கள் அதைக்குறித்து இவர்கள் தான் பறிகொண்ட கள்ளரென்றும் பற்றிக்கேழ்க்கும்போது நாங்கள் அந்த ஒட்டகத்தை கண்ணினாலேயும் கண்டதில்லை காதினாலேயும் கேட்டதில்லை ஒட்டகத்தினுடைய தரணையைக் குறித்து சொல்லுகிறோமென்று சொன்னார்கள் எது காரியத்திற்கும் தங்களுடைய சமுகத்துக்கு கொண்டுவந்து ஒப்புவித்தோமையா ஸ்வாமி

வசனம்.

அகோ வாரும் பிள்ளாய் தூதர்களே நீங்கள் சொல்கின்றதையும் இவர்கள் இருக்கின்றதையும் பார்த்தால் ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது.

விருத்தம்.

இந்தவுலகம்தனிலேமந்திரிமார்கள்இவ்வடிவைபோலொருவர் [காணோமிப்போ
சந்திரமும்நளினமிகும்சௌரியநாமம்துலங்குமநுகல்வியினால் [அதிகயூகம்
விந்தையுடனேவிளங்கும்இவர்கள்ஞாயம்விகடமொருபொருள் [தனையே
காடார்தானேநிந்தனைகள்இவர்களின்மேல்கூடாதென்று
நினைந்திட்டார்வர்த்தகன்சொல்முனைந்திட்டாரே.

வசனம்.

அகோ கேளும்பிள்ளாய் வர்த்தகா உன்னுடைய ஒட்டகம் போக்கடித்தபடியால் ஐநூறு பொன்னும் சில வெகுமதியும் தருகிறேன் நீ சந்தோஷமாக வாங்கிக்கொண்டு போம்பிள்ளாய் வர்த்தகா.

வசனம்.

அப்படியே மகாபாக்கியமையா ஸ்வாமி.

விருத்தம்.

வர்த்தகன்பொருளைநன்றாய்வகையுடன்வாங்கிச்செல்ல
சித்தமுமகிழ்ந்துராஜன்சிறந்தனர்மந்திரிமாரை
மெத்தவேஅதிகபாக்கியம்மேன்மையாய்வேணுமென்று
உத்தமவார்த்தைசொல்லிஉறுதியாய்அழைத்திட்டாரே.

வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய் மந்திரிமார்களே நம்மிடத்தில் தானே இருங்கள் பிள்ளாய் மந்திரிமார்களே.

வசனம்.

சரணம் சரணமய்யா ஸ்வாமி தாங்கள் சொன்னபடித்திரத்தில் தானே பிரவிக்குருடனுக்கு கண் வெளிச்சம் கொடுத்தாப்போல் ஆச்சுது ஆகையால் தங்கள் உத்திரவின்படியே நடந்துகொள்ளுகிறேனய்யா ஸ்வாமி.

வசனம்.

ஆனால் இருங்கள் பின்னாய் மந்திரிமார்களே.

தருவு.

இராகம் - மத்யமாவதி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

துரைகள் வெகு சம்பிரமத்துடன் இருந்தார்
அரண்மனைக்குள் (துரைகள்)

அநுபல்லவி.

துரைகள் வெகு இங்கிதமதாய் மனைகள் வெகுராஜதந்திரமோகசிரமாய் வெகுசோதிகளாயிரமே வெள்ளாமலைபோட
எட்டியதட்டி மிரட்டி அமட்டியே மெட்டுடன் சிலபேர்கள்
கட்டியம்போட. (துரைகள்)

சரணங்கள்.

பாங்குடன் மல்லாரியெக்காளம் பேரிகையோடு
திங்கில்லா துத்தாரி மத்தாளம் லவண்டைசின்னம்
பல்லிபகளொருபுறம் கொம்புகளொருபுறம்
பாவலரொருபுறம் காவலரொருபுறம்
பச்சைகள் ரத்னம்பதித்திய கிரீடம் பொய்ச்சிபதித்திட
[உச்சியில் வைத்து. (துரைகள்)

சங்கீத சாஹித்யம் தன்னை படிக்க
சரசசல்லாப மங்கையர்லத்தி மிகப்பிடிக்க
வளைபணிந்த செங்கையில் தம்புருவீணை
கொங்கைமீதனை யணைந்து
சங்கீராபரணம்வணித்து அலங்காரதாளம் குணித்து
தந்தித் தத்ததா குத்ததா திக்குத்தா திகுத்தத குத்த
தாண்டவ ரம்பைகள் மேட்டுமையாக [தோமென
சூட்டியே மலர்களை பூட்டியே பணிகளை
நீட்டியே கைகளை நாட்டியமாட. (துரைகள்)

மேதினி தன்னில் யாவர்கள் செழிக்க மதம்பிருந்து
வேதினை செய்வாரைக்கொன்று வொழிக்க
கல்லு குதினில்பிரட்டகரை காதினில்கயற்றிரிக்கி
கைக்கு குட்டைகளை பூட்டி
தெறிக்கிப்புத்திகளை காட்டி.
தந்திமனத்தை நிறுத்தியே நித்தமே சத்தமேசாற்றென
புத்தியுடனத்துமே. (துரைகள்)

விருத்தம்.

மன்னவர்நகரந்தன்னில்மந்திரிகளுடனே கூடி
மின்னல்போலரம்பையாட்டேன்மையாய்கட்டியம்போட
பண்ணும்வேதியர்களோதபார்தனில்அதிகநீதம்
பொன்னகர்தன்னில்உள்ளோர்பொருந்தவேகொலுவிருந்தார்.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் ராஜாவானவர் கொலுவிருந்துகொண்டு நான்குமந்திரிமார்களையும் அழைத்து ரத்தினக் குருச்சியின்மேல் உட்காரச்செய்து சில விசேஷங்களை பேசின பிற்பாடு மதிமந்திரியைப் பார்த்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

விருத்தம்.

குணத்தில்மிகுந்தமந்திரிகூறுவேன்மொழியைகேளாய்
சிணத்தினில்நீதான்சென்றுசிறந்திடும்அரண்மனைக்குள்
மணத்துடனிருக்குமெந்தன்மங்கையாள்தன்னைக்கண்டிக்
கணத்தினில்வரவேசொல்லிகளமுடன்அழைத்துவாராய்.

வசனம்.

அகோ கேளும் மந்திரி என்னுடைய பிராணநாயகியை அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவாரும் பிள்ளாய் மந்திரி.

வசனம்.

அப்படியே அழைத்து வருகிறேனையா ஸ்வாமி.

வசனம்.

சரணம் சரணமம்மா தாயே நம்முடைய ராஜாவானவர் தங்களை அதிசீக்கிரத்தில் அழைத்துவரச் சொன்னாரம்மா தாயே.

விருத்தம்.

நகையுடன்சேலைமின்னநளினமாய்திலதம்துன்ன
வகையுடனணிந்துகொண்டுவாழ்மன்னரழைத்தாரென்னத்
துகைதனையரியவேண்டிசுந்தரராஜர்முன்னே
பகைதனையென்றும்புண்ணியபாவையும்வருகின்றாளே.

தருவு.

இராகம் - காம்போதி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சந்திர ளின்முயர் இந்திராணி போலேவெகு
சுந்திர பாமதியாணி வந்தாளிதோ.

அநுபல்லவி.

கொழுந்தளப்பொன்னூலைமின்ன கொத்துச்சரங்கள்துன்ன
குளவில்மலர்மாலைகளசயாமதிவடங்கள் நளிநகையிலக
பவளஇதழ்கனக. (சந்திர)

சரணங்கள்.

விந்தையுடன்பட்டாடை மிருந்தகளப்வாடை
முந்திப்ரமன்னம்போல்நடை சந்திரவதனப்பேடை
சுந்தமலர்கள்சூடி காளிதனைக்கொண்டாடி
கதிரவனொழிபோலே வனிதயரிவாழகெதிரெனபதிதனி
லொருவருமில்லையென. (சந்திர)

பரதநாட்டியம்நடக்க மிருதம்தாளம்துனிக்க
சுரதம்பதம்படிக்க அமிர்தகுடம்கொளிக்க
விரகம்தனையேமிஞ்சி இறைவன்தனையேகொஞ்சி
விபரீதமாகரகசியமென திருவருள்தருபதிதனினுயர்அதிபதி
[யாமென. (சந்திர)

மன்னவரழைத்தரென்று கன்னியர்களைக்கூட்டியே
மனதில்இன்பங்குளிர்ந்து புனிதன்புகழ்சிறந்து
தன்னிடகாதகமோக மென்னிட கீதங்கள்வாக
சரி கம பத நிச சநி தப மக ரென
சரச சங்கீத வீணை தாளங்கள் புரிந்திட. (சந்திர)

விருத்தம்.

என்னைநீரழைத்தசேதியென்னுவீர்மனதுக்கேற்ற
கன்னியள்வந்தேனிப்போகாரணமின்னதென்று
உன்னியமொழிகளெல்லாமுகந்திடஉரைக்கக்கேட்பேன்
மன்னவாஉந்தன்பாதம்மலரடிசரணம்போற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணமய்யாஸ்வாமி அடியாளை அழைப்பித்த காரியம் இன்னதென்று அருள் செய்யவேணுமய்யாஸ்வாமி.

வசனம்.

அகோ வாரும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி யாதாமொருவர் ஒரு பெண்ணை பாணிக்கிரகணம் செய்தால் அவர்கள் இரண்டுபேரும் உடலும் உயிரும்போலல்லவா இருக்கவேண்டும் அது எப்படியென்றால் உயிர்தானே சரீரத்தை விட்டுப்பிரிந்தால் கட்டையென்றும் சொல்லிக்கொள்வார்கள் ஆகையால் சரீரமும் உயிரும் சரியாயிருந்தாலல்லவோ ஆண்மை அப்படிப்போல் ஆணும் பெண்ணும் ஒரு மனதாயிருக்கவேண்டும் அது எப்படியென்றால் புருஷனானவன் எவ்வளவு பராக்கிரமசாலியாயிருந்தபோதிலும் பெண்ணானவளை ஒரு வசனம் கேட்கவேண்டும் பின்னும் அந்த பெண்ணானவள் எவ்வளவு ரூபலாவண்யத்தோடு கூடி ராஜயோக்கியம் செய்யத்தக்கவளாயினும் தன் புருஷன் கல்லுக்கு சமானமாயிருந்தபோதிலும் கணவனென்று மதித்து கடைக்கண்ணில் பார்த்து காதல்களிவுடனே ஒருவசனம் கேட்கவேண்டும் இல்லாவிட்டால் முனிவோரிடத்திலிருக்கும் முள்பாதகுரட்டுக்குச் சமானமென்று சொல்லிக்கொள்வார்கள் ஆகலால் இருவரும் ஓர் மனதாயிருந்தால் சகல க்ஷேமத்தையும் அடையலாம் ஆகையால் உலகத்தில் நடக்கின்ற காரியங்களை சொன்னேன் நீ நன்றாய் தெரிந்தவளாகையால் ஒரு வசனம் சொல்லுகிறேன் கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி.

வசனம்.

அப்படியே சொல்லுங்களய்யா ஸ்வாமி.

கந்தார்த்தம்.

பலவுலகில்பேர்படைத்தபராக்கிரமரென்றும்
பயமெனவோருருவைப்பற்றிபகர்ந்தேவந்தார்
சிலமதிகளெனுமுறையால்செப்பிநன்றாய்
சிந்தைதன்னில்யான்மகிழ்ந்துசேர்த்திக்கொண்டேன்
கலகமொரு அணுகதுபோலணுகிடார்கள்
காலமதுதெரிந்தவர்கள்காப்பாரென்றேன்
குலமதினில்பிறந்தபெரியோர்கள்பெற்ற.

தருவு.

குயிலே என்கண்மணித்தேனே ஒருவசனம்
மயிலே நீ சொல்வதுதானே.

ஒயிலே மிகுந்தகுளவி மய்யலேமிகுந்த காதலி
தையலே உனதுவாயா லெய்யலோ உரைத்தேனடி
குயிலே என் கண்மணித்தேனே.

இதமாயுரைத்த சொல்லடி உனக்கு நீ சம்மதமோ
ருத்தாரம் விள்ளடி
சதமே நமக்கேயிவர் நிதமே நிசமென்றெண்ணி
சுதமே யிவருனக்கு பதமே பணிவாரடி. (குயிலே)

சுருதிமொழிகள் கற்றவர் இவர்கள் நல்ல
ஆசைகள் பெருமை பெற்றவர்
மதுரை ராஜனிடத்தில் சிறிது நாளரசாண்டார்
பொருதாவார்த்தைகள் சொல்ல பிரிவாய்வனத்தில்செல்ல (குயி)

சதியால் வர்த்தகனோட்டகம் தப்பினதாலே
அதினால் ஆதரைவிட்டதும்
மதினலவர் சோதிக்க வதினலவர்போதிக்க
வாதுகாலிவர்கதிக்கன்பதினாலிவர் எடுக்க (குயிலே)

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி இவர்கள் மதுராபுரிப் பட்டணத்தை அரசு செய்யாநின்ற மயேந்திர ராஜனுடைய மந்திரிமார்கள் இவர்கள் அந்த ராஜனிடத்தில் இருக்கக்கூடாதென்று எங்கேயாகிலும் ஒரு பட்டணம் போய்ச்சேரலாமென்று வரும் வழியில் நம்முடைய பட்டணத்தில் இராநின்ற் வேந்தஞ் செட்டியாரும் நம்முடைய தூதர்களும் ஒட்டகத்தை தேடிக்கொண்டு போகும் வழியில் எதிர்ப்பட்டார்களாம் வர்த்தகனுனவன் எங்களுடைய ஒட்டகத்தை காணீர்களாவென்று கேட்க அதற்கு மந்திரிமார்கள் உங்களுடைய ஒட்டகத்தை கண்ணினுலும் கண்டதில்லை காதிலேயும் கேட்டதில்லை. ஆனால் உங்களுடைய ஒட்டகத்திற்கு வால் கூளையென்றும், வயிற்றில் கருவென்றும், கண் குருடென்றும், கால் முடமென்றும் நான்கு பேரும் நாலுவிதமாக சொன்னார்களாம் அதைக்குறித்து இவர்கள் தான் பறிகொண்டவர்களென்று நம்மிடத்தில் ஒப்புவித்தார்கள் ஆகையால் இவர்கள் யூகத்தினலே மிகுந்த பெரியோர்களென்று தெரிந்து நம்மிடத்தில் தானே வைத்துக்கொள்வோமா எனது பிராணநாயகி

வசனம்.

தேவரீர் மனதிற்கு சந்தோஷமாயிருந்தால் அடியாள் மனதுக்கு சந்தேகமாயிருக்குமா அப்படியிருக்கமாட்டாதய்யா எனது பிராணநாயகா.

வசனம்.

வாரும் பின்னாய் மந்திரிமார்களே நமது அளகாபுரி பட்டணத்தை 56 வீதியும் பட்டணப்பிரவேசம் செய்து வாருங்கள் மந்திரிமார்களே.

வசனம்.

மகா பாக்கியமய்யா ஸ்வாமி.

விருத்தம்.

அஷ்டதிக்கெல்லாம்போற்றும் அரசனும்உரைத்தானென்று
நட்டணையாகவேதான்நடனம்செய்மாதரோடு
திட்டமாய்வாத்தியங்கள்சிறப்புடன்முழங்கவேதான்
பட்டணப்பிரவேசம்செய்யபண்புடன்வருகின்றாரே.

தருவு.

இராகம் - ஆரபி. தாளம் - ஆதி.

ராஜாதி ராஜர் புகழ் ராஜ கெம்பீரன் மந்திரி
மார்களிதோ வந்தார் எதிர் முழங்க
வீரர்களிதோ வந்தார் நீதியுடனெவர்க்கும்
மேன்மினிதனையாளும் நீதில்லாமன்னனுரை செய்யவே
யோகாதிபர்கள் மேல் பூமாரி பெய்யவே
முத்து வைரத்தின மழுத்திய மகுடமொடு
மோகனமாலை மார்பில் துன்னவே பாரில்
மோகமிருக்க மாதர்துன்னவே. (ராஜாதி)

எச்சரிக்கையென்று கூறி
துர்ச்சனர் கோபங்க ளாறி
இச்சனம் வீதிகள்தோறும் பார்க்கவே யாரும் மெச்சிய
வார்த்தைகள் சொல்லி யேய்க்கவே
சுத்தியே நகர்தோறும் வெத்தியாய் ராஜன்முன்னேகி
பத்தியாய் சரணம் செய்து நிதமே
ராஜன் சத்தியவார்த்தைகளாக கூறவே. (ராஜாதி)

விருத்தம்.

விண்ணுமண்ணுள்ளமட்டும்விளம்புவேன்கேளாயிப்போ
புண்ணியபாக்கியத்தால்பார்தனையாள்வதற்கு
புண்ணியநீதிதன்னைபுகழ்ச்சியாய்மனதிலெண்ணி
கண்ணினிலொளியைப்போலேகருத்துடன்காத்துவாழ்வீர்.

வசனம்.

கேளும் மந்திரிமார்களே பூமி ஆகாயம் உள்ள வரையிலும் கீர்த்தி குறையாமல் என்னுடைய ராஜ்ஜியத்துக்கு யாதொரு அழிவு வராமல் பாதுகாத்து வாருங்கள் மந்திரிமார்களே.

விருத்தம்.

மந்திரிமார்களுக்குச்சொல்லிமன்னவர்பள்ளியறைக்கேக
சந்திரனுதிக்கவேதான்தருணமுமாச்சுதென்று
முந்தியேபோதவாதித்தன்மூவரைப்பார்த்துநன்றாய்ச்
சிந்தையில்புகழ்ந்துமந்திரிசெப்புவான்செப்புவனே.

வசனம்.

அதெப்படியென்றால் ராஜாவானவர் மந்திரிமார்களுக்கு அநேக பிரிய வசனங்களைச் சொல்லி தன்னுடைய பள்ளியறைக்குப்போய்விட்டார். முதல்மந்திரியாகிய போதவாதித்தன் தம்பிமார்களைப்பார்த்து இந்த அரண்மனையை பத்திரமாய் பாதுகாத்திருங்கள் நான் நகர் சோதனை செய்துவருகிறேன் தம்பிமார்களே.

இராகம் - சங்கராபரணம். தாளம் - அடதாளசாப்பு.

எச்சரிக்கை ஜனங்கள் கேளும்.

எச்சரிக்கையென்று கூறி அச்சனார்களே சீறி
பெச்சியே யாவர்க்கிழ தச்சணம் வந்தேன் சாறி. (எச்சரிக்)

வீதிகள் மாடுகள் தேடும் திரவியங்கள்
நாடி மனதில்நன்றாய் வாடியயங்கிடாமல (எச்சரிக்)

பந்திபந்தியாய்க்கள்ளர் பரிவிகாள்ளவந்தாலும்
தந்திரமுடனேகாங்கள் தடுத்துப்பிடிப்போமிப்போ (எச்சரிக்)

விந்தையுடனேகாமன் வீதியில்வருகையில்
சிந்தைகலங்கியொருபெண் இங்கேயழுகிறாள்பாரில். (எச்சரிக்)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகத்தானே முதல் சாமத்துக்கதிபதியாகிய போதவாதித்தன் நகர் சோதனை செய்துக்கொண்டு வரும்போது அந்நகர் தேவதையாகிய வடபத்திரகாளியானவள் அழகேந்திர ராஜனுக்கு அழிவு வரப்போகிறதென்று புலம்புகிறவிதம் காண்க.

கொச்சகம்.

மானிலத்தைப்புரக்கின்ற மன்னனழகேந்திரனுக்கு
ஆனஅழகுதன்னில் அழிவுவரக்கண்டேனே
வானிருந்தவையத்தில் வாழ்வேந்தர்தந்தனுப்பும்
பாலுவனைக்கடைந்தேதான் பகுதியினால்அழுகின்றேன்
நானிருக்கத்தையனுடன் தாழ்வில்லாமந்தணத்தில்
கோனவர்காவலழிவு கூடிவரக்கண்டேனே
ஆனியங்களானாமல் சுதி நீதிமன்னனுக்கு
நானிருந்துகாத்திடவும் நாயகியாள்மனம்துணிந்தேன்.

வசனம்.

பத்திரகாளியம்மன் ராஜாவை நினைத்து துயரப்படும்போது மந்திரியாகிய போதவாதித்தன் நகர்சோதனை செய்துக்கொண்டு வருகையில் ஒரு பெண்ணானவள் அழுகுரல் கேட்டு வருத்தமுற்று தன்னுடன் வந்த காவலாளிகளை அவ்விடம் நிறுத்தி விட்டு அம்மனிடம் போய் கேட்கிற விதம் காண்க.

விருத்தம்.

ஆரம்மாதாயேநீதான் அர்த்தராத்திரியில்தானே
தாரணிதனிலாருன்னை தனித்துவிட்டதேது
பார்தனிலின்றுநீயும் பரவைபோலப்புலம்பவேண்டாம்
ஊரென்னபேருமென்ன உற்றதுசொல்அம்மா.

வசனம்.

அகோவாரும் தாயே இந்த அர்த்த ராத்திரியில் நீ தனித்து ஒண்டியாய் நீ அழுகவேண்டிய காரணமென்ன நீ யார் எந்தவூர் எனக்குத் தெரியப்படச் சொல்லும் தாயே.

விருத்தம்.

ஆடா கேள்விகேட்டு அழுகையை விடுத்தும்பிறன்
மீறாதேவன்னைமோத மிருந்தகனுறு கண்டார்
சூரமாகாளியென்பேர் அறையனகேசன்றன்னை
காடா அழுதுதன்னை கண்டுதான் அழுதேன்பிள்ளாய்.

வசனம்.

ஆடா என்னை அதட்டிக்கேட்கிறவன் இதோ மிருந்த ஆங்காரத்தோடு பூத கணங்கள் இருக்கிறது நீ வந்த வழியே ஓடிப்போம் பிள்ளாய்.

இராகம் - காம்போதி. தாளம் - அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

ஓடிப்போவென்று நீ உக்கிரமாய் பேசிநிற் காளியே
உன்னைத்தேடி வந்தேனம்மா தேசிகன்புதல்வியே காளியே
நீழும்புகிறதன்னை யாருமழிக்கசன் மந்திரி நானே
தொழுதேனுனையிப்போ பழுதுவாராமல்காரும் காளியே
சித்தமிரங்கு சிறுவனைக்காரம்மா காளியே எந்தன்
புத்திமயக்கமறுத்தது சொல்லுமம்மா காளியே
சூழும்வினையகற்ற தாள்பணிந்தேன் பத்ரகாளியே
இனிதுன்பம்வராமல்காத்து என்பக்கலில்சேரம்மா காளியே

வசனம்.

சரணம் சரணமம்மா தாயே உலகமாதாவென்று அடியேனுக்குத் தெரியாமல் போச்சுதம்மா இந்தப் பட்டணத்தை யாளாநின்ற அழகேந்திர ராஜனுடைய மந்திரிமார்களில் என்பேர் போதவாதித்தனென்று சொல்லுவார்கள் தாங்கள் கிருபை கூர்ந்து துயரப்பட்ட தின்னதென்று எனக்கு அருள்செய்யவேணுமம்மா தாயே.

வசனம்.

ஆனால் சொல்லுகிறேன் கேளும் பிள்ளாய் மந்திரி.

விருத்தம்.

பார்தனில்மன்னன்றன்னைப்பதரியேயரவுதீண்ட
சீர்பெருங்கியானத்தன்னில்தெளிந்துயான்கண்டேனிப்போ
நேர்மையாயிருந்தெனக்குநிறைந்தமுப்பூசைசெய்வான்
தேர்தலைகாணேனென்றுதேவிநானழுதேன்பிள்ளாய்.

இராகம் - பியாகு. தாளம் - அடதாளச்சாப்பு.

அவனிமுழுதும்காக்கும் அரசன்றனக்குத்தானே
அழுதுவருகுதையா அரவாலே
நவமணிதனமொடு கனபதிதேர்பரிகள்
கலங்குதேதிடப்படியாகுமே.

தப்பில்லாராஜனுக்கே டேப்படியோமிகுத்து
சற்பனையால்வதைக்க வருவாரே
உற்பனமானவிதுங் கலந்தெல்கதிர்கோட்டை
ஊண்படைத்திடச்செய்ய வருகுதையா

கட்டும்கடிமுடிகள் மெட்டும்தாளுகள் பூட்டி
பெட்டியென்றேமதிக்க வருகுதையா அதை
இஷ்டமுடனேகையால் தொட்டுப்பாவிருமேல்
இட்டெனவுயிர்மாளச் செய்திடுமே

பலமதியர்ப்புதிதாய் பகையரசாளசெல்லாம்
சிலமருந்தவைளுலே தீப்புசெய்வாரே
உலகத்தனிலேவொரு வுற்றமனிதன்றன்னுல்
நிலைகெடாவுயிர்மாளா இருக்கநான்செய்வேன்.

வசனம்.

கேளும் பிள்ளாய் மந்திரி நானை சூரியன் உதயமாகி அஸ்த மித்து இருபது நாழிகை வரையிலும் இராஜாவுக்குச் சங்கடமுண்டென்று சொன்னேன் அது என்னவென்றுல் சப்பமஞ்சக் கட்டிலின்மீது சங்கிலி வழியாய் சர்ப்பமிறங்கி ராஜாவை தீண்டு மென்றும் அதுவுமல்லாமல் விஷங்கலந்த நெல் சாதத்திலுலே அமுதென்றும் பணியாரக்குடமென்று சொல்லப்பட்ட ஒரு பெட்டியிஞல் அமுதென்றும் இந்த மூன்று அமுதுகளையும் தப்பி வித்து ராஜாவை காக்க உன்ஞல் வல்லமையுண்டாஞல் சொல் லும் பிள்ளாய் மந்திரி.

வசனம்.

கேளுமம்மா தாயே உன்னுடைய கிருபா கடாக்ஷம் உண் டாஞல் ஆகாயம் இடிந்து கீழே விழுந்தபோதிலும் ஒரு கையி ஞல் தாங்குவேனம்மா தாயே.

அம்மன் விருத்தம்.

சித்தமும்குளிர்ந்தேளிப்போ தேளிஞன்சொல்லக்கேளும்
சத்தியவாசன்றன்னைத்தப்பிக்க வரமும்தந்தேன்
பத்தியென்மந்திரத்தை பாலாகிஜெபித்தாயாஞல்
மெத்தவேதகையவந்தாலும் விலக்குவேன்காளிநானே.

வசனம்.

வாரும் பிள்ளாய் போதவாதித்தா யாதாயொருவர் என்னு டைய நாமமந்திரத்தை தோத்திரம் செய்வார்களேயாஞல் அமுது முதலாகிய வல்வினைகளெல்லாம் விலகிப்போம் அந்த விஷங்கலந்த சாதத்தை ராஜன் சாப்பிடும்போது முதற் பிடியில் அந்த விஷம் வரும்படி செய்கிறேன் அந்த முதற் பிடிசாதத்தை வாங்கிக் கொள்ளவேண்டும் பிள்ளாய் போதவாதித்தா.

விருத்தம்.

காளிதானுரைக்கக்கேட்டு கருத்துடன்மந்திரிதானும்
மீள்புவியாளும்ராஜனிருக்கின்றகொலுவைநாடி
தாள்பணிந்துடனேநிற்க சமைக்கநெற்கதிரும்கொண்டு
வாள்பதிமன்னர்தூதர் வரிசையாய்வருகின்றாரே.

வசனம்.

எப்படியென்றுல் மந்திரியாகிய போதவாதித்தன் பத்திர காளியம்மனிடத்தில் சகல வரமும் பெற்றுக்கொண்டு சூரியனு தயத்திற்கு மற்ற மூன்று மந்திரிமார்களும் ராஜாவின் கொலு வில் அங்குள்ள ஆலோசனைகளை பேசிக்கொண்டு இருக்கிற சமய த்தில் தூதானவர் விஷம் கலந்த நெற் கதிர்கோட்டையை கொ ண்டுவருகிற விதம் காண்க.

இராகம் - ஆனந்தபயிரவி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

நெற்கதிர்க்கோட்டையும்கொண்டு நேயமாய்பந்தகரே
நேசமாய் பலமொழிகள் பேசிவந்தனரே.

அநுபல்லவி.

வல்லமைபொருந்தும்மன்னர் தந்திடும்வரிசை
வாய்மைதப்பாமல் ராஜர்க்கு சேர்ந்திடும்பருசை. (நெற்கதிர்)

சரணங்கள்.

சூலைசொரிபொரிகரப்பானுடம்பிற்கே — இந்தச்
சோறுசமைத்துண்பவர்க்குணுகாதுடம்பிற்கே
நீலமுகில்போல்மயிர்க்கறிக்குட்டங்கள் — நெல்லை
சாதம்செய்துதின்றால்துவாடிப்போமட்டங்கள்

வாதமோடில்லாதபத்தி கர்துமெட்டார்க்கு — மித்ர
பேதகம்செய்வினைரோகம்கூறுகெட்டார்க்கு — இந்த
நிதில்லாதசோர்சமைத்துதின்றால்போதுமே — எந்தக்
காதகன்வியாதியெல்லாம்காணாதோடுமே

மந்திரிகள் தந்திரிகள் தின்றதேயானால் — சாதம்
விந்தையுடன் காயசித்தி தந்திடும்விநோதம்
பத்தமில்லாருத்தமன்னர் மெத்தவொருகால்சாதிக்கா
சித்தினிபத்தினிமோகம்முத்தித்தவிக்க. (நெற்கதிர்)

விருத்தம்.

அய்யனேசரணமய்யா அடியேன்நான்சரணம்போற்றி
வையகம்புகழும்ராஜன் வரிசைநெல்கொடுத்தார்ஸ்வாமி
பையவேநீங்களிப்போ படைக்குப்போஜனங்கள்செய்தால்
உய்யவேஉடல்பருத்து உறுதிகளாகும்சொன்னேன்.

வசனம்.

அகோ சரணம் சரணமய்யா ஸ்வாமி மணி நகரத்தையாளும் மகாராஜானவர் தங்கள் பேரில் இஷ்டம்பொருந்தி நெற்கதிர் கோட்டையும் நிதிகா காவிக்கைப் பணங்களும் கொடுத்தனுப்பினார்கள் தாங்களதைப் பெற்றுக்கொண்டு எங்களுக்கு விடை கொடுத்தனுப்புங்களய்யாஸ்வாமி.

விருத்தம்.

நல்லதுநீர்தான்போங்கள்நலமுள்ளநெல்லைச்சாதம்
வல்லமையுடன்படைக்கவரிசைப்பாங்கியர்களோடே
சொல்லியேதிட்டம்செய்யசுகிர்தனேமந்திரிகேளாய்
வல்லியர்தன்னையிப்போவரிசையாய்அழைத்துவாராய்.

வசனம்.

அகோ வாரும் பிள்ளாய் மந்திரி என் பாங்கிமார்களை அதி சீக்கிரமாய் அழைத்து வாரும் மந்திரி.

வசனம்.

அப்படியே மகாபாக்கியமய்யா ஸ்வாமி.

இராகம் - காம்போதி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

ரஞ்சித எழில்மாதர் வந்தார் ராஜன்சபைக்கு. (ரஞ்சித

அநுபல்லவி.

ரஞ்சிதமெனுமாதர் கிஞ்சிகன்மனவிநேயர்
ரதிதிருவளகினி இயாதிரூபியென
மதிமுகவொழி பளபளபளபளவென. (ரஞ்சித)

சரணங்கள்.

மிஞ்சுபுகழ்யோகாலாகினி மின்னல்போலிடை
மிகுந்தமாதரில் சிலாக்கினி
குஞ்சரிபத்மினி திவ்வியகுணசீலி மதனபேரலி
நடனமிடும் தாசிகளோடு நடையிடைதாவளவே
திடமுடனதிபதி சபைதன்னைநாடியே. (ரஞ்சித)

அஞ்சுகமேகனவாகினி அச்சர்மெச்சும்
அறுசுவைசன்னில் நாளாகினி
கொஞ்சுங்கிளிபோல்பேசி கோதையர்க்கநேகமேசி
கொடியவரிடமது அடருவதிலையென கட்டளைதரவேயே
அடருவதிலையென. (ரஞ்சித)

தஞ்சமென்றேரைக்கார்த்துமே தாரணிதன்னில்
கர்ம்பாமலகுலம்சேர்த்துமே
வஞ்சகம்பலவென்றுத வார்கோமானேமகிழும்
வடிவொடுகடர்காவனேயடர்பாவிடமிடமொலிகுமிலிசை
திடமெனுனகரிட. (ரஞ்சித)

வசனம்.

சரணம் சரணமய்யா ஸ்வாமி எங்களை அழைத்த காரியம் இன்னதென்று அருள்செய்யவேணுமய்யா ஸ்வாமி.

இராகம் - உசேனி. தாளம் - ஆதி.

அழைத்த சேதி தன்னைச்சொல்லுவீர் என்சாமிதுரையே
அழைத்த சேதி தன்னைச்சொல்லுவீர்
அழைத்த சேதி தன்னை உளத்தில் மகிழ்ந்தேதிரு
விளக்கிற்கேற்றபடி தழைக்கசாற்றநாடி. (அழைத்த)

மன்னவந்தன் மனதிலென்ன மாயந்தனக்கு
இன்றுறிதன்று அருள்வீரென்ன
கன்னல்கரும்மொழியில் சொன்னலதுவெரியும்
அன்னநடைபோல்வாளில் மின்னுள்நனையேநன்றாய். (அழைத்த)

துஷ்டாருக்குஅதிகவாத துரைகள்மெச்சும்
இஷ்டாமதில் மிருந்தபோதா
திட்டமுடனுலகை கட்டமுகாரியாளும்
இஷ்டமனேயாள்தன்னே நட்டனையாகவென்னை. (அழைத்த)

நேமா மாவாதா ரஞ்சிதனே மதனைப்போலே
காமா கூடிமருவஞ்சுதனே
தேமலதுபடர்ந்த பூமாமார்பனே லோக
க்ஷேமமதுவிளங்கும் கோமா எனையேநன்றாய். (அழைத்த)

வசனம்.

அகோ சரணம் சரணமய்யா ஸ்வாமி எங்களை அழைத்த காரியமின்னதென்று அருள் செய்யவேணுமய்யா ஸ்வாமி.

வசனம்.

கேளுங்கள் தாதிமார்களே அதிக தூரத்திலே இருந்து சர்வ வியாதிகளும் தீரும்படியாக ராஜாக்கள் இந்த நெல்லை கொடுத்து அனுப்பினார்கள். நீங்கள் சீக்கிரத்தில் நெல்லைக்குத்தி அறுசுவை பதார்த்தங்களோடு சமைத்து எனக்குத்தெரியப்படச் சொல்லுங்கள் தாதிமார்களே.

வசனம்.

அப்படியே செய்கிறோமய்யா ஸ்வாமி.

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகத் தானே ராஜாவானவர் தாதிமார்களை வரவழைத்து விஷம் கலந்த நெல்லை சாதம் செய்யும்படி திட்டம் செய்துவிட்டு தன்னுடைய மந்திரிமார்களுடனே கொலுச்சிம்மாசனத்திலிருந்து சிறிது ஆலோசனை பேசிக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் எதிர் தேசத்திலே இருந்து அபூசேந்திர ராஜனைக்கொல்ல பணியாரப்பெட்டியென்று பெயர் வைத்து, சிறிது காணிக்கைப்பணங்களுடனே ஆதாரானவர் கொண்டுவருகிறவிதங்காண்க.

இராகம் - தன்யாசி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

பல்வகைப்பழுதிகள நிகழ்கண்ணர்புகழ
பணியாரக்குடம்வந்ததே ராஜன்சபைக்கு
பணியாரக்குடம்வந்ததே.

அநுபல்லவி.

உலகமதனையாளும் விஜயநகர்மன்னன்
கலகம்தனையே நண்ணியே நிதிகள்தன்னை
மலைபோலுநிறையவண்ணியே
சிலமருந்தப்புகண்டு புதைபுதையாய்நிரப்பி
இலகுமல்லடம்கொடி பலவுமிகவும்தேடி. (பலவகை)

வித்தையுடன்பணங்கள் மிகவும்வண்டியில்கொண்டு
விஜயம்பொறிவைத்துமே ராஜனந்தனே
வதைசெய்ய மனதொத்துமே
சொந்தமணிதனோடு வந்தமணிதர்கூட
இந்தனையாகவேயன்னி வந்தனர்ராஜனைக்கொல்ல. (பலவகை)

சித்திரங்களோடுதிவ்ய முத்தணிந்தபெட்டி
சிறந்தபணிபலவுமே யாவரும்பார்த்தால்.
பொருந்தமுடியாத விலையாமே
மெத்தபயங்கொண்ட உத்தம அழகேந்திரன்
புத்தியையிந்தசின்ன வெற்றியாய்வரும்மோமெச்சு. (பலவ)

மாசில்லாதசிகையும் சேசாயம்தந்தாரென்று
மனதுமகிழ்ந்துபோற்றியே
கேழ்ப்பவர்க்கெல்லாம் புகழ்ந்துரைத்துத்தேற்றியே
காமினிதன்னிலொருக்காலும்மதைப்போலில்லை
வாவசன்தனக்குவந்த ராஜனுப்பினதைத்தான். (பலவகை)

விருத்தம்.

விஜயமாம்நகரையாளும்வீரதீரனை
திசையிலுள்ளோர்கள்மெச்சும்நிகரில்லாவரிசைதன்னை
அசைவிலாதருமைபெற்ற அழகேந்திரமன்னனுக்கே
பிசகிலாதனைக்கொடுத்துபிரியமாய்வருவீரென்றார்.

வசனம்.

சரணம் சரணமய்யா ஸ்வாமி எங்களுடைய ராஜாவானவர் தங்களுக்கு பணியாரப்பெட்டியும் சிறிது காணிக்கைப்பணங்களும் கொடுத்தனுப்பினார் அதை நன்றாய் பார்த்துக்கொண்டு எங்களுக்கு விடை கொடுத்தனுப்புங்களய்யா ஸ்வாமி.

விருத்தம்.

கேட்டமாய்க்கொண்டுவந்த திறமெனும்குடத்தைக்கண்டு
நாட்டங்கள்பொறிபறக்கநயமுள்ளபோதவாதித்தன்
தாஷ்டீகம்பிருந்தகள்ளன்றன்னையோராஜன்போல
மேட்டிமையாககூட்டிவிரைந்தவன்வருகின்றானே.

பொது வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகத் தானே போதவாதித்தன் பத்திர காளியம்மன் சொன்ன பணியாரப்பெட்டி வந்ததைக்கண்டு இராஜாவுக்கு தெரியப்படுத்தக் கூடாதென்று அங்கே ஆதர்களை ஓர் இடத்தில் இருக்கச்செய்து தான் மாத்திரம் போய் சிறைச் சாலையிலடைத்து வைத்திருந்த திருடனை ராஜாவைப்போலே சிங்காரித்து வீணைவாத்தியங்களுடனே அழைத்துவருகிற விதம் காண்க.

இராகம் - காம்போதி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

இங்கிதமானிக்கமுடி இங்கொளிவுபோல்மின்ன
இன்சந்தகபுலராஜன்வந்தானிதோ.

துங்கநவமணியழுத்தியபதக்கந்துன்ன
துரைமுன்னடியவர்கள்பரவியமலர்சூட
திரமுடன்விருதுகளதிரிடசபைதனில். (இங்கித)

மங்கையர்நடனமாடிபொங்கமுடனேசெய்ய
மதிமந்திரிமறையோர்கள்அனைவோர்கள்நிறைந்திட
பதிதனிலதிசயம்இதுவென்றுபுகழ்ந்திட. (இங்கித)

பங்கமில்லாமல்பணியாரக்குடத்தைக்கண்டு
பதறிமுன்முகில்போலேவிலகிபோதவாதித்தன்
கதறியவரிசைகளிதுவய்யாவென்றுரைத்தான். (இங்கித)

விருத்தம்.

அரசனே கேளாயிப்போ அருமையாய்வரிசையென்றும்
பரிசிதுராஜன்தந்தபணியாரகுடத்தவிழ்த்து
விருசுடன்காணிக்கைதன்னைவிதமுடனென்னிப்பார்த்து
அருசுடன்எந்தனுக்குசொல்லுவீர்சொல்லுவீரே.

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகத்தானே கள்ளராஜனை அழைத்துக்கொண்டு வந்து பணியாரப்பெட்டியைத் திறக்கச் செய்யவும் அம்புப்பொறிகளானது பாய்ந்து மூர்ச்சையாகினன். அத்துடன் வந்த ஜனங்களும் மூர்ச்சையாகினார்கள்.

அதுகண்டு மந்திரியாகிய போதவாதித்தன் அவர்களை அடக்கம் செய்துவிட்டு பணியாரப்பெட்டியை ஓரிடத்தில் வைத்துவிட்டு மந்திரி பிரதானிகளுடன் ஆலோசனை செய்துக்கொண்டிருக்கிற தருணத்தில் தோழிமார்கள் போஜனம் செய்வதற்கு ராஜாவை அழைக்கிறவிதம் காண்க.

விருத்தம்.

நேயனே கேளாய்இப்போ நீங்களும்திட்டம்செய்த
தாயமாம்நெல்லைக்குத்தி அருசுடன்சமைத்தேயிப்போ
நாயமாயனைவோர்க்காகும்நலமுள்ளசாதம்தன்னை
நாயகமாகவேதான்தயவுடனருந்துவீரே.

வசனம்.

சரணம் சரணமய்யா ஸ்வாமி தாங்கள் திட்டம் செய்த பிரகாரம் அந்த நெல்லைக்குத்தி அருசுவை பதார்த்தத்தோடு சமைத்திருக்கின்றோம் போஜனம் செய்ய வாருங்களய்யா ஸ்வாமி.

வசனம்.

அப்படியே சந்தோஷமாயிற்று தாதிமார்களே.

இராகம். உசேனி. தாளம். அடதாளம்.

பல்லவி.

வேந்தனுக்கன்னம் படைத்திட்டார்களே தாதிமார்கள்
வேணுமென்றேபசி தீரதாகவே.

அநுபல்லவி.

கந்தமலர்முகம்கனிந்துலாவியேயிருகையால்தாவி
கலந்தனில்சிலபழங்கள்தூவியே
சர்க்கரைதேனுடன்முக்கனிசேர்த்தியே
தக்ககறிகண்டொடுதாவெகுநேர்த்தியே
சக்ககலத்தவளக்கச்சாதித்தவர்
சொக்கியிருந்தவர்மிக்கமகிழ்ந்தவர். (வேந்த)

சரணங்கள்.

இரண்டுகைகளில்கங்கணங்கள்திர்ந்திடவே
தாதிமார்க்குஇருசெவிமுருகசைந்துன்னிடவே

திரண்டமுத்துகள்கோர்வைதுன்னிடவேதாதிமார்க்கு
திரமுடன்பணியசைந்துமின்னிடவே
சிறந்தமன்னனுறைத்தசொல்தட்டாமல்
சிறந்தவர்க்கொருகுற்றங்கள்நட்டாமல்
அரந்தரமழகாபுரிகார்க்கும்
புரந்தரன்மன்னன்மாநாமன்சேர்க்கும். (வேந்த)

பஞ்சதந்திரமிககற்றவராமடியோ
பாரில்மதிமிருகிவுயர்பொருள்பெற்றவராமடியோ
வஞ்சகம்தன்னையெண்ணாதவராமடியோ
இந்தமன்னர்தானும்வர்மம்மனதில்கொள்ளாதவராமடியே
இங்கிதமானயெளிதுள்ளோராமிவர்
மங்கையர்க்கேர்க்கும்மயல்மிகும்காமியர்
சங்கரன்பூசைதவிழ்க்காதநேமியர்
பொங்கமுடனுலகாளும்மகராஜர். (வேந்த)

இடையொருபிடிவடிவைப்பாருமடி
இந்தமன்னன்தானேநடையொருகோடி
பொன்னேதாய்த்தீருமடி
நடையொருக்கதலிக்கம்பம்காடுமடி
இந்தமன்னனுக்குசுடர்கதிரோனும்மறவாய்க்காணுமடி
ஏந்திழையேயிவர்போந்துமன்னரை
கண்டுதரிசித்தபாக்கியம்என்னென்றுசொல்வேனடி. (வே)

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகத் தானே தாதிமார்கள் ராஜாவுக்கு அருசுவை பதார்த்தங்களோடு பரிமாரவும் ராஜாவானவர் மந்திரியாகிய போதவாதித்தனை அழைத்து போஜனம் செய்யுமென்று சொல்ல அப்போது போதவாதித்தன் ராஜாவை நமஸ்காரம் செய்து சொல்லுகிற விதம் காண்க.

விருத்தம்.

அப்பனேயெனக்குசசாதம்அருந்தவும்தேவையில்லை
மெய்யனே அசனம்செய்யும்மேன்மையாய்மனமகிழ்ந்து
கையினில்முதற்பிடிதருகன்முள்ள அமுதுதன்னை
இப்பவேயெனக்குநன்றாய்இயல்புடனுரைத்திட்டேனே.

வசனம்.

சரணம் சரணமய்யா எனக்கு போஜனம் தேவையில்லை. ஆனல் தாங்கள் முதற்பிடி சாதந்தன் பேரில் இச்சையாயிருக்கின்றது. அதை அடியேனுக்குஅருள்செய்யவேணுமய்யா சுவாமி.

விருத்தம்

நித்திரைதனக்கிசைந்துநினைவுநாமறந்திடாமல்
மெத்தவேமலர்கள்வாடைமிகுந்திடமோகங்கொண்டு
பத்தினிதுயிலேசீக்கிகையால்பரவிடவல்குல்தன்னில்
மெத்தவேமிருதுஆரவேந்தனும்நோக்கிகொண்டான்.

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகத்தானே மதனும் ரதியும் போல ஒருவர்கொருவர் லீலாவினோதங்கள் செய்த பிற்பாடு சித்திராதேவிக்கிசைந்து துயிலும்போது மல்லிகை முல்லை இருவாக்ஷி செண்பகம் பாரிஜாதம் பரிமளங்கள் கம்மென்று வாசம்பொருந்தியிருந்தபடியால் அதிக சுகத்துடன் சயனித்தார்கள்.

இராகம் - சாவேரி. தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

கைலாகிரி பெருகிம்ருது களிந்துகூடினோரே.

அநுபல்லவி.

சோமன்மகனால்கொளிக்கிறவர்
சுகமுற்றாடினரே
பூமகிழ்ப்பட்டசைபோகம்வினைந்திட
பக்தியாகமன்பத்தினியிதனில்பொற்றலங்காரமயில்
பற்றலங்காயிணங்கி முற்றமேமேல்நீக்கி
முறுவிகேய்தழ்போக்கி. (காமலாகிரி.)

சரணங்கள்.

தேமல்படர்ந்தவனிந்தகொங்கைகயறிகற்பாவிலையசக்கி
சோமனன்மகனன்பதினினிற்குலமுடன்குளித்து
காமதுணைராஜன்மொழிந்திட
[illegible]
தருமோசகலகிரீடிவேர்ந்தநால்பொற்றுசையணிந்தே
[illegible] (காமலா)

ஆகமுடனிருபாகனில் சேர்ந்தி
அன்புடன்பெட்டிகுறிரே
வாகானமேகம்தாளமல்லமகிழ்வாசத்தோபிலாட்டுமாரே
போகமன்காடமர்ந்தநோக்கி
நீக்குமிசைகிதனிலேபோக்கி
நெக்கிநகைசெய்திக்கிட்டதுநாசரித்தமோற
மித்தச்சரசத்தில்புகழ்பெற்றவன்குத்தபன். (காமலா)

இடைக்கலமேதுடைகளமாவி
இபல்படம்நோக்கிபடைநிறகவே
உடல்பொருமேபையல்கொண்டேதாக்கி
படபயில்வையெந்திஅசைத்திட
மன்னனமதன்விழிக்கணையால்நொந்திட

O-1891 MP02,N

மங்கைக்கிருகொங்கைக்குடமங்கிச்சுடர்
செய்கைப்பட்டிங்கள்ப்பிரை தங்கப்பணி
கொங்கிக்கொழ சங்கிக்கிறை. (காமலா)

விருத்தம்.

இந்தவிதம்சைபோகமதனினைந்து இபல்பெருகும்நித்திரை
க்குஇசைந்தாரென்று
மந்திரியும்கையில்மிகவாளுமேந்திவருகைபெறும்
கட்டலின்கீழ்மறவாய்நின்று
அந்தமிகுங்காளியம்மன்சொற்படியேதானே அரவமது
இரங்குமென்றுஅகமேபொங்கி
சுந்தரம்சேர்போதவாதித்தன்கண்டுநாளிக்கவேவே
ண்டுமென்றுநாணித்திட்டானே.

ES741

போது வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாக … வியும் லீலாவி
னோதங்களை செய்து … யிலும்போது
மந்திரியாகிய போதவாதித்தன் பள்ளியறையி… சப்பமஞ்
சக்கட்டலின் கீழ் மறவாய் … கொண்டு ச…த்தை கை
யிலே பிடித்து பத்ரகாளியம்மன் அருளியபடி … ங்கிவ வழி
யாக சர்ப்பமானது இறங்கி வருவதை பார்த்து … அடிக்கவேண்
டுமென்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் … கியானது வரு
கிறவிதம் காண்க.

இராகம் - சங்கராபரணம். தாளம் - அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி.

சர்ப்பமிறங்கிவந்ததே சங்கிலிதன்னில்
சர்ப்பமிறங்கிவந்ததே.

அநுபல்லவி.

சர்ப்பமானதுதானே விப்பிரனாகவே
தம்பமாகநின்று யக்ஞமனைத்திடு. (சர்ப்பம்)

சரணங்கள்.

அனேகோர்களுங் கூடிக்கும் அரசோனருகினில்
அலங்காரத்துடன் வெகுபாங்காய்ரங்கினிலமுதி. (சர்ப்பம்)

கூறத்துருவின்ற காளிங்கனையம்மாகன்
கண்ணனிடனம்செய்யும் கார்க்கோடகனொரும். (சர்ப்பம்)

புத்தியிலுயர்ந்திடும் போதவாதித்தன் கண்டு
வெற்றிபெறவேவாளால் விசிந்நதிருதுண்டாய். (சர்ப்பம்)

அறவையுள்ளே [illegible] அண்டாயதுட்டிப்போது
அன்னை [illegible] நின்றுதமதுவேவிக்க
நிராசை [illegible] திரிகண்டு விரலைக்கிழிக்க
தெய்வ [illegible] மகன்னி துயில்நீக்குப்பார்த்து
நிராசை [illegible] குவந்தனென்கோதுட்டு
நின்றவல் [illegible] டாவென்கிடைக்க
முறையாமின் [illegible] நான்தானேயென்று
பொறுத்தவமனிசெய்யட்டு போய்விட்டானே.

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகத்தானே அப்பொழுதுமிகுமே நாலு மந்திரிகளின் வழியாக சர்ப்பவிருக்கில் வருவதைக் கண்டு போதவாதித்தன் அந்த சர்ப்பத்தை இருதுண்டாய் வெட்டும்

போது ரத்தமானது ராஜாவின் தேவி ஸ்தன்யத்தில் வீழ்க, மந்திரி கண்டு, திகிலடைந்து இராஜாவினுடைய அழுபு நீங்கினது ஒரு பாரமல்ல இப்போது ராஜாவின் தேவிக்கு ஏதாவது ஒரு துன்பம்வந்தால் நாமென்ன செய்வோமென்று யோசித்து ஆகுல் என்னைப்பெற்ற தாயைத் தொடுவதும் முலைப்பாலைக் குடிப்பதும் நீதிதானேயென்று தைரியத்துடன் சுண்டு விரல் நகத்தில் கிரி எறிந்துவிட்டு தாய்க்கொங்கையைத் தொட்டதற்காக இந்தச் சுண்டுவிரல் நம்மிடத்திலிருக்கக்கூடாதென்று சந்திராயுதத்தால் விரலைத் துண்டித்து. விரல்துண்டமும், பாம்புத்துண்டமும் அவ்விரலைக் கட்டலின் கீழ் வைத்துவிட்டுப் போகும்போது பரமதமாகிரி கட்டலின் கீழ் வைத்துவிட்டுப் போகும்போது பரமதியானகவல்லியானவள் துயில் நீங்கி, விழித்துப்பார்த்து. ஆரடாவென்று கேட்க நான் தான் போதவாதித்தன் என்று சொல்லிப்போய்விட்டான். அப்போது பரமதியானகவல்லியானவள் தன்னுடைய ஸ்தனபாரத்தை மந்திரியானவன் தொட்டானென்று வியாகூலப்பட்டு ராஜாவை எழுப்புகிற விதம் காண்க.

இராகம் - பயிரவி. தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

மன்னவா துயில்இன்னும் நீங்காதா என்சாமிராமி
மன்னவா துயில் இன்னும் நீங்காதா.

அநுபல்லவி.

கன்னிநான்னமுதாகவகாது கோரதேனோஸ்வாமி. (மன்)

சரணங்கள்.

அன்னியனொசையென் மேலுள் ளலாகுமோ ஸ்வாமி
ஸ்தன்யமீதில்வன் கைநகம் தாக்கியே கலக்கினேன் ஸ்வாமி. (ம)

வர்மமோ நான்செய்தகர்மமோ என்ஸ்வாமி
பிர்மலிதாவோ மந்திரிவேல என்னையாளாயாக. (மன்)

பஞ்சைபோல்யாவும் கெஞ்சலாகுமோசாமி
அந்திறைவன தபாரி ஆகரிப்பதாரய்யாஸ்வாமி. (மன்)

விருத்தம்.

இமைக்கினைவிழித்துப்பார்த்தேவிதானமுகக்கண்டு
நமைக்கமெய்யதிலுள்ளம்நாவரண்டெழுந்திருந்து
வடிப்படாமங்கையுத்தவன்னமைஇன்னதென்று
சமைக்கெனைந்தனைக்குசாற்றவாய்சாற்றவாமே.

வசனம்.

அதோ வாரும்பெண்ணே என்னுடைய பிராணநாயகி.

இராகம் - கமாஸ். தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

வருத்தமுனக்கென்ன என்மாதரசே பெண்ணே

அநுபல்லவி.

வருத்தமுனக்கென்ன. இறித்தனையாமல் வாடி.
வந்தியே நீ சொல்லாதிருந்தால் என்னெஞ்சம்பதைக்குதய்யோ.

சரணங்கள்.

பெருக்கமிக்கமிரையில்தாகி பழித்தாய்போல்சகோதிகவி
பேதையே நீ சொல்லாதிருந்தால் என்னெஞ்சம்பதைக்குதையோ.

செருந்தலூரினில்இம்பு பெருக்கும்குடிபோல்தேம்பி
சேயினேயேயேழுவதற்கென்செய்வேன் அய்யோ. (வருத்)

வருத்தமுட்பாவங்களைப்போல் வெறுக்குக்கசடைப்போல்
உத்தமிஉனதங்கம் பதைத்திடா இப்போதையோ. (வருத்)

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி இந்த அர்த்த ராத்திரியில் தானே உன்னருகினில் யானிருக்க நீ அழுகவேண்டிய காரணமென்ன அதை நமக்கு நன்றாய் தெரியப்படச்சொல்லும் பெண்ணே பிராணநாயகி.

இராகம் - காபி. தாளம் - ஆதி.

கண்ணிகள்.

பல்லவி.

மன்னா நானென்னசெய்குவேன் என்னை
மருவி அணைவதற்கு மகிழ்ச்சிகொண்டானையா. (மன்னா)

அநுபல்லவி.

தன்னம் தனியாகயிருந்தேனே சொல்வீர் தாங்கள்
தட்வி ஒருமைமெயன்மேல்
நிரடி அணைத்திருக்க. (தன்னம்)

ஏராளமாகவே நான்தானே நல்ல
இருகரம் தலைக்கேற்றி விரிவாய் உறங்கினேனே. (ஏரா)

போராமை கொண்டென்முன் வந்து எந்தன்
பொற்குடங்களிரண்டும் பொருந்திருப்பதைக்கண்டு. (போரா)

காரேனிடம் கற்றமந்திரியோ நெஞ்சில்
கலக்கமில்லாமல் அகளப்ஸ்தனத்தைவிட்டான். (காரே)

ஏனோ மனந்தியங்கி வந்தனே இல்லாவிட்டால்
எப்படியாகிலும் இடர்ந்து கலங்கிச்செய்வான். (காரே)

காரணமாகவும் மின்றுள் என்னைக்
கற்பழித்திடஅவன் கபடம் நினைத்தானோ. (காரணமாக)

பாராளும் மன்னனே கேளும் கொடும்
பாவிப்பிரதாசத்தை பார்க்கானவன் சகிப்பேனோ. (பாராளும்)

விருத்தம்.

புன்கைகாரன்மன்றுக்கன்மனது போல்வாழ்ந்திருந்தேன்
சங்கரிக்குடையாளே தாழ்ச்சிகளிதுகாளில்லை
பங்கமேசெய்தானே பாவியெம்மனதுவாடா
எங்கையும் சகவாரே எப்படிச்சகிப்பேன் அய்யா.

இராகம் - உசேனி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி

எப்படிச்சகிப்பேன் மன்னவா நான்
எப்படிச்சகிப்பேன் மன்னவா.

அநுபல்லவி

என்றோ பெரிய பேராதுடனேவிட
எவருமினது மனம்அறியாரே
வதோபாதகம் செய்த ஆதேசா. (எப்படி)

சரணங்கள்

பாவி அவன் மாளிகையில் வேசியர்களாலென்னை
படைத்திடனக்கேவலின்மையும்போக்கித்
பழிகாரன் வஞ்செய்தனை வந்தானே. (எப்படி)

அந்தரப்புரிமார்களிடம் பேசி சாரிக்கை
எத்தனை மனவாசியா நிலைமை
அவிமோசா கைப்பிடிக்கைப்பாரோ. (எப்படி)

மகாபிரபு வினை நீங்கு வந்தமந்திரி
மன்னாருடைய ஆலங்கார் போலே
மாதா இருக்கும்படி. (எப்படி)

வசனம்

அதோ கேட்கும் என்ன பிரமாணமாக இந்த அக்கிரமத்தை தங்களுடைய என்ன விதமாகச் சொல்லுவேன் ஐயாவே.

வசனம்.

அதோ கேளும் பெண்ணே நீ சொல்லுகிற மொழிகளைக்கேட்டால் பாதே ஒரு சோதகனை வந்து கை அதைப்பிடித்த அப்போதும் அதற்கு நீ சகிக்கமாட்டாமல் என்னுடன் முறையிட்டதுபோல் தோன்றுகிறபடியால்.

இராகம் - பைரவி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

நாடிவந்தவர் தன்னை சொல்லாதே (உன்னை நாடி)

அநுபல்லவி

கலாசம்பேதனே நீ கனியைப்போற் பாவையே நீ
கலங்கிறக்கருள்பெற்ற [illegible] கைதயலே. (உன்னைநாடி)

சரணங்கள்.

நன்னயசத்தரியோம் பெண்ணாம் சேநாமன்
நகரிலெவர் வேறுரேகமன் பதிக்குராகாதே
ஜெகப்புகன்ராஜ திவ்ய நேசமினாபே. (உன்னைநாடி)

வாசமான அபூவைபிரியாதே போல
வந்தாகம் தனையொன்றுதே அந்தியே போசங்காலன்றுதே
மருவித இனபயிலே கொத்திபோறிருக்கேதுவன்னே (உன்னைநாடி)

நேசமும்பாசமும் நித்தமுனியாதே போல
கிட்டினியென்றுதே போடி.
வந்தவன் வருவானோடி
எந்தவிதமாகிலுமோடி
சிந்தையில் கொண்டாடி. (உன்னை நாடி வந்த)

வசனம்.

அதோ கேளும் பெண்ணே பிராணநாயகி யான் உன்னருகி லிருக்க வந்தவன் யார் எனக்கு தெரியப்பட சொல்லும் பெண் ணே எனது பிராணநாயகி.

அப்படியே சொல்லுகிறேன் பிராணநாயகா.

இராகம் - கமாஸ். தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

என்ன செய்குவேன் ஐயோ பின்னு
ஏது நான் செய்வேன். (என்ன)

அநுபல்லவி

அன்னியன் வந்திடவும் எங்கள் தன்னியந்தைத் தொடவும்
முன்னமேயானென்ன பாவம் செய்திட்டேனோ.
இன்னமென்னனுதோ கன்னியரியேன. (என்ன)

சரணங்கள்.

ஆரைக்குகந்தநேசா எந்தன் அற்புதமலர்வாச
நேசமில்லாமலே நித்திரைக்குள்வந்து
பாசந்தனைப்பற்றி பத்தினியைத்தொட்டான். (என்ன)

பஞ்சணைமீதினிலே மன்றுநாமன் அந்தப்பேனை தன்னிலே
அஞ்சாமல்வந்து எங்கள் அஸ்தனைத்தையும்
அங்கையில் நன்றாய்ப்பிடிக்கநினைந்தானே. (என்ன)

காமினிபோர்த்திக்க நகரினில்பேசவுமாம்பமதக்க
காலத்துவேறிபோல் ஆசைகாட்டிடும்
கன்னியென்றெண்ணியே தென்றுறுமிகொட்டான். (என்ன)

மாரன்கணைதொடவும் மன்றுராயன்
சேர அனைத்திடவும்
ஓராமல் நின்றுமே உற்றுப்பார்த்திட்டானே
வீரானவீசிய விதம்குறிகண்டானே. (என்ன)

சேசமவனில்லையே மகிழ்ந்துபேசவுறவில்லையே
கூசாமலேவந்தான் கொங்கைதனைத்தொட்டு
கோர்த்துவரவந்தான் வைத்தகற்பழித்தானையா. (என்ன)

அல்லுந்தனைக்கண்டாலே மோகமிகுந்தேயலையவாசைகொண்
டாலே
முல்லைமலரிணைமெத்தையின்மீதினில் மெல்லியராம்தைகைகள்
பின்னலைக்கண்டாரே. (என்ன)

அஷ்டதிக்கோர்மெச்சிடும் அனேகமந்திரி
ராஜனே சீர்புகழும்
அஷ்டமதியிருக்கும் காவியர்தன்னையே
ஞாயிலக்குவீர் பாருங்கிறதோ. (என்ன)

விருத்தம்

புரக்கவோவெரித்தசன்பூவைதன்செயலோதானே
காந்தனில்கொட்டிதன்னைகட்டவோஅறிந்திலேனே
அரக்கமன்றதான்வேதசல்லியோர்கவினச
மறந்துகாவிருப்பேனென்றுள்ளமனமதுபாரக்கொறுதே.

வசனம்.

சரணம் சரணமய்யாஸ்வாமி பத்திரகாளியம்மன் இருவை போ! அல்லது நீங் செய்த பூர்வஜன்மம் என்றுவையே வாய் கூசாமல் தங்களிடம் எப்படிச் சொல்லப்போகிறேன் ஸ்வாமி.

வசனம்.

சற்றும் சந்தேகமில்லாமல் சொல்லும் பிராணநாயகி.

இராகம் - சங்கராபரணம். தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

மன்னவன்னிதைசொந்திக்கின்தன் கையத்தைத்தொட்டான்.

அநுபல்லவி

உன்பொன்றுமினைகாக்கும் போதவாதித்தன் பாவி. (மன்ன)

சரணங்கள்.

அன்னைமென்னைவளர்க்க அருமையாய்மணம்செய்து
அன்று நீர் தொட்டதல்லா லாரும்தொடாதகொங்கை. (மன்ன)

தாவென்றுமறியாமல் தாசம்பேசவைத்து
தருவிழுந்தகைக்கு நாகமோகம்கொண்டு. (மன்ன)

மாயஅரசபதியில் இராஜன்யசந்நிதியை
மையல்கொண்டவன் பாய்ந்துடைக்கும்போதிளிப்பார்த்தேன். (ம)

விருத்தம்.

தாரணிதன்னையாளும்சமர்த்துள்ளமன்னவனேகேளீர்
காரணமாகவேதோகைட்டுமில்லுல்கற்றி
மாறன்தன்பதியில்புக்கமந்திரியும்நினைக்கிட்டாமல்
அரன்பதிநின்றும்போக அன்னையன்பறியத்துவைதயோ.

வசனம்.

கேளுங்கள் என் பிராணநாயகரே போதவாதித்தனென்னும் மந்திரியானவன் சற்றுமஞ்சாமல் தாங்களிருக்கின்றதும் பாராமல் என்மேலில் மோகம் கொண்டு என் ஸ்தன்னிய

த்தை தொட்டானல்லவா ஆனாலிருவ் என் வயிறு பற்றி எரிகின்றதே என்னுடைய பிராணநாயகா.

தொர்ரம்.

கட்டிக்கரும்பே கீ காமசமேதனே
என்இதட்டத்திற்கேற்ற சந்திரையேரூர்கொடியே
வட்டமுலைமேல்நகம்வைத்தவேசோயேனரிப்பேன்
இட்டமுடனுகந்தன்பனம்தேவயமுபெண்ணரசே.

இராகம் - உசேனி. தாளம் - அடதாளச்சாப்பு.

பல்லவி

வஞ்சியேஉன்றிடனெஞ்சமகலத்துரந்தி
வாடகாள்சகிப்பேனே எனது பெண்ணே.

அநுபல்லவி.

கொஞ்சுங்கிளிமொழியுன் கொங்கையைஅவன்தொட
கூடுமோபெண்ணரசே என்னிருகண்ணே.
கூடுமோ பெண்ணரசே. (கூடு)

சரணங்கள்.

விற்பனமானவர்கள் அற்பர்களைப்பார்த்தால் (?)
வீண்பழிதன்னைத்தேடுவார் (எனதுபெண்ணே)
வீண்பழிதன்னைத்தேடுவார்

வஞ்சகம் தன்னையென்னரி மந்திரிதன் வகைதன்னை
கேட்டறிவோம்
வகைதன்னைகேட்டறிவோம் (எனதுபெண்ணே)

வசனம்.

அகோ கேளும் பெண்ணே என் பிராணநாயகி மந்திரியாகிய போதவாதித்தன் இச்சித்தரனென்று சொன்னபோதே என்னுடைய பஞ்சபூதங்களெல்லாம் பதைக்கின்றது ஆகையால் அந்த மந்திரியானவன் உன்னை விபசாரியென்றும் ஸ்தனத்தைத் தொட்டானென்றும் சொல்லுகிறானே [illegible] பூலோகத்தில் பெண்களாக பிறந்தபோதே பத்மினியென்றும், சித்தினியென்றும், சங்கினியென்றும் அத்தினியென்றும் நாலு ஜாதிகளாக வகுக்கப்பட்ட மாதர்களில்,

விருத்தம்

பதுமினிதான் பரமனடி தொழுதென்றும்
பாரில்பெரியோர்புகழ பணிந்துசொல்வாள்
மதமுடையசித்தினிதான் மணவனன்றி
மற்றொருவன்தனைப்புணர்ந்து மகிழ்ச்சிகொள்வாள்
அதைமுடையசங்கினிதான் அன்பில்லாமல்
அகடமெனும்வஞ்சனையே அடர்ந்துவாள்வாள்
இதமிலாஅத்தினிதான் எனாலில்லாள்
இடர்பலிக்க அஞ்சாதஇடும்பிதானே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி விபசாரியென்று சொல்லப்பட்ட சித்தினியானவள் தானே நல்ல வாலிபரைக்கண்டு [illegible] வார்த்தைகளைப்பேசவும் கொங்கையைக்காட்டவும் கடைக்கண் [illegible] சித்திரச்சேலையுடுக்கவும் மயிலைப்போல் நடக்கவும் பரிமளங்களையணியவும் இனிய பதார்த்தங்களை புசிக்கவும் புருஷனைப்பாராமல் அன்னிய புருஷனை சேரவும் மனக்கருத்தானே தோன்றுமல்

களைப்பும் இப்படியாகவிருந்தாலல்லவோ சித்திரினியென்று சொல்லப்படும். அதுவுமல்லாமல் சங்கினியென்று சொல்லப்பட்ட பெண்ணானவள் தானே வஞ்சகமுடைய மனமும் பித்தமிருந்தகோபமும் கருங்கல்போல் தோன்றிய தேகத்து சொல்லும் யாதொன்றுக்கும் பயப்படாத வருணமும் நல்லொழுக்கமில்லாதவள்தான் சங்கினியென்றும் சொல்லப்படும். அதுவுமல்லாமல் அத்தினியென்று சொல்லப்பட்ட பெண்ணானவள்தானே அதிக கடையும் கொடியபாவங்களைச் செய்தலும் இடம் பெருத்திய சரீரமும் காலைத்தை விட்டு அனேகமாயிருக்கின்ற நித்திரையும் காமங்களைக் கொடுப்பதில் லாம் மிகவும் கலவியிலே வேகமாக வருந்தப்படுவாள். அவள் தான் அத்தினியென்றும் சொல்லப்படும். அதுவுமல்லாமல் பத்மினியென்று சொல்லப்பட்ட பெண்ணானவள் தானே தேவதார்ச்சனைகளை செய்யவும் பெரியோர்களை அதிக ரும்படியாக மனமும் பலபேர்க்கு உபகாரமாகவும் கல்வி கற்றவளாகவும் கணவனை கடவாமல் கணித்த சொல்லாகவும் கபடமில்லாமல் கல்வியும் அன்பும் ஆசாரமுடையவள்தான் பத்மினியென்றும் சொல்லப்படும். அப்படிப்போல் நீ இருக்கின்றவளை அந்த மந்திரியானவன் உன்னிடத்தில் கலவிக்கு நினைத்திருக்கமாட்டான். ஆகிலும் அவனுடைய வகையைத் தெரிந்து யாதொரு காரியம் செய்யலாமடி என்று பிராண நாயகி.

விருத்தம்

வகைதனை யறியாமலென்றால் வையகத் தோர்கள் நகைப்பார்
அகமதில் மக்கானன்னை அனேகமாய்த்துதியிடுமோ
மிகமொழியும் அறுமதிந்த மந்திரியன் தனையான தால்
பகையே தயிர்க்கமின்று ஆடுபாவமுஞ்சாரிதன் பிறன்.

இராகம் - கமாஸ். தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

மன்னவனே மனம்தாளலே என்சாமி துரையே
மன்னவனே மனம்தாளலே.

அநுபல்லவி.

மன்னவனேமனம்தளேலே என்னசெய்வேன்கண்ணாளனே
அன்னியன்என்கொங்கைதொட என்னபாவம்செய்தேன்
கூட (மன்)

சரணங்கள்.

பின்னேர்பிரேசெய்தாரோ அன்னேறுஞல்கொய்தாரோ
வின்னத்தோரையடித்தாரோ பின்னவரைக்கெடுத்தாரோ (ம)
எளியோர்களைவெய்தாரோ வழிமறிக்கச்செய்தாரோ
இளிம்மங்கையைப்புணர்ந்தாரோ கனிவுகள்திலகலக்
தாரோ (மன்)

சொன்னசொல்தப்பினாரோ அன்னிதத்துக்கொப்பினாரோ
இன்னம்செய்தாள்பாரிலேசா என்னசெய்வேன்பிராண
நேசா (மன்)

வசனம்

அகோ கேளுங்களையா ஸ்வாமி இந்த பேரவாதித்தன் செய்த அன்யாயத்தை நினைத்தால் என் வயானது அனலாய் எரிகின்றதே என் பிராண நாயகா.

இராகம் - பைரவி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

சம்மதமோ ராஜனே சம்மதமோ ராஜனே
சம்மதமோ ராஜனே சம்மதமோ ராஜனே.

அநுபல்லவி.

நேரமில்லாமலே ஆசைமென்மிஞ
பாசம்தனையேகன்னி மோசம்செய்யதென்னி (சம்ம)

சரணங்கள்

வாடினேன்நெஞ்சிற்றுயர் காடகன்போகயில்லாமல்
கூடிவருவிட மோடியதாசலே தேடிவந்தாயோ (சம்ம)

நீதியோ கனருதையோ ஆதாவுடன்நாமன்
அலைந்திருவருநாங்க
காதலுடனமந்திரி காமநிலைன்கொண்டிதாட (சம்ம)

சொக்கமாரிவன்வந்துமே மந்துருசெயிதினில்
விந்தையுடன்சுகம்பெற உத்தனிருக்கத்துக்கிரைக்கபாரு
மென (சம்ம

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி மந்திரியானவன் போதுவாக்கித் தனை பிரசங்கிலே செய்யவேண்டும் இல்லாவிட்டால் பெரிய மிருக்கு காமவிகாரத்தினால் நம்மல் ராஜாவுக்கு மோசம் செய்வான்போல் தோன்றுகிறது. அவளைக் கண்டுகவேண்டும் இல்லாவிட்டால் விஜயமாநகரி ஆளும் வீரகுமாரமகாராஜனுக்கு மந்திரியாலே கெடுதி வந்ததைச் சொல்லுகிறேன் கேளுமய்யா ஸ்வாமி.

அப்படியே சொல்லுமென்ன பிரசன்னராயின்.

விருத்தம்.

என்னுடன்சேர்ந்தனாக இருப்புடன்சொல்லக்கேளீர்
மன்னர்கனைக்தசெகர மந்திரியால்மோசம்போனுர்
கன்னல்சேர்மடக்கையுடன் கனநாமாநகரத்தில்
உன்னிநேமித்தியெசய்த உண்மையைஅறிந்துமென்கேளும்.

இராகம் - உசேனி. தாளம் - ஆதி

பல்லவி.

கண்ணிகள்

தன்னிகராறுரைக்கக்கேளுட மன்னேசொல்மொழியைச்சாமி
கருத்துடன் கேளாயிப்போ மன்னவரே ஸ்வாமி.

வின்னமில்லாமல் ஆண்ட வீரகேந்திரராஜன்
விஜயமாநகர்தன்னில் மன்னவரே ஸ்வாமி.

அன்றுள்குறைவில்லாமல் அரசுசெய்தராஜற்கு
அழுமேவக்தனைக்கேளும் மன்னவரே ஸ்வாமி.

மன்னன்மிருகவேட்டை ஆடவென்றுமிட
மந்திரிஅதற்கிசைந்தான் மன்னவரே ஸ்வாமி.

வசனம்

கேளுங்களையா ஸ்வாமி விஜயமா நகரத்தையாளும் வீரகுமாரமகாராஜாவானவர் அநேக நீதியோடு அரசாக்ஷி செய்கின்றகாலத்தில் ஒருநாள் ராஜாவானவர் வேட்டைக்குப்போகவேண்டுமென்று மந்திரியை ஆலோசிக்க பிரதியுத்தாரம் சொல்லாமல் சம்மதித்தான். அப்போது ராஜாவானவர்

தரு.

தன்னிடதேவியிடம் தாவனம்வேட்டையாட
தாறுரைசெய்யுமென்றுர் மன்னவரே ஸ்வாமி.

பொன்னரன்மனைக்கேற்ற பொற்கொடியாள்மடந்தை
போர்வனம்வேட்டையாடக்கூடாதென்றுள் ஸ்வாமி

கூடாதென்றதைக்கேட்டு வேப்புடனேவேந்தன்
கூறினதுகேளாமல் உறுதிகொண்டான் ஸ்வாமி.

வேட்டைமயில்மடக்கதை பெண்புத்தியால்விடவும்
பேரிகைமுழக்குடனே போகலுற்றார் ஸ்வாமி.

வசனம்.

கேளுங்களைய்யா ஸ்வாமி அந்தப்பாவியாகிய மந்திரி மனமகிழ்ந்து சம்மதிக்க தனக்கே அழிவு வருகிறது தோன்றாமல் வேட்டையாடி வருவோமென்று நினைத்து தன்னுடைய தேவியாகிய பதுமமடந்தையை அந்தப்புரமாய்க்கசேர்க்க அப்போது பதுமமடந்தை நிலைகெட்டு ஸ்வாமி என் பிராணநாயகரே நான் கெர்ப்பமாயிருக்கிறபடியால் தாங்கள் வேட்டைக்குப்போகக்கூடாது. அடியாளுக்கு சந்தேகமாயிருக்கிறது. அப்படிபோகவேண்டுமென்றால் அடியாளும் கூடவருவேனென்று சொல்ல ராஜன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு வனாந்திரத்தில் வேட்டையாடுகிறதற்கு பெண்களை கூட்டிக்கொண்டுபோவார்களா வென்று சிலபோதனைகளைச்சொல்லி திட்டப்படுத்திவிட்டு சகல ஜனங்களும் ரதகஜதுரகபதாதிகளுடனேமுப்பத்திரண்டுவகை மேளவாத்தியத்துடனே போய்,

தரு.

அந்தவனத்தில்வேட்டை ஆடும்போதினிலன்று
அங்கோர்பழமொழியை அரசன்கண்டான் ஸ்வாமி.

விந்தையுடனே பார்க்க வேந்தர்க்குமந்திரியாலே
விகல்பமென்றறிந்து கொண்டேகிறார் ஸ்வாமி.

சொந்தமுடனேவந்து மந்திரியதனைப்பார்க்க
துயரமிகவுதனை மன்னவரே ஸ்வாமி.

சிந்தைதனிலேவைத்து சிறந்தவேட்டைகளாட்
செல்வன்றனக்கு தண்ணீர்வேண்டுமென்றார் ஸ்வாமி.

வசனம்.

கேளுங்களைய்யா ஸ்வாமி அந்தவனத்தில் வேட்டையாடும்போது ஓரிடத்திலே பழமொழி எழுதியிருப்பதை அரசன் கண்டு வாசித்துப்பார்க்க அரசருக்கு மந்திரியாலே கெடுதியுண்டென்று எழுதியிருக்கின்றபடியால் அரசன் தலையை அசைத்துக்கொண்டு அப்புறம் போய்விட்டார். அதுகண்டு மந்திரியானவன் சற்றும் தாளாமல் என்னகாரணமோவென்று அந்தயிடத்திற்குவந்து அந்தப்பழமொழியை நன்றாய் வாசித்து திகிலடைந்து இதற்கு நாம் என்னசெய்வோமென்று யோசித்துக்கொண்டு ராஜாவானவர் வேட்டையாடும்போது அரனுக்கு மிகுந்த தாகத்தினாலே தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்க,

தரு.

தன்னயமாகமந்திரி கடந்தாசாகரம்தன்னில்
நம்முடன்நீருந்தும் சாமியென்றால் ஸ்வாமி,

புண்ணியனுக்குத்தாகம் பொறுக்கமுடியாதாலே
புனிதனும்நீருக்க குனிந்தனரே ஸ்வாமி.

எண்ணினஎண்ணமெல்லாம் ஈடேறும்படிமந்திரி
இடர்பழிதோன்றாமலே உன்னினானே ஸ்வாமி,

திண்ணமாகியேராஜன் சேர்ந்தான்தெய்வீகமென்று
திடமுடனேயவற்கும் கூறினனே ஸ்வாமி.

வசனம்.

கேளுங்களைய்யா ஸ்வாமி அந்த ராஜன் கானகத்திலுலாவினபடியால் தாகமிகுந்து தண்ணீர்வேண்டுமென்று கேட்க்க அப்போது அந்தப்பாவியாகிய மந்திரியானவன் சுத்தஜலம் காண்பிக்கிறேனென்று கூட்டிக்கொண்டுபோய் தடா

கத்தினருக்கு இந்த நிமித்தம் நிகழுமென்று சொல்ல அப்போது அரசன் குளித்து அன்னிச்சைப்படுகிற சமயத்தில் ராஜாவை தடாகத்தில் தள்ளி உயிர்வதை செய்துவிட்டு ரதகஜதுரக பதாதிகளை சம்ரக்ஷித்தான்.

தருவு.

நல்லகாலமிதென்று நவில்மனமகிழ்ந்து
நகரந்தனில் ஆதாய் சேர்த்துக்கொண்டான் ஸ்வாமி.

சல்லாபமுள்ள பதுமாவடக்கைதாதி
சகோதரியாகிய ராஜன் எங்கினையொருஞன் ஸ்வாமி.

வல்லமையுள்ளவேந்தன் தன்னை வளப்புமியும்
வதைத்ததின் பேருரைத்தான் மன்னவனே ஸ்வாமி.

தொல்லைபுரி ஆதாயென்று கோதையுரைக்கக்கேட்டு
தோகைமடந்தை பயந்திருந்தே ஸ்வாமி.

வசனம்.

அதைக் கேட்டுக்கொண்ட ஸ்வாமி அந்தப்பாவியாகிய மந்திரியானவன் மகிழ்ந்து தனக்குத்தானே நல்லகாலம் சேர்ந்ததென்று நினைத்து சீக்கிரம் தன்னுடைய நகரம்வந்து சேர்ந்து ராஜாவின்தேவி பதுமாவடக்கைதாரமவள் கெர்ப்பமாயிருக்கிறபடியால் கடக்குமென்றுவெருமென்று அதனை எவ்விதமாவும் கொல்லவேண்டுமென்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறசமயத்தில் பதுமாவடக்கை தன்னுடைய தோழிமார்களை பார்த்து வேட்டைக்குப் போனவர்களெல்லோரும் வந்துவிட்டார்கள் ராஜா எங்கேயென்று மந்திரியைக்கேட்டுவாவென்று தோழிகளையனுப்ப தோழிகள் மந்திரியை ராஜாவெங்கேயென்று கேட்க மந்திரியானவன் ராஜனை புலியடித்துப் போய்த்ததென்று

சொன்னவுடனே தோழிகள் தன்னுடைய ராஜாத்திக்குச் சொல்ல இனியிந்தப்பட்டணத்திலேயிருந்தால் மோசம்வருமென்று வனம் வருந்திரம் சென்றுளல்லவா? அப்படிப்போல் வந்தால் நான் என்ன செய்வேன் ஆகையால் இந்தமந்திரியை ஒருபோதும் நம்பக்கூடாதையயா ஸ்வாமி.

வசனம்.

பெண்ணே நீ சொல்கிறவார்த்தையை கேட்கவேண்டும்.

கந்தார்த்தம்

இரந்திடும்போகத்தாலே இந்த்ராங்கனதசாரங்களை
தெரிந்தவனேவதற்கு சித்தனுமெய்வவாகாலே
அரைத்துக்கொண்ட ரசமேறி அவன்பதிதனைலேயோத
ஆரந்தாங்கமைந்தன்றனை.

ஆண்டிதத்தனைச்சொல்வேன்கேளாய்
காமொடுகாலே கண்டிதத்தனைச்சொல்வேன்கேளாய்
மண்டலந்தனிலிருக்கும் சண்டாளம்கோபமென்றே
விண்டாரனையகற்றி கொண்டேமனதுவெற்றி (ஆண்டி)

கந்தார்த்தம்.

காதகாரருளிலே நரேந்திரராஜனதானும்
இதிலாதனருபெற்ற சித்திராங்கனைப்பட்டத்தைக்கண்டு
காதலால்மகனைக்காட்டி கனத்தினில்மணமேசெய்து
மாதவரிருக்கும்போது.

மன்னனும்வேட்டைக்குவருகிறான் நரேந்திரராஜன்
மன்னனும்வேட்டைக்குவருகிறான்
தன்னிடதேவிமார்கள் தாதியர்களைக்கண்டு
அன்னியர்பொன்னாகர் அதுநாமல்லவென்று (மன்னனும்)

கந்தார்த்தம்.

மன்னனும்வேட்டைக்கேக மைந்தனுங்குறைநகண்ணி
உன்னியேமந்திரியோடு உயர்ந்தபந்தயங்கள்பேசி
அன்னவன்சாரங்கன்றன்னில் அடர்புராவதனையேவ
முன்னவன்பாவரத்திற்கஞ்சி

மூண்டாச்சமர்கடந்தே முதிர்ந்துமெள்ள
தாண்டிச்சமர் கடந்தே
அண்டர்பதம்வரவேண்டும் சித்ராங்கதையாள்
கண்டான்மைந்தன்மேல்காதல் கொண்டாள்கரம்தேடி (மூண்)

கந்தார்த்தம்

முதிர்ந்துமேபாவரந்தான் முறையில்லாள்மனையைநோக்கி
பறந்துகொண்டவள்மடியில் பதரியேவிழக்கண்டு
கரைந்துகொண்டன்பாய்த்தேடி கனமுள்ளசாரங்கன்
குனும்புரந்தான் புராவைத்தேடி

பூவையிடம்வந்ததே புனைதிறன்
பாவையிடம்வந்ததே
காவலன்மதிகேளாமல் ஆவலுடனேசென்று
தாவும்தாயார்மடியில் மேவும்புராவைத்தேடி (பூவையிடம்)

கந்தார்த்தம்,

வந்தவன்தாயாருக்கஞ்சி வரிசையாய்பணிந்துநிற்க
முந்தவேள்காமத்தாலே மெய்குழல்சித்ராங்கதையாள்
சொந்தமாயிருவர்காமன் சுகமதையநுபவிக்க
இந்தவேளைதானும்

இருக்கலாம்வாருமென்றுனை மகனையுங்கூடி
இருக்கலாம்வாருமென்றுனே
செருக்குடன்காமன் பெருக்கதனையடிக்கொஞ்சி
பருந்தருகேமீதில் விருப்பமுடனழைத்து (இருக்கலாம்)

விருத்தம்.

விந்தையுடன் பெற்றபிள்ளைதனைப்பாராமல்
விருப்பமுடனவைதந்ருவிரகம்கொண்டு
பந்தமுள்ளமீதனியும் பேதைமென்னபாலகனும்
பதறியேபயந்தேவோட
வந்தரசன்தன்னுடனே மைந்தன்செய்தவகைதனையே
உரைத்துமவள்வரைந்தகசெய்தாள்
பந்தமுள்ளநரேந்திராஜன்தானும்
பாலகனைப்பாராமல்பழிசெய்தானே.

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி நரேந்திர பகா ராஜாவானவர் சித்திராங்கியுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு தன்னுடைய மைந்தனென்றும் பாராமல் சாரங்கதரனைக் கண்டித்தான் அல்லவா? அதற்கு அந்த ராஜனை சகலரும் தூஷிக்கலாச்சுது. அதனால் தாழ்ந்தவர் சந்தோஷம் பெறுவார் இகழ்ந்தவர் இழிவு என்று சொல்வது போல பொறுத்து யாதொரு காரியமும் விசாரித்து அந்த மந்திரியை ஆக்கினை செய்வோம் பெண்ணே என்னுடைய பிராணநாயகி.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி, பொறுத்து ஆக்கினை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னீர்களே! நானானவன் அநேக நீதியோடு, தேவர்களும், மும்மூர்த்திகளும் நடுநடுங்கும்படியாக, ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துவருகிற நாளையில் மந்திரியாகிய மகோதரனால் கெடுவந்ததை சொல்லுகிறேன் கேளுங்களையா ஸ்வாமி.

விருத்தம்

வானுலகெல்லாம்போற்றும் வலிமையால்மிகுந்தமன்னன்
தானுமே இலங்கையாண்டு நயவுடனிருக்கும் நாளில்
பானுவன் மறைந்தால் பாரில் பலதிரளிருளாற்போல
தேனுடன் விஷம்போல் மந்திரிசெய்தவை உரைப்பேன்கேளீர்.

ராகம் - எதுகுலகாம்போதி தாளம் - அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

பல்லவி

கேளுமய்யா மன்னவரே நல்ல கீர்த்தியுடனாசாளுகி ராவணன்
கீர்த்தியின்றும் புகழ்ந்தோர்க்கு நாளையில்
செய்தி வந்ததை சொல்லுவேன் ஸ்வாமி
வானும் பதியினில் தீங்குறாமல்

நல்ல வளமை பொருந்திய இலங்கை தன்னிலே
வாயிலடக்கிடும் மித்ரசிங்கனை வதைக்கவென்று நினைத்தான்பாவி
மந்திரி மகோதிரனும் நல்ல மகிழ்ச்சியுடன் மன்னன்
தனக்குவோதிட இகழ்ச்சி வருவது தனக்கு தோன்றாமல்

மங்கை சூர்ப்பநகையாளை தந்திர முடனேயழைத்து
நல்ல தாஷ்டிகன் புருஷனைக் கொன்றிடும்
கெட்ட பொருள் பாதி காட்டையளித்திட
தயவுடனே சொல்லுமென்றான்.

வசனம்.

அகோ கேளுமையா ஸ்வாமி! ராவணனானவன் தேவர்கள் கலங்கும்படியாக ராஜ்ய பரிபாலனம் செய்து வருகிற காலையில் கன்னுடைய மைத்துனனாகிய மித்ரசிங்கனை இலங்காபுரிக்கு காவலாயிருமென்று கட்டளையிட்டான் அப்படியே மித்ரசிங்கன்

யாதொரு அநீதி அநுஷ்டியாமல் சூரியன் அஸ்தமானமுடனே கிழக்கெழும்பு புகாமல் வாயிலடக்கி பத்திரமாக வருகிற நாளையில் மந்திரியாகிய மகோதிரன் தனக்குத்தானே யோசனை செய்து எழுநூற்றுங்காதவழி இலங்கைபட்டணத்தை சூரியன் அஸ்தமனமுடனே வாயிலடக்கி பாதுகாத்து வருகின்றனே. இப்படியிருந்தால் கெடுதி வருமென்று ராவணனுடன் அநேக விதங்களாக கட்டிபோதிக்க அதுகேட்டு ராவணனுமவன் தங்கையாகிய சூர்ப்பநகையை அழைத்து வேண்டிய பிரியவசனங்களை சொல்லி மித்ரசிங்கனைக் கொல்லும்படியாக திட்டம் செய்தான்.

தருவு.

அந்தவசனம்கேட்டு — நல்ல — அருமைபொ
ரிக்கியமணவன் தன்னை யேயநுபிடாமலே
உயிர்வதைசெய்தசகோதரிறைத்திட்டாளே.

சித்ததம்பிருக்குநாதன் — நல்ல — சித்தர்முனிவர்கள்
மெத்தப்பணிந்திட வித்தகன்பரிசுத்தனாகிய
சிறந்தநகராண்டிருக்கார்.

இன்பமுடனே இருக்கமந்திரி இகழ்ந்தினன்பழிபுகழ்ச்சிபோலவும்
தழைத்ததங்கையைவிழைத்திடாமலே — இங்கிருக்க
கூடாதென்றான்.

நல்லதென்றுமந்திரிசொல்லவே — வெகு
நன்மையாகியசூர்பனகைதன்னைசின்னமுமசெய்தண்ணன்ராவணன்
காட்டைவிட்டுஓட்டினனே.

வசனம்.

அகோ கேளுங்களய்யா சாமி ராவணனானவன் தங்கையாகிய சூர்ப்பனகைக்கு மந்திரியாகிய மகோதிரனால் சம்மதித்து

காடுநகரம் அரண்மனை அஸ்த்தாக்திரம் முதலானதை பாதி தருகிறேனென்று பிரிய வசனங்களைச்சொல்லி, மித்திரசிங்களைக்கொல்லும்படியாக ஏற்படுத்தினான். சூர்ப்பனகையானவள் அண்ணன் உரைத்ததை நன்றாய்க்கேட்டு சந்தோஷித்து புருஷனாகிய மித்ரசிங்களை வதை செய்துவிட்டு ராவணனிடத்தில் அறிக்கைசெய்தாள். அப்போது ராவணனானவன் சந்தோஷித்து இனிமேல் நம்முடைய நகரத்திற்கு ஒரு இங்கும் அனுமாதிதன்று முப்மூர்த்திகளும் நடுங்கும்படி மந்திரியாகிய மகோதிரனோடு மகிழ்ச்சியாயிருக்கும் நாளில், ஒரு நாள் மகோதிரனானவன் தனக்குச் சாதனை போனாலும் சூர்ப்பனகை புருஷனைக் கொன்றானல்லவா. நம்மிளை வதாகினும் ஒரு வேளை மோசம் செய்து தன் பிள்ளையாகிய சுப்ரீவகனுக்கு பட்டம் தரிக்கச்செய்வாளென்று ராவணனுடனே போதிக்க, அதைகேட்டு ராவணன் தங்கையாகிய சூர்ப்பனகையை சின்னாபின்னம் செய்து அடித்து துரத்திவிட்டானல்லவா? அதுபோல், இந்தப் பாவிகளாகிய மந்திரிகளை ஒருபோதும் நம்பக்கூடாதய்யா ஸ்வாமி.—கேளும் பெண்ணே?

விருத்தம்.

அந்நகரம் அயோத்திதன்னில் அரசுசெய்த மன்னன்
விந்தையாய்ப்பெண்விசொல்லை விருப்பமாய்க்கேட்டுராஜன்
சொந்தமாய்மகனைக்கோர்ந்து சுகமந்தயனடந்திடாமல்
சிந்தையாக வண்ணி திகழ்த்தியேவனம்போவென்றான்.

வசனம்

கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி அயோத்தியாபுரி பட்டணத்தை அரசாக்ஷி செய்துவருகிற தசரத மகாராஜரானவர் தன்னுடைய பெண்ஜாதி பேச்சைக்கேட்டு நடந்த வர்த்தமானங்களை சொல்லி வருகிறேன் கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி.

இராகம் - முகாரி. தாளம் - ஆதி.

கன்னல்சேர் அயோத்திதன்னிலே ராமர்க்கு
கனமுடனரசுதருகவும் தசரதன் மருவிய
மனையவள்கருதிய கைகேகி
மூன்னமேபரதனுக்குமுடி
முக்கியமாயரசாக்ஷியளித்திடும் இங்கெனராமரும்
தேவியையோட்டிடும் என்றுமே
கைகேகி சொல்லவே
எனில்பொருந்திய தசரதன் அழுதிடகரியமால்
தொளுதவன்மனைவியும்வன்மதில்செலுமிட்ட
தொல்லையைச்சொல்லப்போமோ
நல்லதோதகமாகியசாதகலக்ஷ்மணன் ஆதரவில்லாத
ஆருண்யம்தனிலே (தொல்லையைச்)

வசனம்

கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி அயோத்தியாபுரியை அரசாக்ஷி செய்யாநின்ற தசரதமகாராஜாவானவர் அநேக நாள் பிள்ளையில்லாமல் தவஞ்செய்து ராம லக்ஷ்மணர் பரத சத்துருக்கன் என்றும் நான்கு புத்திரர்கள் பிறந்தார்கள் அவர்களுக்கு வேண்டிய திவ்விய வித்தைகளை கற்பித்து சிரேஷ்ட புத்திரனாகிய ராமச்சந்திர மூர்த்திக்கு முடி சூட்டவேண்டுமென்று மந்திரி பிரதானிகளை ஆலோசிக்க கூனி சொற்படிக்கு கெடுதி தோன்றாமல் கைகேகியானவள் பரதனுக்கு முடிசூட்டினால் சம்மதிப்பேனென்று கணவனை மறித்துச்சொல்ல தசரதரானவர் வாக்குவாதத்தினால் தப்பிக்க வல்லமையில்லாதபடியால் கைகேகியருளியபடியே ராமச்சந்திர மூர்த்தியையும் சீதாதேவியையும் லக்ஷமணரையும் வனம் போகவேண்டுமென்று திட்டம் செய்தார். அக்ஷணமே ராமசந்திரமூர்த்தி தண்டகாருண்ய வனத்திற்குபோய்

தரு.

பன்னசாலைகட்டியே அந்நிலபாங்குடன்முறைவரும்
இங்கனுகாமலே ஓங்கியவாளாநீங்கிடாமலே
வளப்பிடன்னொடும் சூர்ப்பநகையாள்

நல்லபெருமையராமனைவதற்கெனமொழிகுற
அருகிலிளையகோவும்வரிசையாய்முலைமூக்கை
அரிந்துகொண்டவளேகியே நல்ல

அன்புடன்ராவணற்கின்பம்பொருந்தியே
நன்பெனும்சீதையாருன்வசமாமென
சாற்றவேபுகழ்ந்தேத்தவே நல்ல

சனுடன்மாரீசனைவிலகாமலேயுரைத்து
சிலையெனும்தேவிமுன்கலைபோலாவாவிடு என்றுமே
அரக்கன் கூறவே.

வசனம்.

கேளும் எனது பிராணநாயகி பஞ்சவடி தீர்த்தக்கருகாமையில் பன்னசாலை கட்டி யாதொரு அழிவு அனுகூலப்படிக்கு லக்ஷ்மணரானவர் சந்திராயுதத்தை கையிலே பிடித்து பத்திரமாக பாதுகார்த்து வருகிறபோது. ஒருநாள் சூர்ப்பனகையானவள் அந்த வனாந்திரத்திலே உலாவிக்கொண்டு வருகிறபோது ராமமூர்த்தியையும் லக்ஷ்மணரையும் கண்டு மோகிக்க, அப்போது லக்ஷ்மணப்பெருமாளானவர் சூர்ப்பனகையை மூக்கையும் முலையையும் அறுத்துவிட்டார் அப்போது அவள் மிகுந்த அங்காரத்துடன் சென்று அண்ணனாகிய ராவணனிடத்தில் உனக்கு தகுதியான பெண்ணொன்று லபித்ததென்று அநேகவிதங்களாக போதிக்க அதுகேட்டு ராவணனானவன் மாரீசனை அழைத்து மான்

வடிவுகொண்டு அந்த சீதாலக்ஷ்மியின் முன்பு விளையாடுமென்று கட்டளையிட்டான். அப்போது மாரீசனானவன் மாயமானாகவிளையாடும்போது சீதாலக்ஷ்மி கண்டு இந்த மானைப்பிடித்துதரவேண்டுமென்று ராமமூர்த்தியைக் கேட்க ஸ்வாமியானவர் அநேகவிதங்களாக போதித்தும் சீதையம்மன் கேளாததினால தம்பியாகிய லக்ஷ்மணருக்கு திட்டம் செய்துவிட்டு மான்பின் சென்று அகப்படாமல் ராமபாணத்தை தொடுக்க அந்த மாயமானானது சீதாலக்ஷ்மணா க்கபயம் என்று வீழ்க. அந்த சப்தமானது சீதையம்மன் கேட்டு தம்பி லக்ஷ்மணா ஏதோ அபயமென்கிற சப்தம் கேழ்க்கின்றது. நீர் போய்வாருமென்று சொல்ல லக்ஷ்மணர் சீதைக்கு வேண்டிய உத்தாரங்கள் சொல்லியும் அம்மன் கேளாமல் பெண் புத்தி சிறிதென்று யோசித்துக்கொண்டு ஏவலாளிகளுக்கு எதிராளி வந்தாப்போல் அம்மன் அருளியபடியே சென்றனல்லவா மார்க்கமில்லாதவனுக்கு மாணிக்கம் கிடைத்தாற்போலவும் ராவணனானவன் சீதையம்மனை சிறையெடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டானல்லவா? ஆனதால் பெண் புத்தியை ஒருபோதிலும் கேழ்க்கக்கூடாது. அப்படிக் கேட்டதேயானால் இவ்விதமான அவஸ்திகளை அடையவேண்டும். என் பிராணநாயகி.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி, பெண் புத்தியைக் கேழ்க்கக்கூடாதென்று சொல்கிறீர்களே விஜயாபுரி பட்டணத்தை யாளாநின்ற ருக்மாங்கத மஹாராஜரானவர் மோகினி சொற்படிக்கு தன்னுடைய மைந்தனென்றும் பாராமல் சிரசைக் கண்டிக்கும் வகையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி.

விருத்தம்.

விரதமதாயிருக்கவிஜயாபுரந்தனிலேமெய்வேந்தனெனும்
ருக்மாங்கதேந்திரராஜனரசமதுஒருவருக்கும்
அநுகிடாமல்தன்மையுடனரசதுமேபுரிகுநாளில்

திரமுடையபேர்கினிசொற்படியேகேட்டு
திக்குவிஜயஞ்செய்தநம்மைந்தன் தன்னை சிறமதனை
யறுக்கவகைதன்னைச்சொல்வேனசித்தமுறுகுளிர்
ந்துகதைகேட்பீர்ஸ்வாமி.

இராகம் - முகாரி. தாளம் - அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்

அன்னாள்விதுசாபுரம் நகர்தன்னில் அன்புடன்வீற்றிருந்தார்
நல்லகன்னியால்மைந்தன்றன்னை ருக்மாங்கதன்
கண்டித்ததனைச்சொல்வேன்கேள்
தீதில்லாவைகுந்தத்தைசிறந்தவர்தேசத்திலேயிருக்க
நல்லசாதகமானகுடியானவர்கள்சாற்றினார்ராஜனுக்கே
மேவும்குணநிபனேவெள்ளாண்மையில்மேய்ந்தமிருகங்களை
நல்லநிலவுதனிற்சென்றுமேவேட்டையாடதிறமுடன்வருவீரென்
ஆவலுடனேராஜனும்மந்திரியோடனைவர்களும்விரைந்து [ரூர்
நல்லதாவுமந்திராத்தகிரிதன்னில்சென்றுதானிஷ்டகர்மியரை
அன்புடனேபணிந்து அருள்பெற்றரசனுமேயிருக்க
நல்லஇன்பமுடனேமோகினிப்பெண்ணாள்தன்னை இயல்புடன்கண்
டாரய்யா.

வசனம்.

கேளுங்களையா ஸ்வாமி விதுசாபுரி பட்டணத்தை அரசு செய்யாநின்ற ருக்மாங்கதராஜானவர் அநேக கர்மசித்தனையோடு ஏகாதசி விரதம் அநுஷ்டித்துக்கொண்டு வைகுந்தபதவிக்கு வதுவாக ராஜ்ய பரிபாலனஞ் செய்து சந்தோஷத்தை யடைந்து கொண்டிருக்கிற நாளையில் குடியானவர்கள் மிருகங்களால் வரைதபொறுக்கமாட்டாமல் ராஜனிடத்தில் முறையிட்டார்களல்லவா அப்போது ராஜானவர் ரஜகதுரகபதாதிகளை திட்டஞ் செய்து மந்திராத்தகிரி பருவதத்திற்கு சென்று இஷ்டகர்மேஸ்வரரை தரிசனஞ்செய்து அருள் பெற்றிருக்க அந்தப் பருவதத்தில் மோகினியை.

தருவு.

கண்டுமையல்மிகுந்து ருக்மாங்கதன்
கலந்துசுகம் தாவென மனம்
கொண்டுமோகினி தானும் அபயஸ்தம்
கூறுமெனவென்றுளே.

தேன்மொழியாளுரைக்க ராஜனுன்மனம்போல் நடப்போமென்று
தான்பதிலவந்தபின்பு தரணியில் தசமியின்றுளேயென்றார்
இன்றுனென்றதைகேட்டுமே விரதமுமிருக்கவுங்கூடாதென்றாள்
நல்லமன்னன்ருக்மாங்கதனும் விரதநாள்மங்கையுனைத்தொட
னென்றாள்
என்றவார்த்தைகளைக்கேட்டுமே மோகினிப்பெண்ணாள்
ஏங்கிமனதுருகி.
உத்தன்மைந்தன்சிரசைத்தத்தாலே அறிவிரதம்மன்னா நீ செய்யு
அந்தவசனங்கேட்டுமே மைந்தன்றன்னை [மென்றாள்
அறுத்திடவேதானிந்தார் நல்லஇந்திரன்முதலானோர்க
ளும் ராஜன்றன்னை இயல்புடன்மதித்தாரையா.

வசனம்.

கேளுங்களையா ஸ்வாமி ருக்மாங்கதராஜன் அந்த பருவதத்தில் மோகினியைக்கண்டு மோகங்கொண்டு தழுவ எத்தனிக்க அதற்கு அவளிசைந்து என்னை அரை நாழிகையாகிலும் பிரியாமலிருக்கவேண்டுமென்று அபயஸ்தம் கேட்க, அதற்கு ராஜன் உன் மனதின்படியே நடக்கிறேனென்று அபயஸ்தம் கொடுத்து தன்னுடைய விதுசாபுரி பட்டணம் வந்து சேர்ந்து சந்தோஷமாயிருக்கும் நாளையில் தசமி இன்றென்று அறிந்து மோகினிப் பெண்ணைவிட்டு நீங்கினாரல்லவா அப்போது மோகினிப் பெண்ணானவள் என்னை அரை நாழிகையாகிலும் விட்டுப்பிரியேனென்று அபயஸ்தம் கொடுத்தீரே இப்போது ஏகாதசி விரதம் இருக்

கக்கூடாதென்று மறிக்க அப்போது ராஜன் அநேக பெரிய வசனங்களைச் சொல்லியும் கேளாததால் அந்த ராஜனானவர் விரதத்தை மாத்திரம் தவிர்க்கவேண்டாம் உனக்கு தகுதியான காரியங்களை கேளென்று ராஜன் சொல்ல, அதைக்கேட்டு மோகினியானவள் மற்றொன்றும் தேவையில்லை உன் மகன் தர்மாங்கதன் சிரசை தந்தால் சம்மதிப்பேன் இல்லாவிட்டால் விரதம் இருக்கக்கூடாது என்று கண்டித்துச் சொன்னாள், அதற்கு ராஜன் ஏதுவாகிலும் சரியே, இந்த விரதத்தை மாத்திரம் தவிர்க்கக்கூடாதென்று தைரியப்படுத்தி தன்னுடைய மைந்தனை அழைத்துவந்து சந்நிதானத்திலே வெட்டும்போது தர்மாங்கதன் சத்தியவாசகனானதால் வெட்டுமுன் அப்படிக்கு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் ருக்மாங்கதனை மெச்சி அந்தரத்தில் நின்று புஷ்பமாரி பொழிந்தார்களல்லவா அதுபோல இந்த போதவாதித்தன் சத்தியவாசகனாயிருந்தால் தப்பிக்கின்ற தன்மை. ஆகிலும் இவனை நிக்கிரகம் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் தங்களை எவ்விதத்திலாவது மோசம் செய்வானையா ஸ்வாமி.

வசனம்.—ஆனால் கேளாய் பெண்ணே.

விருத்தம்.

விதிதனைவெல்வாருண்டோ வேதனாகமத்தின்படி
மதிதனிலயோத்தியாண்ட மன்னர்சொல்வதிற்றிலேனோ
அதிபெருஞ்சக்ரவர்த்தி யானவரிச்சந்திரன் தர்மர்
பதிதனிலிருந்திடாமல் பரதவித்திட்டார்பெண்ணே.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி. தாளம் - அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

மணிமகுடமெடுத்தபோதில் எவர்க்கும்
மகிழ்ச்சியிருக்கின்றதே பெண்ணரசே

வானிலடர்ந்ததிங்கள் வளர்வதும் தேய்வதுபோல்
நம்மள்வாழ்வு சதமல்லடி பெண்ணரசே
ஆனையுதித்துப்போன்ற அரசர்தன்விதியாலே
அய்யமென்றேகினரே பெண்ணரசே
நானிலம்புகழ்கின்ற நளச்சக்கிரவர்த்திராஜன்
தன்நாட்டைவிட்டேகினரே பெண்ணரசே
வறுமைபொருந்தும்தருமர் வாழும்பதியைவிட்டு
வனவாசமேகினரே பெண்ணரசே
அரசன்திருச்சங்கின்ற அரிச்சந்திரமகாராஜன்
அருஞ்சுடலைகாத்தாரே பெண்ணரசே
திரமுள்ளமதருமன் தீரன்மார்க்கண்டனாலே
சிறந்தஅரசிழந்தான் பெண்ணரசே
வீரான்முடக்கின்பம் விளங்குவதுபோலே
பிரமன்விதிகளனாய் பெண்ணரசே.

வசனம்.

கேளுமடி என் பிராணநாயகி விதியை ஒருவராலும் தள்ளக் கூடாதடி எனது பிராணநாயகி.

விருத்தம்.

பதறிடவேண்டாமென்றன் பாவையே சொல்லக்கேளும்
கதிபெருந்தர்மநீதி கடவாமல்காத்துவந்தோம்
பதிதனில்மந்திரிதன்னை பாராமல்வதைத்தோமானால்
மதிநீதியில்லாரென்று மற்றுளோர்நகைப்பார்பெண்ணே.

இராகம் - கமாஸ். தாளம் - ஆதி.

பல்லவி

ஏனவசரப்படுகிறாய் எந்தன் மாதரசே பெண்ணே
ஏனவசரப்படுகிறாய்.

அநுபல்லவி.

ஏனவசரமடி எனது பெண்மணியான நானென்ன செய்வேனடி
நாயகத்திற்கேற்ற போடி (ஏனவசர)

சரணங்கள்.

பாலும்நீரும்போலே பழகியிருந்தோமே
கோலமயிலாயமே கூறினேனும்பாவம்சாரும். (ஏனவசர)

வந்தேதவல்செய்வானடி நிந்தனைபொய்கூறேன்டி
எந்தவிதமோ அறியேன் உன்பக்கமுன்னேநில்குறியேன். (ஏனவ)

இரவிசுடரானது எங்கும்நிறைந்ததுபோல்
இருவிழிபார்வைபோ லெல்லோரைக்காத்தொருக்கால். (ஏனவசர)

வசனம்.

கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி ஒருக்காலும் அவசரப்படவேண்டாம் பாலும் நீரும்போலேயிருந்த மந்திரியாகிய போதனாதித்தனை நிட்டூரன்று ஆக்கினைசெய்வது காரியமல்ல இன்னும் பொறுத்து சூரியனானவன் பூலோகத்தில் எப்படி விளக்குகின்றானோ அப்படிப்போல் நீர்விசாரித்து யாதாமொரு காரியம் செய்யலாமடி என் பிராணநாயகி.

விருத்தம்.

ஆதரவாய்ப்போதனைகானேகந்தொண்டி
அரனையுமேஅரசனேடனுதமோத
காதலனுந்தன்னிசொற்கேளாதாலே
கலங்கிபவர்மனதுருகிகதிக்கவே

பூதலத்தில்பெருமையுடன்குருடீசன்
பொங்கும்அரசிந்நிலேவான் தன்னைபோற்றி
போதனை மந்திரியிடத்தேபெண்மணி
புலம்புவாள்ராஜனமுன்புலம்புவாளே.

இராகம் — காம்போதி — தாளம் — அடி.

கண்ணிகள்.

என்னென்னசொன்ன ருதுமட்டு		எங்கள்நித்தேஞ்ஸ்வாமி	நான்
எப்படிபடவேண்டும்னேன்		பிராணநாயகா	ஸ்வாமி
கண்ணிகாண்பதுவிரதத்தை		கைலைவாசனே	ஸ்வாமி
கசடன்தொடவில்லை		பிராணநாயகா	ஸ்வாமி
பெண்ணென்னை	என்னையித்தேன்	கைலைவாசனே	ஸ்வாமி
போனதுறேன்	வழிதவிட	பிராணநாயகா	ஸ்வாமி
கண்ணியில்	தவளைபோல்	கைலைவாசனே	ஸ்வாமி
கள்ளிருக்க	மெய்யுதான்	மன்னவனே	ஸ்வாமி
விந்தையுள்ள	சுந்தரனே	கைலைவாசனே	ஸ்வாமி
விபசாரியென்னும்	செல்வா	பிராணநாயகா	ஸ்வாமி
சொந்தமுள்ள	பந்துஜனம்	கைலைவாசனே	ஸ்வாமி
என்னைத்தூஷணம்	செய்வாக்கனோ	மன்னவனே	ஸ்வாமி
மங்கைநான்	என்னுடையனக	கைலைவாசனே	ஸ்வாமி
மன்னவர்க்குபங்கரமோ		கைலைவாசனே	ஸ்வாமி
அம்பிகைக்குதாயே	உமக்கு	அடியாள்செய்தென்ன	நான்
அழுகவும் கேளாமல் என்மேலே		மன்னவனே	ஸ்வாமி

வசனம்.

அரசே கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி இந்தமந்திரியானவன் தன்னை வெளிதப்பாகிலும் மோசம்செய்து என்னைபாள்கொண்டு நடுசபையெல்லாம் ஆண்டுகொள்வானேயானால் ஸ்வாமி.

கேளும் பெண்ணே எனது பிராணநாயகி.

விருத்தம்.

அழகுக்கண்மணியேபாமினே அற்புதப்பொன்னியேதேனே
புவிதனில்மன்னர்மற்றோர் புகழுற்றாம் ஆனாலும்போ
அளவிலாச்செல்வம்தங்கி அலைகடல்போலுற்றாலும்
அளிவதுநின்னையென்று அரிவிறல்சேரும்பெண்ணே.

இராகம் — சங்கராபரணம். தாளம் — ரூபகம்.

பல்லவி.

எந்தன்கண்மணியே மனதுகந்திப்புன்னகைகாட்டி
சொல்லேன் மகிழ்ந்திரு — எந்தன் கண்மணியே

அநுபல்லவி.

முந்திநாமள்செய்ததவத்தை முடவுயார்ளுள்ளாரோ
அந்தவிந்தையைக்கண்டு வெளிப்படுத்தாமலே
விருதைக்கீலப்புவி தேடுவாய்பெண்ணே (எந்தன்)

சரணங்கள்.

பண்டுமுன்பனிபாவங்கள் வந்தெய்தால் பரிபடாமோ
அண்டர்களிதாதி செய்தொருக்காமல் அலைத்துரும்பு
போல் எனக்கிருய் (எந்தன்)

வேதன்விதித்தபடியேயல்லால் வேறுவகிதன்னாலொசொல்லாய்
வாதைபடுவதேதாயாமல் வஞ்சகரைப்போலுள்செஞ்சம்பனத
யாதே (எந்தன்)

தன்னைமருவும்சுகமும்துக்கமும் சதமோயார்க்குமபாரில்
பொன்னுநவமணிபூண்டிருந்தாலும் போறவாராதோதெருனா
கானடி (எந்தன்)

விருத்தம்.

அருநிடைமேவனடமெங்கள் அருமைகோபாலைதேனே
இனிவநானடன்கருவந்தாய் இருப்பமேறுமனம்சலித்து
பருநாவராமல்காத்து பார்தனில்மந்திரிதன்னை
கருவதுதன்னில்வைத்து காலைகையமாறுவேனே.

இராகம் — உசேனி. தாளம் — ஆதி.

கண்ணிகள்.

அருகனைமந்திரியாசொல் அரசனுமகனிருக்க
வேண்டியானுவாருதடி பெண்ணாரசே

வாரும்பயிர்தனக்கு வருசம்வளமில்லாத
வண்ணமேயுதிரதடி பெண்ணரசே

மாதேதனக்கினைசத மன்னனுமகனிருக்க
மாயங்கத்தனிக்கனாமோ பெண்ணரசே

நிதியில்லாமனையாளின் தின்றுவன்தன்னையே
சிமைததுவளிபமேன் பெண்ணரசே

செருமுசால்மொழிகள்பேசி பஞ்சையருமபொருளை
தேடட்டம்கொண்டிடுவோர்க்கு பெண்ணரசே

கஞ்சநதியினிடை நாறும்பூம்படிதடி
நலங்குலைத்துப்போவார் பெண்ணரசே,

வஞ்சகமிட்டபாவமே கெடுத்திட்டேடி துதால்
வான்மன்னர்க்கொவ்வாதடி பெண்ணரசே

அஞ்சாமல்சத்தியகன் செய்துவருசகன்கேடும்
அருட்பொருள்பரந்தாற்போல் பரகாதடிபெண்ணே.

வசனம்.

அகோ. கேளும்பெண்ணே எனது பிராணநாயகி உத்தம
ருக்கு ஒருகுறைவும் வாராது சத்தியவான்களுக்கு சங்கடம் அணு

காது. விக்கிரமசிங்கனுக்கு விலையாது. கற்றுணர் கன்றுமெனால் வேதுபோல் இன்னும் பொருந்து இரண்டாஞ்சாமத்துக்கு காவலாகிய போதசந்திரன் வருகிறான் அவனிடத்திலே பாசனைசெய்து போதவாதித்தனை விசாக்கினைசெய்வோம். சிரோர்கான் தக்கும் அஞ்சலென்னும் கானற பிரவாசாபி.

விருத்தம்.

அஞ்சிடவென்றுபெண்ணு அரசனுமக்குறியபின்
வஞ்சியாள்மனமெதிர்த்து வர்மமுந்திருக்கும்போது
அஞ்சலிசெய்துகவி அதட்டிபோகாமசந்தி
நஞ்சமிடமன்றிருக்கபோத சந்திரன்வருகின்றனே.

இராகம் - கல்யாணி. தாளம் - ஆதி

பல்லவி.

அண்டமுழக்கிறிக்கிடவே மண்டலமதிரிடவே
அதட்டிவாய்ப்பாரி போதசந்திரன்வந்தான் (அண்ட)

அநுபல்லவி.

கண்டோர்மனங்கலங்க பிரசண்டனமுகங்கலங்க
காடுவுடைகொண்டு சிலவேணவாசாரசாரர்
சதவிலவனிதனில் கீர்த்திகுடதனில்கிள (அண்ட)

சரணங்கள்.

குண்டணிசெய்யும்பேர்களை கண்டிப்பதெந்தித்து
கொடுமைசெய்தன்னைப்போக்கி இடமொன்பதுமேபக்கி
கொண்டுமனதுபோல் குறும்பொன்றுமில்லாமல்
கொற்றவன்மனதினில் முற்றமதாகவே
சத்தியமெனுமபிரி வைரத்தினிமேல்மேலை (அண்ட

வறுமையென்றவர்க்கெல்லாம் தருமங்கள்செய்தாகார்த்து
வாருமபதிகல்யார்க்கும் குருமக்கினைகள்தீர்த்து
பெருமைசெல்வம்கொடுத்து அறிவுமகள்விடாமர்த்து
பேதகமில்லாதபாதவியென்மனம் சாதகமாகவே
துதிக்கனிவினியன் (அண்ட)

சிந்தனைகள்வாராமல் சிறந்ததத்தன்னில்
திக்குகளெல்லாஞ்சுற்றியே வங்குமிதைக்
பொக்கிசங்களைப்பற்றியே சிந்தைதனில்புகட்டி
இரைக்குக்கூவிமிரட்டி சித்திரமொழிபெற்றி
செகர்வெளிபற்றியேவருணைகுடி சத்திவானேன (அண்ட)

வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி.

விருத்தம்.

சித்தமில்லாமலவர்க்கும் நிபுணனைபோதசந்திர
சந்ததம் நீங்களென்று சாற்றினிருக்கையிலே
பெற்றனமன்னனியாளை இயல்பாதநல்லமைத்தொட்டான்
வந்தவன்போதசந்திரன் வன்மையையுரைப்பேன்கேளாய்.

இராகம் - காம்போதி. தாளம் - அடதாளசாப்பு.

கண்ணிகள்.

பெற்றபிள்ளைகளைப்போல் வைத்திருக்கேனையா மந்திரி
நாளைபேசும்பெரியோர்களோசவும் வைத்திரே மந்திரி
உற்றூர்உறார்மரை உளரில்மனிதர்கள் மந்திரி
அவர்உங்களைஎன்வசம் கொண்டோனச்சொல்வார் மந்திரி

பஞ்சபூதங்களைக்கும்	நெஞ்சில்பகைத்திடிப்போதே
அந்தப்பாவிபோதவாதித்தன்	பத்தினிதனைத்தொட்டதுபோலே
அண்டிவந்திருக்கிறாள்	ஆதரித்திட்டதினாலே
எந்தன்குடும்பந்தனிலிருக்கையை	விருப்பமுடனன்பைப்போலே

வஞ்சகனிருதுவாருமென்றநிந்தையோ	மந்திரி
பின்னவராதுக்கண்டாலே பார்த்தவில்லையோ	மந்திரி
செஞ்சொல்மொழிதன்னைப்பேசி அஞ்சிநிற்கிறீர்	மந்திரி
இப்போசெல்வந்திருந்து செஞ்சாமல்கொண்டீரே	மந்திரி
யோக்கியமில்லாதவன் பாக்கியமிருந்தென்ன	மந்திரி
மனமேயார்மையில்லாதவன் கூர்மையிருந்தென்ன	மந்திரி
எந்தனைப்போககம் பெற்றிருக்கிறீர்	மந்திரி
விளக்கெதிரினிற்பூச்சிபோல் விழுந்துமடிந்தீர்கள்	மந்திரி

விருத்தம்.

உங்களைப்பிள்ளையென்று உகந்தாளிருந்ததெல்லாம்
இங்கிதனிலக்கிலூர்தி காளிதனில்விழுந்தாற்போலே
மங்கையாள்கொங்கைதொட்டு மருவியதியோசொல்
சங்காரஞ்செயவோ போகசந்திரனே சாற்றுவாயே.

வசனம்.

அகோ வாரும்பிள்ளாய் போகசந்திரா உங்களை இதுநாள் வரைக்கும் பெற்ற பிள்ளைகளைப்போல் வளர்த்திருந்தேனல்லவா இன்று ராத்திரி பதினெட்டு நாழிகைக்குமேல் யாதும் என்னுடைய தேவியும் நித்திரை செய்கிறபோது போதவாதித்தன் வந்து என்னித்திரையை சோதித்து என் தேவியின் கன்னியத்தை தொட்டுப்போனானல்லவா ஆகையால் அந்த போதவாதித்தனை கண்டிக்கவேண்டும். உன் கருத்தை சொல்லும் போகசந்திரா.

விருத்தம்,

கொற்றவா என்னுடைய கூடியேவந்து கேளுமன்னா
சித்தம் பேதளித்து நீங்கள் சீறியே மனதுளைந்தீர்
வெற்றிசேர் மந்திரிதானே விபசாரந்தனையே பண்ணான்
உற்றது சொன்னேனவ்வாமி உகந்துமே காத்திடீரே.

வசனம்

சரணம் சரணமய்யா ஸ்வாமி தங்களுடைய தேவியின் கன்னியத்தை தொட்டானென்று சொன்னீர்களே அதுதான் அந்த போதவாதித்தன் அப்படிச் செய்கிறவனல்ல ஆகையால் தாங்கள் பொறுத்து விசாரித்து யாதொரு காரியம் செய்யவேண்டுமே யல்லாமல் மூடருக்குமுடவழக்கு கிடைத்தாற்போல் செய்கிற காரியங்கள் தானே பாவம்வந்து சேருமென்று யான் தெரிந்த மாத்திரம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களையா ஸ்வாமி.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி. தாளம் - ஆடதாளம்.

கண்ணிகள்.

வையகந்தனில்பார்க்கும்	செய்யும்பாவங்கள்தன்னை
வகைதன்னைச்சொல்வேனையா	என்று மன்னா
வகைதன்னைச்சொல்வேனையா.	

கைபிடிப்பொருளைவாங்கி	மெய்போல்பொய்களைப்பேசி
கடனில்லையென்றும்பாவமே	என்று மன்னா
கடனில்லையென்றும்பாவமே.	

நன்னயமாகப்பொன்னை	வாங்கித்தன்கால்முறியை
நானோயென்றிடல்பாவமே	என்று மன்னா
நானோயென்றிடல்பாவமே.	

அஞ்சினபேர்களை அரிந்துபாதுகாராமல்
அனுமென்றிருந்தால்பாவமே என்று மன்றே
அனுமென்றிருந்தால்பாவமே.

மூர்க்கமுடனே சொல்கள் எற்றுப்பிலக்கள்தேடி
முறிதரும்பன்றல்பாவமே என்று மன்றே
முறிதரும்பன்றல்பாவமே.

தேவிலந்திகருசி தேசம்சிதேகிழத்தை
தெரிந்துசிரித்தால்பாவமே என்று மன்றே
தெரிந்துசிரித்தால்பாவமே.

இஷ்டமிருந்தமனை தன்னிலிருக்கபெண்ணை
இன்பம்தரவென்றால்பாவமே என்று மன்றே
இன்பம்தரவென்றால்பாவமே.

சட்டமுடனேயார்க்கும் பட்டில்லாதோர்லாக்கை
சார்ந்துபேசினல்பாவமே என்று மன்றே
சார்ந்துபேசினல்பாவமே.

விருந்துபசாரத்தில் மருந்துதனைக்கலந்து
வின்னம்செய்திட்டால்பாவமே என்று மன்றே
வின்னம்செய்திட்டால்பாவமே.

பொருந்தும்கலவைசெய்து பொன்கொடுக்காமலேய்த்தால்
பொண்ணுள்கொந்திட்டால்பாவமே என்று மன்றே
பொண்ணுள்கொந்திட்டால்பாவமே.

தாசமிரந்தபெண்ணை சருவிபொருள்பறித்து
தனுவியளைந்தால்பாவமே என்று மன்றே
தனுவியளைந்தால்பாவமே.

கோரய்நின்றவழக்கை ஊரில்கண்டொளிக்காமல்
திகழ்த்திகூர்வோற்றுப்பாவமே என்று மன்றே
திகழ்த்திகூர்வோற்றுப்பாவமே.

வாதுசமர்த்துகள் பேதயனுடன்பேசி
வனுமைகொண்டிடில்பாவமே என்று மன்றே
வனுமைகொண்டிடில்பாவமே.

வதுமரியார்க்கின்பம் இச்சைமணம்போல்பேசி
இல்லையென்றிடில்பாவமே என்று மன்றே
இல்லையென்றிடில்பாவமே.

குதாக்கற்பினைகளும் சுத்தபத்தினிதிண்டல்
சொல்கள்மாறினல்பாவமே என்று மன்றே
சொல்கள்மாறினல்பாவமே.

நீதிமன்னனேவுர்தன் நெஞ்சிற்றுயர்அகற்றி
நேர்மையாய்க்கேட்டருளவீர் என்று மன்றே
நேர்மையாய்க்கேட்டருளவீர்.

விருத்தம்.

திருமனே சொல்லப்போ நீங்களும் உரைத்தசேதி
திருவினச்செயலோதாரே சித்தத்திற்குறிதி காணேன்
வருந்திது காரியமோதோ வகைதப்பி செய்ததேதோ
அருமைக வின்னதென்று அறிந்துநீர் கார்த்திடவே.

வசனம்.

சரணம் சரணமய்யாஸ்வாமி நாங்கள் சொன்னமாத்திரத்தில் அரக்குமாளிகையில் நெருப்பு வீழ்ந்தாப்போலாசக்தல்லவா ஆகுதாம் யாதொரு காரியம் செய்யவேண்டுமே யென்றால் நீர

விசாரித்துச் செய்யவேண்டும் அப்படிச் செய்யாமல் துர்க்கிரியமாக செய்து துன்பமடைந்த கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் ஐயா ஸ்வாமி.

இராகம் - சஹானா. தாளம் - அட தாளம்.

கண்ணிகள்.

உக்கிரவீரனென்றே வேடன் அவன் உத்தமராஜனிடத்திருந்தான்
அக்ரமத்தால் வேடன் அவனை நேர்த்தராஜர் கொடுத்திருந்தான்
அக்கிரமமித்து மன்னனுக்கிஷ்டமாய் சேவிக்கவே
விக்னமுடன் வணங்கி என்னைவிட்டால் ஆயிரம்பொன் கொடுப்
பேனென்றான்
பேதகமில்லாமலே வேந்தன் பெருமையுடன் கேட்க
ஆதாரமாகவே வேடன் வீட்டுக்குப் போய் நூறுபொன் இருந்ததுவே
கூராகவே நாய்க்கு குபேரன் குகைக்குக் கொடுக்கவே
நிறைவேற்றிக் கட்டுப்பொன் நூறு குபேரன்றனக்கடமாய்.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி உத்தமராஜனிடத்தில் உக்கிரவீரனென்னும் வேடனொருவன் அந்த ராஜனுக்கு இஷ்டனாயிருந்தபடியால் வேடனை பெரும்பிரியமாக வைத்து சபையிலிருக்குமிடத்தில் வேடனானவன் ஆயிரம்பொன் கொடுக்கிறேன் என்னை விட்டுவிடுங்கள் என்று கேட்க ராஜன் சம்மதித்து வேடனைப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கும்படி திட்டம் செய்ய வேடன் தன்னுடைய வீட்டிற்கு சென்று பார்க்குமிடத்தில் நூறுபொன் மாத்திரம் இருந்தது. மற்ற நூறு பொன்னுக்கு வகையில்லாததால் அருமையாய் வளர்க்கப்பட்ட மிருகசிங்கத்தை குபேரனென்னும் செட்டியிடத்தில் குதவை வைத்து முறி எழுதிக்கொடுத்து நூறு பொன்,

தரு.

வாங்கிப்பின் வேடனுமே அந்த மன்னவனைத் தேடியிருக்க
தாங்குமரு குபேரனுமே அந்தத் தங்கத்துக்குக் கைக்கொண்டான் நாய்க்கு
ஒன்றுமறியாமை அவனுமுன் வணிகர்களுடன் பெற்றுப்போக
பாங்குடனே மனையாள் செட்டியுடன் போனபின் சோரனைத்
தீக்காமலேயிருக்க அந்தத்தினமே பதினைந்து நாழிகையுமே [தான்
பங்கப்படச் சோரனை கல்லப்படவே கடித்தே கொன்றதே
கங்கையதைப் பார்த்து அந்நாயகன் தன்னைப் புதைத்துவிட்டாள்
பொருந்தும் குபேரனுமே சிலபொருள்களைத் தேடியே வந்தபின்பு.

வசனம்.

அகோ கேளுமய்யா ஸ்வாமி அந்த வேடனானவன் செட்டியாரிடத்தில் தன் நாயை அடகுவைத்து நூறு பொன் வாங்கி ராஜனிடத்தில் கொடுத்துவிட்டு, வேடன் சுகமாயிருக்கின்ற காலில் குபேரனென்கிற செட்டியாரானவன் குதவுவைத்த நாயைப் பார்த்து மிருகசிங்கமே நாம் வியாபாரத்துக்கு போய்வருமளவும் பத்திரமாயிருவென்று கட்டளையிட்டுப் போய்விட்டான். அப்போது செட்டியார் பெண்சாதி, கெடுநாளாய்ச் சோரநாயகனை வைத்திருப்பதால் அன்று இரவு பதினைந்து நாழிகைக்குமேல் சோரநாயகனும் வந்து இருவரும் பள்ளிக்கட்டை விட்டெழுந்திருந்து சோரநாயகன் கைகால்களைச் சுத்தஞ்செய்துகொள்ள முற்றத்துக்கு வந்தான் நாயானது கண்டு அவன் பீஜத்தைக் கடித்துக் கொன்றுவிட்டது. அதுகண்டு செட்டியார் பெண்சாதி அவனை மேல்புறவடையில் புதைத்துவிட்டாள். செட்டியார் சில திரவியங்களைக்கொண்டு தன் வீடு வந்து சேர்ந்தான்.

தரு.

வந்தவுடன்செட்டியை — [illegible]கனைத்தருந்த
சொந்தமுடனழைத்து — [illegible]வைகியிருக்க
சந்தோஷமுடைந்து — செட்டி[illegible]வேவுதத்தி
ஆதிக்கமேகமுடையன் — [illegible]தானேகொடுத்து
கேளிக்கைமேல்குறிவை — நாய்க்குத்திட்டமுடன்கட்டிபோவாய்ப்ப
நடையில்இருந்தவேடன் — செட்டிபோகசொன்னதைவகும்வழியில்
மிதிக்கும்போனதினை — [illegible]
வாதிப்பிடித்திழுத்து — நாயைமடிந்துகொடியில்கழுத்திழுக்கி
விருப்பமாகத்தேடியவன் — [illegible]குடன்தூக்கிப்போகொன்று
விட்டான்.

வசனம்.

கேளுங்களையா ஸ்வாமி வியாபாரத்துக்கு போன செட்டியார் சில கிராமங்களை சம்பாதித்துக்கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தவுடனே [illegible] செட்டியார் காலை [illegible] கட்டிக்கொண்டுபோய் [illegible] இடத்தை காவில் [illegible] காண [illegible] செட்டியார் [illegible] பொன்னாதிடத்தில் வந்து இந்த நாய்க்கு [illegible] போகச் சொன்னது [illegible] தரும் கொடுத்து வேடன் [illegible] நாயின் கழுத்தில் கட்டி [illegible] போய் சேரு மென்று அனுப்பிவிட்டான். அப்போது [illegible] செட்டியாருக்கு பொருள்கொடுத்து நாயைத் [illegible] போவேனென்று வரவும் அந்த வழியில் வந்தான் [illegible] நாயைக் கண்டு, தான் பொன்னை செட்டியாருக்கு கொடுத்து கொடுப்பதற்குள்ளாக [illegible] செட்டியாரை போகும் [illegible] மென்று [illegible] கழுத்தில் [illegible] கோபமாகத்தில் [illegible] கொன்றுவிட்டு

தரு.

அருகுசடையைகடக்கு — வேடன்சொன்னகுபேரனுக்குத்தாவே
வேடா நீ செய்தனுக்கு — நாய்வேண்டுமுபகாரஞ்செய்ததினால்
கேடுமுடிகழுத்தில் — கட்டித்தீதன்பழும்பால்சாதந்தானூட்டி
நாடுமென்றுகளித்து — உடந்தன்னகர்தனில்செல்லென்றுசொன்னே
னென்றான்

வாடியமனமயங்கி — வேடன்வாளினில்வீழ்ந்திறந்துபோனான்
கோடிபொன்தானளித்து — குபேரனும்அச்சினமுந்தானிறந்தான்
கூடிமருவும்செட்டி — பெண்சாதியுங்கூடவேதானிறந்தாள்
நடுநாய்வைத்ததாலே — வேடனில்லாருங்கூடவேதானிறந்தார்.

விருத்தம்.

இரக்கமுள்ளவேடனுமேசகலங்களமாமந்தெரியாமல்வதைத்தத்தி
[illegible]பெருமான்[illegible]ஆர்க்குமிந்தப்படிவருமென்றறிந்து [றல்
பார்த்து அறுமாதம்[illegible]யிடப்பொருத்து
மார்க்கமுடன் [illegible]மங்கைவலி[illegible]
[illegible]க்குவலைதர்மமறைதலினால்
கார்த்தாவ[illegible]ஆகுமென்றறியப்பினேனே.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி அந்த குபேரனென்கிற செட்டியாரானவன் தனக்கு உபகாரம் செய்ததினால் கடன் நூறியையும் சகாயச்சீட்டும் நாயின் கழுத்தில் கட்டியனுப்பியிருக்க வேடனு மவன் பொன்னைத்தந்து நாயைக் கூட்டிப்போவோமென்று வருகையில் வழியில் நாயைக்கண்டு, கழுத்திலிருக்கிற சீட்டையும் பாராமல் தனக்கு வருவதும் தோன்றாமல் நாயைக்கொன்றுவிட்டு செட்டியாரிடம் போய் கேட்க குபேரன் நடந்த வர்த்தமானங்க

கோயெல்லாம் செல்ல வேட்டுவன் கேட்டு ஐயோ தெய்வமே என்று தன்னுடைய வாசலிலே யிருந்து இறந்துபோனான்; அதை கண்டு செட்டியார் பல தானங்களைச்செய்து தானும் இறந்து போனார்; அந்தநாட்டு வேட்டுவர் பெண்சாதியும் தந்தைக்கின்று இறந்துபோனாள்; செட்டியார் மனைவியும் நாக்கை பிடுங்கிக்கொண்டு இறந்துபோனாள். அப்படிப்போல் வந்தால் நாமென்ன செய்வோம் நாங்கள் பிரயாசித்து யாதாமொரு காரியம் செய்யவேண்டுமய்யா ஸ்வாமி.

வசனம்.

அந்தச் சமயத்தில் மூன்றும் ஞானம் காக்கும் போதவியாபகன் வரும் விதம் காண்க.

இராகம் - தன்யாசி. தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

கசடரைச்சுடுகெடுத்து நிசமுடையோரையடுத்து
காவலன்மூன்றுஞ்சாயம் காக்கும்மந்திரிநானே.

அநுபல்லவி.

கனமுடன்பதினாறு இனம்போல்வி இகல்கோடி.
கடுநாட்டுடியுடனிடையிலாயுதமுடன்
இடமுடனே கேடயம்வடவர்க்கநிக்கேயுட

சரணங்கள்.

கெட்டியாகவேயுரைத்து இஷ்டமுடனே பிடித்த
கெடுவர்களொடுசேராசாடி பட்டொடியென
இடருவர்தமைப்பொறுன் ஆடுவர்களைக்கோறுன்

தாழ்ந்துமேயெல்லோரைக்காத்து இகழ்ந்துகூறுவோர்களைச்சேர்
கருவதுபொருள்தேடி அரனெனமனதினில்வருமிற [த்து
போதவியாபகனெனக்கறுதியே.
வந்துமேஅரசன்றன்னை சொந்தமுடனேயணிந்து
வளமதுபுரியவேகந்திரனிலும்துவைபுரிதரமாகர்
அனைக்கொண்டாடு.

வசனம்.

அரசனும் சகலமய்யா ஸ்வாமி.

விருத்தம்.

போதவியாபகனே யின்று புகலுமிவனகேளாயிப்போ
ஆதரவுடனென்மங்கை யாதுமேதுயிலும்போது
போதவாதித்தன்வந்து பொற்றொடிகொங்கைதொட்டான்
காதகனமந்திரிதன்னை கண்டிப்பேன் உன்கருத்தைச்சொல்வாய்.

வசனம்.

கேளும் போதவியாபகா யானும் என்னுடைய தேவியும் சயமஞ்சனத்தில் சயனித்திருக்கும்போது போதவாதித்தன் சற்றும் அஞ்சாமல் என்னு ஸ்திரீயினுடைய ஸ்தனங்களைத் தொட்டான். அப்போது எனது தேவியானவள் விழித்துப்பார்த்து ஆரடாவென்று கேட்க சற்றுமஞ்சாமல் நான்தான் போதவாதித்தன் என்று சொல்லிப் போய்விட்டான். அந்த மந்திரியை சித்திரவதை செய்யவேண்டும் உன் கருத்தைச் சொல்லுமய்யா போதவியாபகா.

வசனம்.

இதற்கென்னய்யா ஸ்வாமி.

விருத்தம்.

நெருப்பைத்தான் சிமிழ்தன்னிலெனினு முந்தானிதன்னில்
உறுப்படமுடிந்தாலு மதிந்துயல்வேகாதுண்டோ
மறுப்படாமங்கைகொங்கை மந்திரியேதொட்டாளென்றால்
ஒருக்கவுங்கூடாதிந்த வுண்மையை யறிந்துகாப்பீர்.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா சுவாமி நெருப்பைச் சிமிழ்தன்னு முந்தானியில் முடியலாமா. ஆனால் ஏது நிமித்தியமோ போதவாதித்தன் செய்தகாரியம் இன்னதென்று தெரியாது. அதை நன்றாய் விசாரித்து யாதாமொரு காரியம் செய்யவேண்டும். அப்படித் தீர விசாரியாமல் துன்பமடைந்த கதையைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களய்யா சுவாமி.

இராகம் - பயிரவி. தாளம் - ஆதி.

கண்ணிகள்.

காசிப்பட்டணஞ்சேர்ந்த	கங்கையாற்றங்கரையில்
கனமுள்ளமிதிலேதான்	அய்யாகேள்
அதில்வாசஞ்செய்கின்ற	வியாதனென்னும்பிராமணருக்கு
வளர்க்கப்பிள்ளையில்லாதா	லய்யாகேள்.
ஆசையுடனே	கீரிப்பிள்ளைவளர்க்கபாலன்
அருளினார்விஸ்வநாதர்	அய்யாகேள்
நேசமுடனே	பெண்டுபிள்ளைகளைவளர்க்க
நேர்ந்தவிடம்	பிச்சைக்கேகினாரே.

பூசுங்களபவாசம்	வீசும்பெண்ணாளிருந்து
பேசுங்குழந்தை	தன்னைதொட்டலிட்டாள்
மாசில்லாக்கீரிதன்னை	மைந்தன்பாலிருவென்று
மங்கையுங்கிரைகொய்ய	போயினாளே.
ஈசனருளால்பாம்பு	இயல்மைந்தன்றன்பால்வர
இணையானக்கீரிகண்டு	மேகடித்துமன்னு
பாசந்தன்னையேபற்றி	பத்தினிக்கெதிரேக
பார்க்கவாய்சுவரைதோன்ற	கொன்றுவிட்டாள்.

வசனம்.

அகோ கேளுங்களய்யா சுவாமி காசிப்பட்டணத்துக்குச் சேர்ந்த கங்கையாற்றங்கரையில் மிதலை என்கிற பட்டணத்தில் வியாதனெனும் ஒருபிராமணனிருந்தான் அவனுக்கு பிள்ளையில்லாததால் ஒரு கீரிப்பிள்ளையை எடுத்து வளர்த்தான். அப்போது விசுவநாதசுவாமிக்கு மனதிறங்கி ஒரு ஆண்பிள்ளையை அருளினார் அப்பிள்ளையையும் கீரிப்பிள்ளையையும் பாதுகாத்து வந்தார்கள். ஒரு நாள் காலமே அந்த பிராமணன் பிச்சைக்கு போய்விட்டான். அப்போது பிராமணன் பெண்சாதியானவள் தன் குழந்தையை தொட்டலில் வைத்து கீரிப்பிள்ளையை காவலாயிருமென்று தொடுகையில் கீரை கொய்யப்போய்விட்டாள். அந்த சமயத்தில் தொட்டலின் சங்கிலி வழியாக நல்லபாம்பானது விரைந்து வருவதை கீரிப்பிள்ளை கண்டு அந்த சர்ப்பத்தை துண்டாக கடித்துவிட்டு சந்தோஷமாக தாயாரிடத்திற்கு போகவும் கீரிப்பிள்ளை வாயில் ரத்தமிருக்க அந்தப்பெண் கண்டவுடனே ஓகோ பிள்ளையைக் கடித்துவிட்டு வந்தாயாவென்று கையில் கதியிருப்பதால் கீரிப்பிள்ளையை கழுத்தை அறுத்துவிட்டு.

தரு.

வந்தமனைபுகுந்து மித்திரனைக்கண்டு
வாய்த்தமகனைக்கொன்று தானிறந்தாரைய்யா

அந்தணன்பிச்சைவாங்கி சந்தோஷமாய்வரவும்
அரும்பிள்ளைதன்னைக்கண்டு தானிறந்தானன்றோ.

இச்சைப்பெருத்தபெண்ணாள் பிறந்தபாதகியாலே
இந்தமூன்றுபேர்மாண்டார் அய்யாகேள்

சொந்தமனைவிசொல்லை சிந்தைதனில்பதிக்க
சோதித்திடாமல்செய்ததால் பாவம்சாரும்சுவாமி.

கோபங்கொண்டோர்தமக்கு தொற்றவர்பிறர்தான்கேளும்
கொடுமைகள்சாருமென்றேன் அய்யாகேள்சுவாமி

பாவங்கொண்டோர்தமக்கு என்னபிள்ளைகளென்றும்
பாலகரில்லைபோம்பவர் அய்யாகேள்சுவாமி

மோகங்கொண்டோர்தமக்கு மெய்குணமின்குலங்கள்
முறைமைகள்தவிப்பாரார் அய்யாகேள்சுவாமி

யூகமதில்மிகுந்த உத்தமன்மந்திரிதான்
உண்மையாய்விவரஞ்சொன்னேன் என்கோவேசுவாமி.

வசனம்.

கேளுங்கள்ஐயா சுவாமி அந்தப் பெண்ணானவள் சற்றும் தாளாமல் கீரிப்பிள்ளையைக் கொன்றுவிட்டு அவசரமே வீட்டிற்கு போய் பார்க்குமிடத்தில் பிள்ளை நன்றாயிருப்பதைக் கண்டு அந்த சர்ப்பம் இருதுண்டாய் கிடப்பதையும் கண்டு பிரமித்து அப்போ தெய்வமேயென்று அழுது இப்படி நன்றி செய்த

கீரிப்பிள்ளையைக் கொன்றுவிட்டேனே என்று தன் பிள்ளையையும் வதைத்து தானும் இறந்துபோனாள். அப்போது பிச்சைக்குப்போன பிராமணன் சந்தோஷமாக வீட்டிற்கு வந்து இதை அறிந்து தானும் இறந்துபோனான். ஆகையால் கோபம் கொண்டவற்கு பாவமின்னது பழியின்னது புண்ணியமின்னது கென்னியமின்னதென்று தெரியாததால் கோபத்தை நீக்கி நற்குணங்களை அனுசரிக்கவேண்டும் அதுவுமல்லாமல் பாவம் கொண்டால் புத்திரகாமேஷ்டியில்லாமல் சகல ஜனங்களும் தூஷிக்கும்படி நரகத்தில் கிடந்தாப்போல் அழுந்திச்சாவார்கள். அதுவுமல்லாமல் மோகம்கொண்டவர்களுக்கு குலமின்னது குணமின்னது சைவமின்னது அசைவமின்னது நற்குணமின்னது துற்குணமின்னதென்று அறியமாட்டார்கள் ஆகையால் போதவாதித்தன் யூகத்திலே மிகுந்தவனானபடியால் நிந்தனையான காரியம் ஒன்றும் விரும்பான் தாங்கள் பொறுத்து தீர விசாரித்து யாதாமொரு காரியம் செய்யவேண்டுமய்யா சுவாமி.

வசனம்.

அந்த சமயத்தில் போதவிபூஷணனானவன் பட்டணமெங்கும் சுற்றிப்பார்த்து ராஜாவினுடைய பள்ளியறைக்கு வருகிற விதம் காண்க.

இராகம் — கீர்வாணி- தாளம் — ஆதி.

பல்லவி.

வச்சிரநவமணி அழுந்திய நகரம் தன்னில் வாறும்
போதவிபூஷணன்வந்தானே.

அநுபல்லவி.

உச்சிதவார்த்தைகள்பேசி மெய்சியேகளபம்பூசி
உயர்ந்த கச்சையிறுக்கி நயந்தமீசைமுறுக்கி
உல்லாசமாகவே சல்லாபமோடுகலை
வல்லமையுடன்பகர் வெல்லவர்தனைப்புகழ் (வச்சிரநவமணி)

சரணங்கள்.

கைச்சரிக்கையென்றுகட்டி சர்ப்பக்கைப்போட்டு
ஆச்சனம்பண்பதைகவோட்டி மிச்சமனைப்பதைக்காட்டி
எனில்பெரு அமாபட கர்தவில்வாழ் அமரேந்திரன்
மனதுக்கிசைந்தவரென்றேபோர் (வச்சிரகவசனி.)

பட்டணமெங்கும்பற்றி காட்டெரிவிடைபற்றி
வெட்டுங்காவல்களொப்பற்றி கிட்டச்சேர்ந்தகதற்றி
பதிவளமதியுடனில்தன்னைக்கொண்டு பாக்குடன்மன்
எவிணைநிர்கிங்கில்லாதொழும்பார் (வச்சிரகவசனி)

வசனம்.

சங்கம் சொல்லுமய்யா ஸ்வாமி.

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய் போகவிருக்கிறது இன்று ராத்திரி போதவாதிக்கள் சற்றும் பயமில்லாமல் வந்து எங்கேதவின் தன்பத்தை தொட்டானல்லவா. அதனாலவனை சிரச்சேதம் செய்யவேண்டும். அதினும் உன் கருத்தைச் சொல்லும்பிள்ளாய் போக விருக்கிறது.

வசனம்.

சொல்லுங்களய்யா ஸ்வாமி.

விருத்தம்.

கையதுநீளமென்று தாய்கருத்தையும் அறுக்கலாம்
வையகம்தனிலாயிந்த வஞ்சகஞ்செய்வார்களோ
தையலார்தங்களைத்தொட்ட தகைமைகளோதான்ஸ்வாமி
பொய்யிலைமந்திரி புராணமையறிந்துசொல்லீர்.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி கையதுநீளமென்று தாய்கருத்தை அறுப்பார்களா. ஏது நிமித்தியமோ தாயார் கொங்கையைத் தொட்டபடியால் அவனுக்கு இசவிசாரித்து ஆக்கினைசெய்யவேண்டும் அப்படி செய்யாவிட்டால் சிங்களதேசத்து ராஜாவானவர் விசனத்தை அடைந்தாப்போல் வந்துசேரும். ஆகையால் அந்தக்கதையைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி.

இராகம் — சங்கராபரணம். தாளம் — அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

கனகமாமிதுலே தன்னில்வாளும் கறுத்துள்ளமறையோன்
அவன்மனதுடனிருக்கா மாமனுருடனிடர்பண்ணியிருக்க
சினமென்பதையேபாடி சிறந்ததேசத்தில்செல்ல
கனமிகுங்கன்னிதன் கணவன்குருடனென்று
கறுத்துடன்கண்டான் வழியிலவன்காதலைக்கொண்டான்

உருக்குருடனோபேசி யிருக்குங்குருடனை
ஒருத்தன் தனியேவிட்டு சிறித்திருவருமேக
நேசமாய்வணிகன்மனைவியோடு நேர்வழிவருக
எசன்றன்னைத்துதித்து இருக்கும்வழியில்லாமே
ஆசையுடனேகண்டு ஆரெவரென்றுகேட்க

அன்புடன்சொல்கா அதனைக்கேட்டுஅசனமுமதல்கா
தென்புடன்பால்சாதம் தேய்க்கவிளியில்லாவும்
நம்பிநேதுங்களைநகரொன்றில் சேர்ப்பிரென்றின்பமாய்ச்சொல்ல
இகழ்ந்ததுமெதில்லை
வணிகன்மாது

வணிகன்மாதுதனக்கு
வன்புடனேஓடி தான்வரவேதகி
தன்பின்குருடனைத் செட்டித்தெருவில்
சிங்களதேசம் ளிருந்தார்
சிறப்புட

அங்கும் அந்தகன்றனை — கல்போடசவரிப்பதோ
பொங்கும்பிரபுறநம்ப — போரொமென்னலைக்கவும்
சுந்தரசிட்டான் — அந்தகன்முநவம்
குனிந்து — கொண்டேபுதான்

பார்க்குமுடன்மனிதர் — மன்னவக்குறைந்திட
எற்றும்பின்தன்முறைமை — இதமுடனேயனேத்து
நீ இப்போவென்றன் — அந்தகன்சொல்லே
காதினில் — கொண்டான்

மார்தூதுசேக்கிறைந்து — மனவல்வனிதன்றன்னை
திருவிசைப்பிருவரை — நினிமுடன்கொல்லென்று
வேந்தனுமருநர — அந்நேர்க்கெட்டுவெரிவிபில்லாவிதன்
சொர்க்மாவிநிதரெவி — சொல்லராஜன்பதைதந்து
நிந்தனைவில்லாமன்றுவே — நிக்கியலவரைக்கார்த்து

பொருள்தந்தாடக்கும் — அவருமேபக
குருடனைக்கொன்று — புத்தியில்லாதிருல்
பத்தும்பாரதிறல் — சித்தர்களேத்தவரடி
சத்தியம்பெயம்பறைதாடி — சிறந்தாரேபிருந்தான்நகரந்தனில்
பொருந்திவ — இருந்தார்

வசனம்.

அப்படிப்பிரபால் வந்தால் நாமென்ன செய்வோம். ஆகை யால் தாங்கள் நிசமொரிதும் யாதொரு காரியமும் செய்யவேண் டுமைய ன்வாவியென்று போதவிருதனை சொல்லிப்போய் விட்டான்.

விருத்தம்.

இதமுடனேவிருதனையும்சொல்லியேக
இசைவுறுமேடைதமைக்கண்டராஜன்
நிதமுடனேநித்தியகர்மமுடித்துக்கொண்டு
நியமாகமந்திரிபிரதானியோடு

மகமுடையபோதவாதிக்கன்தானும்
மங்கைகொங்கைதனைத்திண்டிமையல்கொண்டேக
விதம்பிந்துஅவனைநான்கண்டிக்கவேண்டி
உங்கள்விபரமதைஎனக்குவிளம்புவீரே.

வசனம்.

கேளும்பிள்ளாய் மந்திரிபிரதானிகளே யானும் மென்னு டையதேவியும் பள்ளியறையில் சப்பிரமஞ்சத்தின்மீது சயனித்து இருக்கும் வேளையில் முதல்சாமம் காக்கும் போதவாதித்தான் என்னும் மந்திரியானவன் என்னித்திரையைசோதித்து என் தேவிஸ்தன்யத்தைத் தொடவும் என் தேவி நித்திரை தெளிந்து ஆரடாவென்று கேட்க நான்தான் போதவாதித்தனென்று சொல்லி, மகிழ்ச்சியோடும் சொல்லிக்கொண்டுபோனவனை செய்ய வேண்டிய பிராயச்சித்தம் வெகுதாமிருக்கின்றது. அதிலும் உங் களுடைய கருத்தைச் சொல்லுங்கள் மந்திரிபிரதானிகளே.

விருத்தம்.

கொற்றவனுரைக்கக்கேட்டு கூர்மையுள்ளோர்களெல்லாம்
உற்றதோர்மந்திரிதன்னை உண்மையாய்வரவழைத்துமுற்றிலும்
நடந்தசெய்கை முறைமைகளறிந்தபின்பு
உற்றவன்மதுநீதிமந்திரி உரைத்தனர்ராஜனிக்கே.

வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் ராஜாவின்தேவி ஸ்தன்னியத்தை தொட்டானென்பதாய் மகா கொடூரத்துடனே மந்திரிபிரதானி முதலியபேர்களோடும் சொல்லிக்கேட்டிருந்த அவேவர்களும் ஊர்மித்து மகாதுயரத்துடனே, போதவாதித்தனை வரவழைத்து முன்பின்னடந்த வர்த்தமானங்களையெல்லாம் அறிந்துகொண்டு முன்னேயிருந்த மதுநீதிமந்திரியானவன் ராஜாவை நமஸ்காரம் செய்து சொல்லுகிற விதம் காண்க.

இராகம் — செஞ்சுருட்டி. தாளம் — அடதாளம்.

பல்லவி.

கண்ணிகள்.

அருமையிலுடையவை — அருமையாயமைத்தார்க்கும்
திருவிடமருதூரையா — சக்கியமாகித்தான் இயல்பாகவேதனை

திருப்பதியாண்டு — திரியாமிருந்திட்ட பிந்தனைவக்கதைக்கிகள்
காணாருமென்று — பிந்தனைவக்கதைக்கிகள்

இல்லைவெதனால் — பாம்புடன் கம்பனிர்ந்தமையுதியானபாய
காணாமென்று — நிமைமையுதியானபாய

பாக்குள்ளவேதியன் — பத்திவிமான் தம்பத்தாமைகில்லாதிறல்
காணாமென்று — பாமாகில்லாதிறல்

பந்தமானக்கிளிகொத்தியெர்த்தார்கள் — பறிகொள்பாதைக்
காணாமென்று — பறிகொள்பாதைதாவித்தார் [கிக்தார்

அந்நிகிறம்தன்னை அருமையாய்வளர்த்தவன் — அந்தணன்
காணாமென்று — அந்தணன்வயதாகிபோனனா [யாறுகொண்டுவார்

சொந்தமுடனேதந்தை — பிக்குமகிளைந்தவேவிதான்
கூடக்கனிகைபற்றியே — தன்மனைதந்தார்குடாவில்மாங்கனி
நற்றியே

வித்தைதயுடன்கனியை — விருப்பிக்கிள்வேமுகில்லயன்றன்
பட்டுவகி — யேகியத்தைனக்காவி [பாக்காலனி

பெருந்மாங்கனியிச்சை — ஏனக்கிகள் மாக்கனக்கிகள் மாம்பெருமா
தன்னைத்தான்டியேயங்கனிகண்டு — அறிகினாசமைக்கொண்டியே[னி

அரிசிறுல்லாகாலம் அருங்கனிதன்னைக்கொண்டு — அரசனுக்கேய
அருமைக்கேன்க — அறியத்தைதுயோதிக்க [ளிக்க

இக்கனியில்லாமல் — அந்நகைமார்ம்பி இயல்பனைதக்கேதிட்டான்
மாங்கனிதன்னை — மகுவெயிடேசெர்த்திட்டார்.

பக்குவமாகவிதர் அன்பாய்வளர்த்திட — மாங்கனியேபறித்தா
பெருகமன்னர் — புகழ்ந்துமைகொண்டேயிருந்தா

பாரிலருதன்னை — செருப்பந்திரியோடேயவன்தன்னையளித்தா
மாங்கனிதன்னை — ஆசையுடன்தரித்தா

கனிவையெடுத்தேவக்தன் — உபர்ந்தகுருவுக்கு அதனுடம்
கத்திட்டான்மாங்கனியை — பெரசிக்கவுடன்மாத்திட்டான்

மாய்ந்தகுருவின்பின்னையாகுமோவைத்து — மன்னவனும்பாலேமாதா
அதனைத்தேர்த்தி — சொர்ன்னமதாமயக்கதன்போதா

நல்லசாய்ந்தபிரதம்தன்னை — நானமசெய்துசனுமுடன்
மயாவின்வாவைமுத்து — பொருவிளமதுவவனைப்பதமதா

போசேனிமேபம்கினிதன்னை — பெருக்கோபமாய்வதைத்திட்டான்
இருக்ககனியை — நெருங்கிட்டாளென்றும்தித்திட்டார்

குருதாய்பியார்தமகுருதனும் — வேதியன்பனி மென்னியே
பிறந்துகினி — திடமாங்கனிகன்னியே

வாரைகபொருக்காமல் — வண்ணாக்கினாவிதானும்
வனுள்ளிருவேன்னு — பிறக்காமேகிதிருமாங்கனியாவொன்று

வேதமதனைப்போற்றிவிளைந்தவழுவருகையில் — ஆதாவாயக்கனி
அவிக்குரிய — போதாவாய்கனியை [யை

வாருணசத்திவாய்த்தமாங்கனிதின்ன — வாலிபமானதிறல்
அரசனும்சோலி — செப்பாமலேதான்

இன்பமுடனேபேசியிருக்கும் — திருடனுக்கியந்தான்மாங்கனி
போசித்தவன் ஆய்ந்து — ஈசெட்டாகியே [தன்னையே

அரசனும்மறையோன்றனை — அன்புடனே அழைத்து
புளகிதமாகி
அங்கம்
கனிதந்தபின் தங்கம்போல் — ஒளிவாகிவரிசைதவரேக
வாள்பதியுள்ளோர்க்கு — வன்னிக்கனியைக்கொடுத்தான்
உன்னிப்பினையவிடுத்தார்
ராசனும்பொசித்து
உற்றுப்பாரதிறமேலமறையோன்விளி — ஒன்றைச்சிதைத்திட்டதும்
வதைத்திட்டதும்
குருவிசிறம்தன்னை

சுத்தமானவர்கள் குதையகற்றிச் — சுகந்தனைகற்பிடுவார்
யாவரும்மெச்ச — அறந்தனைபற்றிடுவார்

வித்தியாசமில்லாமல் — வினைதனைக்கருவியே
விண்பணிதனைத்தேடிடீர் — மூடர்க்கிசைக்குந்தீங்கெழும்பணிகளுடி
ரிர்

எத்திசையும்புகழ்பெற்ற பெரியோர்கள் இகழும்வகைதனைக்கேள்
கூடாதென்று — இகழ்ந்திகழ்தனைக்கேள்

மித்திரம்செய்தாலிக்காது. — நியக்குற்றயேகழுக்கொண்டவனும்
மெலிக்கோர்பொன்னை — அபகரித்தான்றவனும்

உற்பமனிதரைச்சாற்றும்பாராமலே — யமனில்வினைசெய்தவன்
நல்லார்மனம்சோரனை — இகளவெதயவன்

கற்றூர்தனையேற்றி — சுசட்டர்கள்தனைகற்றி
கலிதனையளித்தோன் — அன்பர்க்கிசைத்திருந்தகவிதைப்ப
ளித்தோன்

குற்றம்பாராமலேகூட்டுவோர்கள் — உறவுகேட்டுகொடுமைகள்செய்
வோரைகுடிகெடுத்திடும்பேர் — நரகம்சேர்வாரே.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி யாதாமொருவர் இப்பேர்க்கொத்த காரியங்கள்செய்தால் துன்பம்வந்து நேரிடும், ஆகையால் யாதொருகாரியம் செய்தாலும் நிதானித்துச்செய்யவேண்டுமையா ஸ்வாமி என்று மனுநீதிமந்திரியானவன் சொல்லுகின்றான்.

விருத்தம்.

இனியதோர்மனுநீதிமந்திரி இன்பமாயுரைக்கக்கேட்டு
கனிவுடன்நகைத்துக்கொண்டு காவலர்நான்குபேரை
புனிதமாயருகழைத்து புரவலன்கோபமாகி
மனமுடனிருக்கபோது மந்திரியோடுரைக்கின்றானே.

இராகம் - செஞ்சுருட்டி. தாளம் - ஆதாளம்.

கன்னிகள்.

இன்றிரவுகிரும் சென்றுவந்தென்பங்கை
கொங்கைதீண்டிட ஞாயமோ — போதவாதித்த
கொங்கைதீண்டிட ஞாயமோ.

அன்று அதுகரித்தானை அடிமையாக்கொண்டதாலே
அருமையைத்தீண்டிடலாகுமோ — போதவாதித்த
அருமையைத்தீண்டிடலாகுமோ.

நத்தியுங்கனைநானெங்கள் தவில்சேர்சென்று
நவிழ்ந்ததுதான்குறையோ — போதவாதித்த
நவிழ்ந்ததுதான்குறையோ.

பத்தினிதனைச்சற்றும்பாராமல்காதலாய்
பரிகாசம்செய்யமுறையோ — போதவாதித்த
பரிகாசம்செய்யமுறையோ

உத்தமியென்றுநான் உறுதிகொண்டிருந்தேனே
ஊனில்மண்ணிட்டாப்போலாச்சே — போதவாதித்த
ஊனில்மண்ணிட்டாப்போலாச்சே

பத்தமுள்ளவரென்றால் மெத்தக்கனம்நன்றுவார்
பாதகத்கட்டாதென்றுச்சே — போதவாதித்த
பாதகத்கட்டாதென்றுச்சே

ஈனமுடையருக்கு இவிவுநன்றின்னதென்று
இரவுபகலென்றென்றோ — போதவாதித்த
இரவுபகலென்றென்றோ.

ஞானமுள்ளவர்க்கென்றால் நன்றிசெய்விசுவாசம்
நங்கையர்தனைநன்றோ — போதவாதித்த
நங்கையர்தனைநன்றோ.

வசனம்.

கேளுமென்னையா பொதகாரிக்க இம் மந்திரி பதிலுக்கு
நாலிகைக்குமேல் நான் புத்தியவானிக்கு சக்கிரிதிரையைச்
சோதித்து காண்கேவி ஸதன்னியுமநந்தராடையா சொல்லும்
பின்னாய் பொருளைதிருடா.

வசனம்.

அப்படியேசொல்லுகிறேன் கேளுங்களையா ஸ்வாமி.

விருத்தம்.

அசைவிலாமகமையாளும் அரசேக்கிடமொன்று கேளீர்
மிகுதிர் கலைக்காத்து பெருமைபுக்கிருக்கேளீர்பா
வினையாய்கேட்டைக்கேள் மன்னியாக்கானிக்கிடையல்
பாசிநல்ல நீக்ககாசெலமுநீமக்கு கதைஞ்சொக்கேளீரோ

வசனம்.

அந்த கேளுங்களையா ஸ்வாமி ஒரு பிராம்மணன் பெண்சாதியுடனே சண்டையிட்டு மூன்று நாள் பட்டினியாக இருப்பதை ஒரு பிராம்மணன் கண்டு கட்டுச்சாதம் கொடுத்து பழிவந்த கதைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களையா ஸ்வாமி.

இராகம் - காம்போதி. தாளம் - ஆதி.

கண்ணிகள்.

யாத்திரைசெய்யும்பிராம்மணன் பாத்திரங்கட்டுச்சாதம்
கொண்டேக் வழியில்
கேக்கியானகுளங்கோலை வாய்த்தமாம்
நிலக்கண்டவிராக.

இருமயிலாடும்துறை மணையவன் பெண்டுடன் இறக்க
அவன்கறுதிசண்டைபிடித்து வருகப்பிநாளாம இருக்க
ஆசையுடனேவழி தோம்செல்லவே தியன் அறிந்தான்
மெத்தக்காசினிதன்னிலிந்த கர்ம்மமுறண்டோவென்று பிறந்தான்

பூசையதுமுடித்து போஜனம்பரியக்கவன் போசிக்க
நல்லவாசியைக்கொருடன் கொத்தவைத்த சாதந்தன்னில்
விஷம்தெளிக்க.

மூர்ச்சைதெளிந்திருந்து அபாக்ஷியுடனசனம் அறிந்தான்
பின்புவாக்ஷிராங்கிபோல் வலுவாய்விஷம்கலந்து இறந்தான்
கன்றுசெய்தந்தனனும் நின்றுவிதியோவென்று இளைத்தான்

வசனம்.

கேளுங்களையா ஸ்வாமி ஒரு பிராம்மணன் காசியாத்திரை போகவேண்டுமென்று கட்டுச்சாதமும் பாத்திரமும் கொண்டு போகிற வழியில் நல்ல புகழ்ச்சியான குளமும் சோலையும் சோலையும் நிழல்கள் இருப்பதைக் கண்டு சந்தோஷித்து மூட்டையை வைத்துவிட்டு பார்க்கும்போது இருமயிலாடும்துறையென்னும் பட்டணத்தில் வழுபடு வயது சென்ற பிராம்மணன் தன் பெண்சாதி பிள்ளைகளுடனே சண்டையிட்டு மூன்று நாள் பட்டினியாக சாதனைத்து களையாகி அந்த மரத்தின் நிழலில் படுத்திருந்த பிராமணன் வர்த்தமானங்களை அறிந்து இந்த கர்ம்மமுண்டாவென்று மனமிரங்கி தன்னுடைய நித்ய கர்மம் முடித்துக்கொண்டு கட்டுச்சாதத்தை அவிழ்த்து பட்டினியாயிருந்த பிராம்மணனுக்கு பாதி வைத்து சாப்பிடுமென்று திட்டம் செய்து போசித்திருக்க மிகவும் களையாயிருந்த பிராம்மணனுக்கு வைத்த சாதத்தில் கருடப்பக்ஷியானது நல்ல பாம்பான்தை அந்தமரத்தின்மேல் கொத்துகிறபோது சாதத்தில் விஷம் தெளிக்க சாப்பிட்டான் அப்.

போதா காதடைத்திருந்த பிராமணனுக்கு விஷம் தலைக்கேறி இறந்துபோனான். கட்டுச்சாதம் கொடுத்த பிராமணன் அதை அறிந்து பசியைத் தணிக்க பழிசுமத்தானென்று புலம்பி போடி.

தரு.

சென்றானச்சனூர் தன்னில் செவித்தபிராமணரைக்கண்டழைக்க
கள்ளனென்றே கட்டி காளிகோவிலிற்றள்ளியடைத்தார்
அவனவன்களத்திடையும் உமையவள்பேரில் கவிபாடித்தான்
சென்றுமையாளகாளி தீயாலக்கிராமம்வேகமுடித்தாள் [தார்
கல்லவெள்ளம்போல் வேதியரும் வெகுடன்வந்தாரோடோரைத்
தின்றும்விப்ரான்தனிலே பிள்ளையருளாய்முன் சேதியுரைக்க
அதைமென்னவிராயசன்றே கள்ளன்மணம்போலவர்நடக்க
நல்லிறந்தபிராமணன்றன்னை தெரிந்துதகனமதைச்செய்தார்
நல்லவிறைநதிகாவேரி தன்னில்விறைந்தவர் ஸ்நானஞ்செய்தார்
பசியைத்தணிக்கருக்க பலிபாதகத்தைபோலச்செல்லாமி
கல்லைநிதமன்னைநடந்தன் சிறிவைகைசென்றுபல்போசமே
அவைசிவ்வளிதன்னில் பெகதாபாவமேபோல்யாக்காக்கிதல்
என்னைக்கடன்காரியென்று தாவைக்கொல்லும்வர்த்தேதல்
தருமந்தவிர்ந்து வருமிடர்தன்னைபறந்தீர்மனமே
காண்பமருவுர்காதலனென்று மன்னவாசிரியப்பனானேன்
இப்பந்தனையேயும் இனிதயநுவதைய றுசேகனே
இப்போதுமய்பந்தனிலக்க நுதலைத்தாக்கமானேனே
அப்பிபருடன்கூடி ஆதைநான்செய்தேனேயாசபிபேயிப்போ
கன்வினம்பிடித்தானென்று நீர்சொல்லவெக்குவிழிவோ
கொபக்கானிபேர் கூர்தாறமக்கிறுமானம்
எந்தன்பகாசிமால் அன்பகிகுறப்பனன்தாபம்

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி கட்டுசாதம்கொடுத்த பிராமணன் ரொம்பவும் வியாகூலப்பட்டு இறந்துபோனவனைத்தகனம்செய்ய வேண்டுமென்று அதித்தபாச்சனூர் கிராமத்திற்குச்சென்று பிராமணரைக்கண்டழைக்க அவர்கள் பொருளை அபகரித்துக்கொண்டுபோட்டுவந்த கள்ளனென்று கட்டியடித்துக் காளிகோவிலில் அடைத்துவிட்டார்கள். அவன் தெரிந்தவருணபடியால் காளியம்மன்பேரில் பத்துப்பாட்டுப்பாடினான் அம்மன்தெரிந்து அந்நியாயம் செய்தபிராமணர் அக்கிராரத்தை எரித்துவிட்டாள். அப்போது அந்தணர் ஓடிவந்து தாயே மறுமாயி இதுனாவில்லா தகாரணம் இன்றுவிளக்கவேண்டியதின்னதென்று கேள்க்க அப்போது ஒரு பிராமணப்பிள்ளையின்மேல் ஆவேசம்வந்து முன் பிராமணன் விஷத்தாலிறந்ததும் கட்டுசாதம்கொடுத்த பிராமணன் வந்தவாரும் மறையோர்கள் எல்லோருங்கூடி கள்ளனென்று கோவிலினிலடைத்ததும் அம்மன்பேரில் பத்துப்பாட்டுப்பாடினதும் அக்கிராரத்தை எரித்ததையும் சொல்லக்கேட்டு தாங்கள் செய்த அந்நியாயத்தை ஒருவர்க்கொருவர் பேசிக்கொண்டு அடைத்திருந்த பிராமணனை அழைத்துப்போய் இறந்துபோன பிராமணனை தகனம் செய்து காவேரி ஆற்றில் ஸ்நானம்செய்து அவரவர் வீட்டுக்குப் போனார்கள். அப்படிப்போல் அப்பத்ததிர்க்கப்போய் அவிழ வந்து கேரிட்டாப்போல் சகலருடன்று முன் முந்தானியில் வைத்திருக்கும் சாதத்தை கையிலே எடுத்துக்கொண்டு போகவாதித்தன் பிரானுமிது பார்க்கவேப்படி பென்றுன்.

விருத்தம்.

மனமது சொந்தபோக்கி மாதகியாளைப்போற்றி
கனமுள்ள வணிகன்வீட்டில் காவலசய்தடைத்திருந்த
இன்பமுள்ள திருடன்றன்னை சீக்கிரம் வரவழைத்து
அவ்வாறுன் சாதந்தன்னை அவனுக்கேயீந் தருகின்றேனே.

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகத் தானே போதவாநித்தன் அற்ககிரந் தனுப் பத்திரகாளியை ஸ்தோத்திரம் செய்து தன் முந்தாணியில் முடிந்திருந்த விஷங்கலந்த சாதத்தை கையில் எடுத்துக்கொண்டு முன் செட்டியார் வீட்டில் திருடி பிரச்சாலையிலிருந்த திருடனை அழைத்து வைத்துக்கொண்டு மந்திரி பிரதானிகள் முதலாகிய அனைவோர்களும் நிறைந்த சபைக்குமுன்பாக தன் கையில் ராஜா கொடுத்த சாதத்தை கள்ளனுக்கு கொடுத்து சாப்பிடச் சொல்லவும்.

விருத்தம்.

அடிமை செய்மந்திரிதந்த அசனத்தைக் கள்ளன்வாங்கி
கடுகவே யொசித்தாகிற்க கண்களும் இருகிறுத்து
வெடுவெடுத் தடல்னடுங்கி வேர்வையும் சோபமாகி
திடுதிடென றெனத்தள்ளாடி திருடனும் தரையில்வீழ்ந்தான்.

வசனம்.

இந்தப் பிரகாரமாகத்தானே போதவாநித்தனென்னும் மந் திரியானவன் தன் முந்தாணியில் முடிந்த சாதத்தை கள்ளன் கையில் கொடுத்து சாப்பிடுமென்று திட்டம் செய்தார் அப்படி யே அந்த சாதத்தைப்பொசித்த மாத்திரத்தில் விஷம் தலைக்கேறி கண்கள் இரண்டும் சுழன்று சோபமாகித் தள்ளாடி நிலத்தில் வீழ்ந்தான் என்பதாம்.

விருத்தம்.

வீழ்ந்திடும் சோரன்றன்பால் வீற்றிருந்தடக்கம் செய்து
தாழ்ந்துமே போதவாநித்தன் சற்பமும் விரவின் றன்டம்
வாழ்ந்திடு மன்னர்மெச்ச வளர்பாவி தன்னிமேலேறி
சூழ்ந்ததோர் வினைகள்தீர்த்த சூலத்திரம் சொல்லுவேனே.

இராகம் — காம்போதி. தாளம் — ஆதி.

கண்ணிகள்.

கொற்றவாளன்னைப்பெற்றவா உந்தன்கோதை
யான்தொட்டதுதையோ சொல்வேன்
வெற்றிசேர்நகர்நான் பற்றியேவரும்
வேளையே பத்ரகாளியே
உத்தமிஅழுதிடவேகண்டு ஓடினேன்மிகச்சூடினேன்
மன்னுபத்தியாய்ப்பணிந்தேற்றினேன் பாரில்பாங்குசேர்திரு
சூலியே.

கொச்சகம்.

ஏனென்றுகேழ்க்க எந்தன்வகையறிந்து
கோனவர்க்கழுடென்று குமாரியுங்கூறினளே
நானேமனம்பதற நாயகியானெனைத்தேற்றி
ஆனதெலாமுறைத்து அமிளியும்எருமென்றாள்.

வசனம்.

கேளுங்களய்யாஸ்வாமி என்னைப்பெற்றபிதாவே என்தாய் கொங்கையை தொட்டவகை என்னவிதமென்றால் முதல் சாமத் திற்கு அதிபதியாகிய பள்ளியறையும் பட்டணமும் வீதிகள்தவ றாமல் மகாகார்பாருடனே எச்சரித்து வருகிறபோது பத்திரகாளி கோவிலில் அழுகிற சத்தம்கேள்விப்பட்டது. அதனையறிந்து வரவேண்டுமென்று போகிறபோது அம்மன்தானே அழுகிற தைக்கண்டு தெண்டனம்செய்து தாயே ஏன் விசாரப்படுகிறாய் என்றுகேட்க மாதாங்கியானவள் ஆரடாவென்றதட்ட அப்போது அம்மனை வணங்கி நான்தான் அளகேசன் மந்திரியாகியபோதவா நித்தன் என்று சொல்லக்கேட்டு அம்மன் அழுகையை நிறுத்தி அப்பாபோதவாநித்த அளகேந்திர ராஜனுக்கு புழுநெல் சாதத்

லேயும் அம்புப்பொறிவலாலேயும் சப்பரமஞ்சக்கட்டலின் சங்கி லியின் வழியாக சர்ப்பத்தினாலேயும் ராஜாவுக்கு அபாயம்வரப்போ கிறதென்று அறிந்தேன் உன்னால் தப்பிக்க வல்லமையுண்டானால் கிருபைசெய்கிறேனென்று அனுப்பினார்.

தரு.

வந்துமே உமக்கிசைந்துமே மன்று
வாள்பதி தனக்குகந்துமே.
சொந்தமாம் உன்னைவந்தனை செய்து
தொழுதிரா யானும்பணிந்தா மன்று
சுந்தரி சொல்லிலிருந்தையில் உன்னி
அறிந்தேன் மனம்தெரிந்தேன் மன்று
தந்தாரே நெல்கதிர்கோட்டையே அதை
விந்தையாய் செய்தார்கண்ணுட்டியே சாதம்

கொச்சகம்.

தாங்கள் பொறித்திடவே தன்மையுடனுன்கேள்க்க
ஒங்குமுன் கொடுத்தன்றி உற்றுமாளிகை போவீர்
வாங்கியசனமதை வன்மையுடனே முடிந்து
தாங்கள் அறிவின்ற நாளினில்மறைந்து நின்றேன்.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி அம்மன்தானே நன்மையான உத் திரவு கொடுத்தனுப்பினார் அப்போது நான் நகரம்வந்து சேர்ந்து தாங்கள் சொல்படிக்கு ஏவல் செய்துகொண்டு பத்திரமாக பாது காத்து வருகிறபோது அம்மன் அருளியபடியே தங்கள் தேசத் திலிருந்து விஷம் கலந்த நெல் கதிர்கோட்டை தந்தாரல்லவா அதை நீங்கள் சமைக்கச்செய்து சாப்பிடும்போது பத்திரகாளி

சொல்படிக்கு விஷமானது முதற்பிடி சாதத்திலிருக்கிறதென்று நான் கேள்க்க கொடுத்துவிட்டு குறைச்சாதத்தை போஜனம் செ ய்து தாங்களும் தங்களுடைய தேவியும் பள்ளியறையில் சப்பரமஞ் சகட்டலின் மீது சயனத்தீர்கள் அப்போது தாங்கள் கொடுத்த சாதத்தை முந்தானியில் முடிந்து கொண்டு மாதங்கியானவள் சொல்ல நான் கேட்டிருந்தபடியால் சப்பரமஞ்சக்கட்டலின் சங்கி லி வழியாக சர்ப்பம் வருமென்று நினைந்து பள்ளியறையிற் புகுவ தற்கு உறுதிசெய்து தங்களிடம் வந்து அம்மானகிரி கட்ட லின் சங்கிலியைப் பார்த்து மறைந்து நின்றேன் அப்போது.

தரு.

வாசுகை வரக்கண்டமாய் கண்டு
வீசினேன் வாளால் ஆசைபோல் துண்டாய்
மாசிலா இளங்குயிலாள் அன்னை மார்பினில்
சுவரை தூசிபோல்சொன்னேன் பேதக
மதியால் மாதாவை தீண்டி பிதற்றினேன்
விறலே சிறற்றினேன் மன்று.

கொச்சகம்.

பாருமென்றேவுறைத்துபாம்புவிலையுமே
வீறுள்ளநிறவின்முன்னே விதமுடனே வைத்துவிண்டான்
ஆறுமறியாத அம்புப்பொறிகேசரிக்கு மீறும்இருட்டினைத்தான்
மெய்யதற்கே இறைகொடுத்தேன்.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா ஸ்வாமி தாங்களும் தங்களுடைய் தேவியும் சப்பரமஞ்சக்கட்டலின் மீது நித்திரை செய்யும்போது நான் மற வாக நின்று சர்ப்பம் வருமோவென்று பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்

வேளையில் வாசுகையானது சங்கிலி வழியாக வருதலைக்கண்டு திடுக்கிட்டு சந்திராயுதத்தினாலே இரண்டு துண்டாக வீசும்போது சர்ப்பத்தின் ரத்தமானது என் தாய் கொங்கையின் மீது தெளிக்க அப்போது தங்களுடைய அழுது நீங்களனும் பாராமல்ல தங்களுடைய தேவிக்கு அழுது வரப்போகிறதென்று மகா விசனத்தோடு சுண்டுவிரல் நகத்தினால் கீறி ரத்தத்தை எடுத்தெறிந்துவிட்டு தாயார் கொங்கையை தொட்டதற்காக சந்திராயுதத்தினால் என் விரலைத் துண்டித்து அஸ்தமானகிரிக் கட்டளின் கீழ் பாம்பையும் என் விரலையும் வைத்தேன் அப்போது தங்களுடைய தேவிகண்டு ஆரடாவென்று கேட்க நான்தான் போதவாநித்தனென்று சொன்னதைக் குறித்து நிந்தனைகளைச்சொல்ல தாங்கள் கேட்டு ஐம்புலாதிகளைந்தும் வெவ்வேறாகி என்னைக் கேட்டபடியால் விஜயமா நகரத்தையாளும் விற்பன மகாராஜாவானவர் தங்களை நிந்தனையாக சொல்லவேண்டுமென்று பணியாரக்குடம் செய்து அதில் சிறிது காணிக்கைப் பணங்களும் அப்பு சட்டி வல்லயங்கள் நிரப்பி மகா உன்னிதமாக யாவர்க்கும் தெரியாமல் சூஸ்திரங்கள் வைத்து தங்களுடைய சமுகத்திற்கு கொண்டுவந்தார்கள் அடியேன் அம்மன் சொல்லைக் கேட்டிருந்தபடியால் அவர்களை சமுகத்திற்கு அப்புறத்தில் இருக்கச்செய்து ராஜனை அழைத்து வருகிறேனென்று சொல்லிப்போய் விலங்கு பூண்டிருந்த திருடனை ராஜனைப்போல் சிங்காரித்துப்போய் அந்தக்குடத்தைத் தானே திறக்கச்செய்யவும் திருடனும் கூடத்துடன் வந்த ஜனங்களும் மூர்ச்சையாகினார்கள். அந்தப் பணியாரக்குடமும் பாம்பின் துண்டமும் என் விரல் துண்டமும் விஷங்கலந்த சாதத்தில் கள்ளன் மடிந்த வகையும் பாருமையா.

தருவு.

என்னையே	யிகழ்ந்துசொன்னீரே	மன்னா
ஏதோயான்	செய்த சூதோ	
அன்னை	யென்மீதில	என்னரியமனம்
அறிந்திலேன்	யானுந்தெரிந்திலேன்	மன்னா
அந்தரி	கௌரிநறந்தரி	அரசன்
அழுடையான்	தீர்த்தகொடுமையோ	அம்மா
வேந்தனே	உன்னிருதாள் சார்ந்தனே	மதி
வேறில்லை	ஆசைகூறில்லை.	

கொச்சகம்.

மாதங் கியாளே. உன்மனதின்படியே நடந்து
காதகன் அழுது தன்னை கண்டித்திடச்செய்ததற்கோ
மாதுமிகச்சலித்து மையல்கொண்டாளென்றுசொல்லி
நீதாகவேயுரைத்து திட்டம்செய்தாள்மன்னனுக்கே.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரபாதகத்தானே போதவாநித்தன் விரல்துண்டமும் பணியாரக்குடமும் ராஜாவின் முன்னே வைத்து விஷசாதத்தினால் கள்ளன் இறந்துபோனவகையும் காண்பித்து ராஜாவின் தேவியானவள் தன்னை நிந்தித்தாளென்று மனதிலே ரம்பவும் வியாகுலப்பட்டு பத்திரகாளியம்மனைத்தியானித்துநிற்கும் போது ராஜாவின் தேவியானவள் திகிலடைந்து சொல்லுகிற விதம் காண்க.

விருத்தம்.

மாதுனன்னசெய்வேன் மலர் அயன்விதித்தவாறே
நீதனென்றறிந்திடாமல் நியங்கிபேமதிமயங்கி
வாதுகள் தன்னைக்கூறி வகைதப்பி வீழ்ந்தாப்போலே
ஏதுநானுரைத்தாலென்னை யாகவார்பேசுவாரே.

இராகம் - புன்னாகவராளி, அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

பளிகாரியாகினேனே மன்னவாசாமியுடமக்கிப்போது
பளிகாரியாகினேனே.

அநுபல்லவி.

பளிகாரியாகினேனே பாவிநானிப்போது
பாரில்சிசுவதைகள் பசுவைக்கொன்றவர்போலே (பளிகாரி)

எளியோர்க்கினிதுகாட்டியே வரவழைத்துவஞ்சகமாக
மனம்துணிந்து வைத்தவர்களைப்போலவே
களவுவஞ்சகமில்லாரை கறுத்துநொந்திடப்பேசி
கபடம்தனைநினைந்த கசடரைப்போலவே (பளிகாரி)

சிறந்ததர்மத்தைச்செய்வோரை இகழ்ந்துபேசி
இடர்தோன்றுமல்திறுகள்செய்து நினைந்து
மதித்தார்போலவே
விறைந்ததீதியில்லாமல் வீணானைபளிதேடி
மறைந்தார்பொருளைக்கொண்ட மாபாவிகளைப்போலே (பளி)

தனுவும்தாரத்தைதேடியே வாசமில்லாமல்
வம்புகள்செய்துமனம்துணிந்து தள்ளிவிட்டவர்போலவே
ஒளிசிறந்தவரைக்கண்டொருத்தன் கற்பையழித்து
அநியாயங்கள்செய்து அலைந்தலைவர்போலவே (பளிகாரி)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாய் மந்திரனை பாமதியானகவல்லியானவள் அபாயப்படும்போது ராஜாவானவர் சொல்லுகிற விருத்தமாவது.

விருத்தம்.

பொருந்திடும் அரசர்க்கின்பம் பொறுமையும்தருமநீதம்
நிறைந்திடும்பெரியோர்க்கின்பம் நிச்சயப்புகழும்கீர்த்தி
சிறந்திடும்காமுகற்கு இன்பம்சேயிழைவடிவுகொங்கை
விளைந்திடும்கசடற்கின்பம் வீண்பளிகளவுருதே.

வசனம்.

கேளுபெண்ணே எனது பிராணநாயகி இந்தப்பூலோகத்தை அரசாளப்படாநின்ற ராஜாக்களுக்கு பொறுமையும் தர்மமும் நீதியும் சிறந்து சகலரும் துதிக்கும்படி கடவுளை வணங்கி மெய்ஞானபோதங்களை கற்று அனேகரையும்காத்து ரக்ஷிப்பது அரசாக்ஷிக்கு ஒரு இன்பம். அதுவுமல்லாமல் சர்ஜனர்கள் என்றுசொல்லப்பட்ட பெரியோர்களுக்குத்தானே ஞானமும் கல்வியும் அறிவும் சுத்த வீரத்தன்மையும் உத்தமர் சேர்க்கையும் நிச்சயமான வாக்யங்களும் அவர்களுக்கே ஒரு இன்பமாம் அதுவுமல்லாமல் விபசாரமார்க்கமாய் இராநின்ற காமியர்களுக்கோவென்றால் நல்ல ஸ்திரிகளைக்கண்டு மோகிக்கவும் கொங்கைகளைப் பார்க்கவும் ஆடையாபரணம் தரிக்கவும் தனக்குத்தானே தோன்றுமல் நகைப்பதே அவர்களுக்கு ஒரு இன்பமாம் அதுவுமல்லாமல் கசடராகிய துர்ஜனருக்கோவென்றால் களவுவஞ்சகம் சூதாம் சமர்த்தும் வீரமும் மிருந்த பராக்கிரமத்தோடே இருக்கின்றது. அவர்களுக்கே ஒரு இன்பமாம். அப்படிப்போல அவர்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களைதானே அநுபவிப்பார்கள் ஆனதால் யாதாமொருவர் சொல்லி தப்பின காரியங்களுக்கு சிந்தனைப்பட வேண்டியதில்லை நீயோவென்றால் சகல சாஸ்திரங்களையும் கற்று தருமசிந்தனையோடுங்கூடி அஷ்ட லக்ஷ்மிகளும் பொருந்தியிருப்பதால் துயரத்தை நீக்கி தைரியத்தை அநுசரித்து சுகத்தை அநுபவித்துக்கொண்டு சந்தோஷமாயிரும்பெண்ணே எனது பிராணநாயகி.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகத் தானே ராஜாவானவர் தன்னுடைய பரம தியானகவல்லிக்கு அநேகவிதங்களாகப் போதித்து சந்தோஷித்த பிற்பாடு மந்திரி பிரதானி முதலானபேர்களோடு சொல்லுகிற விதம்காண்க.

விருத்தம்.

உளையமேகேளீர்காரை பொளியெனக்கற்றேன்தன்மேல்
பிளையதாகினேர் தபெண்ணுள் பேணவுமதைநான்கேட்டு
பளியதுசெய்வோமென்று பாவியாள்மனம்துணிந்து
வளியதுமறிந்தப்பற்றும் வங்கர்போல்மொழிந்திட்டேனே.

வசனம்.

வாருங்கள் பிள்ளாய் மந்திரிபிரதானிகளே இக்தப்போது வாதித்தன் என்னும் மந்திரியானவன் உயிரும் உடலும்போலவும் கண்ணுக்கு ஒளிவிழியைப்போலவும் தண்ணீருக்குள் மீனும் போலவும் என்னுக்குள் என்னைப்போலவும் இருந்து அம்மன் கிருபையால் என் ஆயிசுகளைத்தீர்த்து ரக்ஷித்தானல்லவா. அப்பேர் கொற்ற மந்திரியை என்னுடைய பிராணநாயகி பேச்சைக்கேட்டு மகா கெடீசமாகிய கோபங்கொண்டு சித்தபேதகமனதிலே நினைத்ததாக ரக்ஷித்தவரை பக்ஷிக்க நினைக்கு கதையொன்றுண்டு அந்தக்கதையைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் மந்திரிபிரதானிமார்களே.

இராகம் - தோடி. தாளம் - அடதாளம்.

தரு.

உத்தரதேசத்திலிரும் விப்ரன்குசலநாடான்
உள்ளங்குளிர வாறுபிள்ளைவளர்த்தான்

வேதக்கல்விகளைப் படித்திடமுடித்தான்
விரைந்தவறுமையினால் வெய்கதிரோடித்தான்
அற்றைமிக்கவன்றுணும் அசனம்செய்தனுதினம்
அருந்திஆவிலேயோனை வருந்தியிருப்பான்
நித்தம்காலம்கழிக்க விரைந்தகானகமேக
நெருப்பிரவமொன்று பொறுக்காமல்துவாட

வசனம்.

கேளுங்கள் பிள்ளாய் மந்திரிமார்களே குசலநாடனென்கிற பிராம்மணனுக்கு ஆறுபிள்ளைகள் பிறந்தார்கள் அப்பிள்ளைகளுக்கு ஆறுவேதம் நாலு சாஸ்திரம் பதினெண் புராணங்கள் முதலானதும் கற்பித்திருக்கும் நாளையில் வயதுகாலமான பிராமணனுக்கு தரித்திரம்மேலிட்டு கஷ்டப்பட்டு கானகத்தில்சென்று மூங்கலரிசியெடுத்துக்கொண்டுவந்து ஜீவனம் செய்து கொண்டு வருகிற நாளையில் ஒருநாள் மூங்கில் வனத்திற்கு போகும்போது மூங்கில் ஒன்றோடொன்றுரைந்து நெருப்புப்பற்றிவேகவும் அந்த மூங்கில் குருத்திலிருந்த ஒரு சர்ப்பமானது அனல் பொறுக்காமல் அவஸ்தைப்பட அந்தப்பிராமணன் கண்டு,

தரு.

வருத்தமுடனிருக்க பறுத்தவுரகமதை
வளர்கனல்தனைவிட்டு நீக்கினார் அய்யர்
மறுத்துவாசிதனக் கிருக்கும்பசியிதென்று
மறையவன் தனையுண்ணக்கூறலேதல்ல
சிறித்துவேதியன்பாவர் பகைக்குவகையில்லா
சிறந்தமாணிக்கம் தந்துவிண்டுதேசகர்
இருக்கும்இல்லாள்கையில் விருப்பமுடன்கொடுத்து
இயம்பித்தன்னருகில் சேரென்றதே.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா மந்திரிபிரதானிகளே நெருப்பிலகப்பட்ட சர்ப்பத்தை அந்தப்பிராமணன் மனதிரங்கி அனலைவிட்டு அப்புறம் எடுத்துவிடவும் அந்த அரவமானது நெருப்பில் அவதிப்பட்டு பசிபொறுக்காமல் எதிர்கொண்டு என்பசிக்கு உன்னையாகாரம் செய்வேனென்று சர்ப்பஞ்சொல்ல அப்போது பிராமணனுவன் ஈஸ்வரா நன்மை செய்ய தின்மை வந்ததாவென்று தன் பிள்ளைகளை நினைத்து துயரங்கொண்டு தன்னுடைய வர்த்தமானங்களையெல்லாம் சொல்ல அப்போது சர்ப்பம் மனதிரங்கி ஒரு மாணிக்கத்தைக்கக்கி பிராமணன் கையில்கொடுத்து உன்பெண்சாதி பிள்ளைகளுக்குச்சொல்லி மாணிக்கத்தை தந்துவிட்டு என்பசிக்கு சீக்கிரம் வந்து சேரவேண்டுமென்று ஆணையிட்டனுப்ப

தருவு.

ஆசையுடனேகொண்டு பூசுரன்மனைக்கேகி
அடியாள்தனைக் தறைந்து அடவிபின்னேக
மாசில்லாவாகிசை மறையோர்மனதிரிந்து
மால்தனக்கொவ்வா அனைப்பொசிக்கவில்லன்ன
நீதிபாய்அந்தணன் தன்னைப்பணிந்து
நிகர்மாணிக்கம் பின்னியந்ததகவே
ஆதிவருணனும் அன்புடன்பதிக்கேக
அசைவில்லாவாள்க்கையில் பிசகாதிருந்தானும்
பூலோகந்தன்னிலே யாவர்க்கெவிதாய்கல்லோர்
புண்யமென்பதிற்கின்பம் பொருந்தாதமதியேசம்
போலேவனைதச்சொல்ல புனிதமாய்க்கேட்டோன்
பொல்லவாதுகள்தீர சொல்லாவனக்கேற்குச்சே
ஆதிபரஞ்சோதியே அழுடைத்தீர்த்தவனென்று
அம்மாடனதுபாரம் அறியாமல்சொன்னேனே
நீதிபலவகற்றி நிந்தனைகூறினேன்
நீபொறுத்திடுமையா மந்திரியே.

வசனம்.

கேளுங்களய்யா மந்திரிபிரதானிகளே அந்தசர்ப்பம் பிராமணன் வருமைதீரும்படி ஒருமாணிக்கத்தைக் கக்கிக்கொடுத்து பெண்சாதிபிள்ளைக்குசொல்லி சந்தோஷமாக சர்ப்பத்தினருகே வரவும் சர்ப்பமானது பிராமணன் மனதைபார்த்து வாரும்வேதியரே உன்னையான் பொசித்தால் மகா நரகத்திற்கு ஆளாகவேண்டும் அது ஏனென்றால் அந்த அனலை விட்டு நீக்கி அப்புரம் குளிர்ந்த நிலத்தில் பாதுகாத்து ரக்ஷித்தபடியால் நான் உன்னை பொசிக்ககூடுமோவென்று மிகவும் மனம்குளிர்ந்து பின்னும் ஒரு மாணிக்கத்தைக்கொடுத்து சந்தோஷவார்த்தைகளைச்சொல்லி அந்தவனத்திற்குள் போய்விட்டதல்லவா. அந்தவேதியன் மகா மகிழ்ச்சியோடும் தன்மனையில்சேர்ந்து சகலசெல்வத்தையடைந்து இருக்கின்றானும் அப்படிப்போல என் அழுந்தனை நீக்கி ரக்ஷித்தவனை நான் எப்படி நினைத்தேனென்றால்.

இராகம் - ஆரபி. - ஆதிதாளம்.

தருவு.

பெண்ணினால்தேவர்வேந்தர் பெருமைசெல்வமிழந்து
பேரிளப்பானோர் சொல்வேன்மந்திரி
கண்ணான்மருகோன்வேலர் காணக்குறப்பெண்தன்னை
கவர்ந்தாரென்றிழிவதுண்டாச்சே
எண்ணாங்கொண்டைகரனும்
பெண்ணைப்பெரிதென்றெண்ணி
எழில்கங்கைவனிதற்பிறனே
பெண்ணால்மோகினிதன்னால்பெலமுள்ளாயிசூரன்
பேடைமொகிதள்ளாமலிறந்தான்
அகலிதன்னால்தேவேந்திரன்
அருமைதகுலைந்து அங்கமுழுதும்யோனியாகினானே

மிகவல்லோன்கஞ்சன்றன்னுடைநித்தபெண்சொல்தட்டாமல்
மிருந்தசாபங்கொண்டான்மாங்கனியாலே
ஈசன்பெண்ணுரைகேட்டிருந்தான்முகன்றன்னை
இளிவுசெய்திடப்பிச்சைக்கேகினரே
மோசம்வருமென்றெண்ணிமெய்குழலாளுரையை
முற்றும்அகற்றினேனேமந்திரி.

வசனம்.

கேளுமய்யா மந்திரி தேவர்களும் ராஜாக்களும் மற்றுமுண்டாகியபேர்களும் பெண்சொல்லைக்கட்டாமல் மோசம்போனார்கள் அதனைநான் நன்றாய் அறிந்திருந்தால் சந்தோஷத்தையடைந்தேன் நீயோவென்றால்

விருத்தம்.

பேதங்களெண்ணிடவும்வேண்டாம்மந்திரி
பெருமையுள்ளநகர்தன்னிலேபிரிந்திடாமல்
ஆசாரமாயிருந்தெனது அழுதிரந்த
அமிளியிடஅடிமைபுரிஅய்யாநீயுமென்றன்
காதலியாள்இகழ்ந்துவுன்கருத்துள்ளாமல்
காய்ந்தகதிரொளியனைலேகார்த்தென்றாலும்
வேதமனுநீதிநெறிதன்னைக்கொண்டால்
விருப்பமுடனெனதுபெருமைதருமைவிளங்குந்தானே.

வசனம்.

கேளப்பாமந்திரி என்னுடைய அரசாட்சிக்கு யாதொரு அழுடு அனுகாமல்படிக்கு இதுவரைக்கும் என்னை ரக்ஷித்தபடியால் யான்செய்யவேண்டியதென்னவென்றான்,

கந்தார்த்தம்.

இந்தமார்க்கமதாய்முன்னாளிருந்ததோர்ராசருக்கு
வந்திடுமழுடுதன்னை வனபத்திரகாளிசொல்ல
விந்தையாய்க்கேட்டுவீர பரனெனும்மந்திரிதானும்

தருவு.

நிந்தனைவாராமல்காத்த நீதியைச்சொல்வேன்கேளாய்
சத்யவான்செய்த சேதியைச்சொல்லுவேன்கேளாய்
மாதுமக்களுடனே நாலுமுயிரளித்து
நீதில்லாமன்னன்நீங்கை தீர்த்துஉயர்பிழைத்த (நீதி.)

கந்தார்த்தம்.

சொர்க்கமுத்திதனக்கேறுவாய் நடந்துவாளும்
சோமபுரி ஜஸ்தகவிராஜருக்கு
விற்பனனும்அவரிடத்தில் அடிமைசெய்து
விளங்குநாள் ஆயிரம்பொன்விதமாய்க்கொண்டு
நற்பெரிதுஅரம்இயல்பு தனைக்கோணாமல்
நகர்தன்னையே உற்றிருக்கஇரவுகாலம்
உற்பனமாய்அமிளிதான் அருகும்போது

தருவு.

உன்னிதமன்னகர்வாசனும் மந்திரியைக்கூவி
அன்னியரார்பார் என்றார்நேசனும்
பொன்னடிதன்னைப்போற்றி புனிதன்காளியைக்கண்டான்
பின்னேமென்னனவர் பேசும்வகையறிந்தான் (உன்னி)

கந்தார்த்தம்.

கண்டுமேஅமிலிதன்னை கன்கலங்கிடவேதென்ன
விண்டுபேபத்ரகாளி விபரங்களாகத்தானே
மண்டலந்தனிலோர்மைந்தன் மன்னவர்க்கமுடிதீர்க்க
கொண்டுவந்திரை கொடுத்தார்

தருவு.

கொற்றவனைக்காப்பேனென்றுளே பத்திரகாளி
மற்றொன்றிறலாகாதென்றுளே
சற்றுப்ஜாலமில்லாமல் ஒற்றுமந்திரிதானும்
பெற்றசெயிவேனென்று நற்றும்மனையேசென்று

கந்தார்த்தம்.

மந்திரிமனையிற்சென்று மனைவியோடுகேட்டுகூற
அந்தநல்வசனங்கேள்க்க அரசனும்தடர்ந்துதிர்க
விந்தைசேர்புதல்வியோடு விருப்பமாய்மனைவியைந்தன்
அந்தரங்கமாய்த்தானே

தருவு.

அந்தரிதனைப்பணிந்தாரே பணிந்துநின்று
மைந்தனைத்தந்தவரும் மாய்ந்தாரே
சொந்தமுடனருகில் நின்றராஜன்பதைத்து
சுந்தரியைத்துதித்து இறந்தவரைக்குறித்து

கந்தார்த்தம்.

மன்னவன்மந்திரிசெய்த மார்க்கத்தையறிந்துசொன்னு
தன்னுயிர்மாய்ப்பேனென்று தனதெதிரில்வாளையேந்தி
பொன்மலர்சூடுங்காளி புகன்றுநல்வரமளிக்க
முன்னகர்சென்றராஜன் முடிதனைமந்திரிக்கிந்தான்.

வசனம்.

அப்படிப்போல் நம்முடைய பத்திரகாளிகிருபையினாலே நீ யெனக்கு வந்த அருமைகளைத்தீர்த்து ரக்ஷித்ததற்காக என்னுடைய ரத்தினமுடியை சூடினேனய்யா மந்திரி.

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமாகத்தானே போதவாதித்தன் என்னும் மந்திரியானவன் பத்திரகாளியம்மன் அருளியபடி அளகேந்திரராஜாவுக்கு வந்த அருமைகளைத் தீர்த்தபடியால் தன்னுடைய ரத்னமுடியை போதவாதித்தனென்னும் மந்திரியானவனுக்கு தன்னுடைய ரத்னமுடியை சூடினரென்பதாம்.

மங்களம்.

மங்களம் மங்களம் கௌமாரிக்கு மங்களம் மங்களம்
நல்லமதகரி முகவற்கு மங்களம்

இங்களணிசங்கரற்கு திருமாலும் அயனுக்கு
எங்குமதினிரைந்து இலங்குங்கலைவாணிக்கும் மங்களம்

வேதம்கல்வியுணர்ந்த வேந்தன் அளகேந்திரருக்கும்
மாறுபரமந்தியானகவல்லிக்கும் மந்திரிக்கும் மங்களம்

பேதகமில்லாமல் பெருமைதனைக்கமனம்
பெற்றிடும்காமாக்ஷிக்கும் ஒற்றிடும்மீனாக்ஷிக்கும் மங்களம்

சாதகமானமந்திரி சரிதையைப்படித்தோர்க்கு
சகலஜனம்துதிக்கும் சார்ந்தகனிவோர்கட்கு மங்களம்
நல்லமன்னனளகேந்திரருக்கு மங்களம்

விருத்தம்.

சீர்கொண்டநாஹுமந்திரிசரிதைதன்னையேசெலிக்கவே
நடனம்செய்வோர்
ஜெகமீதில்கவிவாணவர்யாவரும்வாழ்கவே
சேவகின்கொடியோன்வாழி
கார்கொண்டவண்ணனுடனுதித்த முக்கண்ணியும்
கலைமகளும்லிங்கானும்வாழி
கணவருமையினியேயவல் பொடிபடென
செய்துமேகார்த்தநாட்டப்பன்வாழி
பேர்கொண்டவிஸ்வகுலம்தன்னில்ரங்கசப்பனுன்பெர்
பொன்னென்போன்பேறுபிறயமுடன்மைத்துனன்
வெங்கடாசலர்விளக்கமித்துபெருகுமனுளகர்வாழி
நேர்கொண்டஅளகேசன்மனைவி
மந்திரிமனையும்நிதியும்குடிகள்வாழி
நித்தினைகளில்லாமல் எங்கும்காமாட்சிகர்ணின்பாதம் வாழிவாழி.

நாஹுமந்திரி நாடகம்
முற்றிற்று.

Printed at the
Electric
Printing
Works,
Coimbatore.